

**I. PROF. PETRE GHERGHE -
LA CEAS ANIVERSAR**

Petre C. Gherghe

La ceas aniversar

Împlinirea frumoasei vârste de 70 de ani de viață și 45 de ani de activitate dedicați cercetării științifice a catedrei universitare, reprezintă pentru cei ce l-au cunoscut pe profesorul Petre Gherghe (colegi, prieteni, colaboratori, studenți) un prilej de bucurie pentru a-l omagia prin mesajele, aprecierile și amintirile oferite, în scris, redacției acestui volum care a văzut lumina tiparului sub egida Muzeului Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu” din Târgu-Jiu. Această oportunitate nu este întâmplătoare și are în vedere faptul că soții Gherghe Petre și Otilia, după absolvirea studiilor universitare s-au angajat ca muzeografi la muzeul din Târgu-Jiu care își avea sediul pe strada Tudor Vladimirescu, nr. 75 și au lucrat, aici, timp de 13 ani (1968-1981), activitate care pe lângă multe altele*, s-a finalizat după o asiduă documentare locală și națională – cu organizarea expoziției permanente în noul sediu al muzeului din Strada Geneva, nr. 8 (fosta Prefectură a județului Gorj). Expoziția a fost vernisată oficial pe data de 6 mai 1981.

Îmi face plăcere să precizez și faptul că după plecarea soților Gherghe la Craiova, în anul 1981, relațiile cu colegii de la Muzeul Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu” au rămas și sunt de prietenie și colaborare atât în domeniul muzeologiei cât și al cercetării științifice.

Prezentăm în continuare, momente din viața și activitatea profesorului Petre Gherghe.

S-a născut la data de 1 ianuarie 1947, în localitatea Buicești, județul Mehedinți. Clasele primare le face în satul natal, clasele V-VII în comuna Butoiești, județul Mehedinți, iar liceul la Filași, județul Dolj.

Studiile superioare le urmează la Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, frecventând cursurile facultății de Istorie-Filozofie, specialitatea Istorie.

- **Stagii de perfecționare profesională**

- 1975 – Curs de specializare a muzeografilor în domeniul „săpături arheologice”, durata 45 de zile; Atestat nr. 3276/16 octombrie 1975.

* Am în vedere faptul că soții Gherghe pe lângă cercetarea de specialitate în domeniul istoriei, au efectuat și cercetări de teren în domeniul etnografiei care s-au finalizat cu achiziții de construcții reprezentative din punct de vedere arhitectural pentru Gorj (după principii muzeografice de conservare și restaurare) a primei case în Muzeul Arhitecturii Populare de la Cutrțișoara sub îndrumarea de specialitate a doamnei Otilia Gherghe.

-1981 – Program de pregătire profesională a muzeografilor arheologi desfășurat sub formă de curs și finalizat printr-o lucrare personală; durată totală 2 ani; Certificat de absolvire nr. 0005180/25.02.1981.

-1984 – Schimburi interacademice de scurtă durată, pe probleme de Arheologie Latène (Polonia), între Academia de Științe Sociale și Politice din România și Academia de Științe din Polonia.

- 1986 – 1990 Program de perfecționare profesională; Adeverință nr. 145/26.IV.1990.

- **Titlul academic:** Doctor în istorie (1995) cu teza *Contribuție la cunoașterea civilizației geto-dacice din Oltenia* susținută la Institutul Național de Tracologie, București – conducător științific prof. univ. dr. docent Dumitru Berciu.

- **Ruta profesională:**

- Muzeograf, apoi muzeograf principal la Muzeul Județean Gorj, Tg. Jiu (până în 1981)¹.

- Arheolog, apoi arheolog principal la Academia Română – Centrul de Științe Sociale și Politice, azi Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu Plopșor”, Craiova (până în 1988).

- Director la Complexul Muzeal Județean Dolj, Craiova (1988-1990).

- Consilier și inspector de specialitate la Inspectoratul pentru Cultură și Artă al Județului Dolj (1990-1991).

- Lector universitar (1991), conferențiar univ. dr. (1998), profesor univ. dr. (2001) la Facultatea de Istorie-Filosofie-Geografie, Universitatea din Craiova (str. Al. I. Cuza, nr. 13).

- Secretar științific și prodecan (2000-2012).

- **Activitatea didactică**

- Titular al cursurilor de Licență: *Istoria veche a României, Introducere în Arheologie, Preistorie generală, Muzeologie generală* (la specializările Istorie și Istorie o limbă străină), *Istoria societății omenesti* (la specializarea Sociologie, 2005-2008) și al cursurilor de Master: *Dacia și Imperiul Roman, Arheologie romană și, Muzeologie* (la specializarea Cercetarea și conservarea mărturiilor istorice), *Mărturii arheologice și izvoare greco-romane referitoare la spațiul carpato-danubian* (la specializarea Receperea antichității greco-

¹ Vezi Anexa 1

romane în cultura greco-romană - Facultatea de Litere).

- Responsabil practică arheologică și de muzeu pentru studenții din anul I sau II, (specializările Istorie și Istorie – Lb. străină), în perioada 1996 -2013.

- În anul 2013 a condus un grup de studenți de la specializarea Istorie în vizită de documentare la Roma, ca răspuns la invitația primită de la Accademia di Romania (director Prof. univ. dr. Mihai Bărbulescu, membru corespondent al Academiei Române).

• **Preocupări academice și de cercetare științifică**

- **12 cărți (autor, coautor, colaborator) și o carte ediție îngrijită.**

1. *Istoria ilustrată a Craiovei*, Editura „Dova”, Craiova, 1996, (colaborator).
2. *Așezări și cetăți geto-dacice din Oltenia*, cu *Cuvânt de început* (p. 11-14) semnat de prof. univ. dr. doc. Dumitru Berciu, Editura Universitaria, Craiova, 1997, (Petre Gherghe).
3. *Monumentele Craiovei*, Editura Helios, Craiova, 1998, tipărită în același an și în limbile franceză, engleză și germană (coautor) tipărită, în același an, și în limbile franceză, engleză și germană.
4. *Repertoriul informațiilor și descoperirilor arheologice din Oltenia. Epoca Latène*, Editura Universitară, Craiova, 2001 (Petre Gherghe).
5. *Dicționarul istoric al localităților din județul Dolj*, vol.I ,II, III, Editura Alma, Craiova, 2004 (colaborator).
6. *Facultatea de Științe Socio-Umane (2000-2008). Monografie*, Editura Universitaria, Craiova, 2008 (coautor).
7. *Istoria veche a României*, Ediția a II-a, Editura Universitaria, Craiova, 2009 (Petre Gherghe).
8. *Facultatea de Științe Sociale (2000-2010). Monografie*, Editura Universitaria, Craiova, 2010 (coautor).
9. *Istoria Craiovei. Mărturii arheologice și numismatice* (Petre Gherghe, L. Amon), Editura Universitaria, Craiova, 2010.
10. *Opaițele romane și romano-bizantine descoperite în teritoriul Sucidavei* (Petre Gherghe, Mirela Cojoc), Editura Universitaria, Craiova, 2011.
11. *Repertoriul informațiilor și descoperirilor arheologice din județul Mehedinți* (Petre C. Gherghe, Romeo A. Popa), Editura Sitech, Craiova, 2013.

12. *Așezarea și necropola geto-dacică de la Spahii-Câmpul Spahiului, jud. Gorj*, Editura Măiastra, Tg. Jiu, 2015 (Petre Gherghe).

*

13. Lucian Roșu, *Începuturile artei pe teritoriul României*, Editura Sitech, Craiova, 2014 (ediție post-mortem îngrijită și cu text *În loc de Prefață* de Petre Gherghe).

- **6 cursuri universitare**

1. *Preistorie generală*, Reprografia Universității din Craiova, Craiova, 1994.

2. *Introducere în Arheologie*, Reprografia Universității din Craiova, Craiova, 2000 și o altă ediție, Craiova 2008.

3. *Istoria veche a României*, vol. I, Reprografia Universității din Craiova, Craiova, 2003.

4. *Muzeologie generală*, 2008 (mss).

5. *Istoria veche a României*, vol. II, Reprografia Universității din Craiova, Craiova, 2010.

6. *Istoria veche a României*, vol. II, Tipografia Mirror, Craiova, 2012.

- **Participant la 272 de sesiuni științifice, simpozioane, colocvii, congrese naționale și internaționale.**

- **Circa 160 de studii și articole apărute în publicații de specialitate (locale, naționale și internaționale), volume colective, presă (vezi Anexa 2 pentru județul Gorj), reviste culturale și de popularizare².**

1. Petre Gherghe, *Centrul ceramic de la Ștefănești – Gorj*, în „Revista muzeelor și monumentelor”, nr. 3, Consiliul Culturii, Direcția Muzeu, București, 1977, p. 9-14.

2. Otilia Gherghe, **Petre Gherghe**, *Tezaurul de la Bumbești-Jiu* în „Revista muzeelor”, nr. 2, Consiliul Culturii, Direcția Muzeu, București, 1977, p.9 și urm.

3. Petre Gherghe, *Câteva date despre cercetările arheologice din necropola și așezarea geto-dacică de la Turburea, jud. Gorj*, în „Revista muzeelor și monumentelor”, nr. 10, Consiliul Culturii Direcția Muzeu, București, 1977, p. 58-61.

² Prezentare selectivă

4. Petre Gherghe, *O statueta de bronz a zeiței Minerva*, în „Revista muzeelor și monumentelor”, nr. 1, de Consiliul Culturii, Direcția Muzeu, București, 1978, p. 72 și urm.
5. Petre Gherghe, *Raport preliminar asupra cercetărilor arheologice din așezarea și necropola geto-dacică de la Turburea-Spahii*, în „Litua. Studii și comunicări”, 1, Tg. Jiu, 1978, p.15-31.
6. C. Peolescu, **Petre Gherghe**, Gh. Calotoiu, *Așezarea romană de la Săcelu-Gorj*, în „Litua. Studii și cercetări”, 1, Tg. Jiu, 1978, p. 32-35.
7. Petre Gherghe, *Cercetările arheologice de salvare efectuate în necropola și așezarea geto-dacică de la Turburea, județul Gorj*, în „Litua. Studii și cercetări”, 1, Tg. Jiu, 1978, p. 15-32.
8. L. Petculescu, Petre Gherghe, *Coiful roman de la Bumbești-Jiu*, în „Studii și cercetări de istorie veche și arheologie”, tom 30, Institutul de Arheologie București, 1979, p. 603 și urm.
9. **Petre Gherghe**, Gh. Calotoiu, *Săpăturile din așezarea geto-dacică la Socu-Bărbătești*, în „Materiale și cercetări arheologice”, Consiliul Culturii București în colaborare cu Academia de Științe Sociale și Politice, Oradea, 1979, p. 91-99.
10. Petre Gherghe, *Așezarea daco-getică de la Socu-Bărbătești*, în „Materiale și cercetări arheologice” a XIV-a sesiune anuală de rapoarte, Consiliul Culturii București în colaborare cu Academia de Științe Sociale și Politice, Tulcea, 1980, p. 186-190.
11. Petre Gherghe (coautor), *A XIV-a sesiune anuală de rapoarte privind rezultatele cercetărilor arheologice din anul 1979*, în „Revista de Istorie”, 6, 33, Editura Academiei RSR, București, 1980, p. 1195-1199.
12. Petre Gherghe, *Descoperiri arheologice din prima vârstă a fierului în județul Gorj*, în „Contribuții istorice, filologice, sociologice, ecologice”, 6, Centrul de cercetare al Academiei de Științe Sociale și Politice, Craiova, 1981, p.7.
13. Alexandru Oancea, **Petre Gherghe**, *Depozitul de bronzuri de la Drăguțești, jud. Gorj*, în „Studii și cercetări de istorie veche și arheologie”, 32, 2, Institutul de Arheologie București, 1981, p. 265-269.
14. Petre Gherghe, C. Petolescu, Șt. Olteanu, P. Diaconu, *A XV-a sesiune de rapoarte privind cercetările arheologice din România*, în „Revista de istorie”, 8, 34, Academia Română, 1981, p. 1561-1566.
15. Petre Gherghe, *O nouă așezare Coțofeni descoperită la Vîrț, județul Gorj*, în „Oltenia. Studii și comunicări”, Muzeul Olteniei Craiova, 1982, vol. IV, p. 39-46.

16. Petre Gherghe, *Două topoare de aramă neolitice descoperite în județul Gorj*, în „Studii și cercetări de istorie veche și arheologie”, I, tom, 33, Institutul de Arheologie București, 1982, p. 131.
17. Elena Udriște, Otilia Gherghe, **Petre Gherghe**, Gh. Calotoiu, *Muzeul Gorjului, Expoziția permanentă a secției de istorie*, în „Litua. Studii și cercetări”, II, Muzeul județean Gorj, Tg. Jiu, 1982, p. 3-31.
18. Petre Gherghe, *Contribuții la cunoașterea așezărilor și fortificațiilor geto-dacice din județul Gorj*, în „Noi Tracii”, Roma, Buletin European, anul XII, nr. 109, decembrie, 1983, p. 1-3.
19. Elena Udriște, Otilia Gherghe, **Petre Gherghe**, Gh. Calotoiu, *Muzeul Județean Gorj – expoziția de bază a secției de Istorie*, în „Revista muzeelor și monumentelor”, nr. 5, București, 1983, p. 9-26.
20. Petre Gherghe, *Cercetări și descoperiri arheologice cu privire la civilizația geto-dacică pe teritoriul județului Gorj*, în „Arhivele Olteniei”, serie nouă, 2, Academia Română, Centrul de Științe Sociale, Craiova, 1983, p. 49-73.
21. Petre Gherghe, *O importantă descoperire arheologică la Cernele-Craiova*, în „Symposia Thracologica”, I, Institutul Român de Tracologie București, Centrul de Științe Sociale Craiova, 1983, p. 47.
22. Petre Gherghe, *Așezarea și necropola geto-dacică de la Turburea-Spahii*, în „Noi Tracii”, Roma, Buletin European, anul XII, nr. 109, decembrie, 1983, p. 1-3.
23. Ion Chicideanu, **Petre Gherghe**, *Cercetările arheologice de la Călugăreni, județul Gorj*, în „Materiale și cercetări arheologice”, Academia de Științe Sociale și Politice, București, 1983, p. 103-107.
24. Petre Gherghe, *Al VI-lea simpozion național de tracologie dedicat Marii Uniri*, în „Thraco-Dacica”, tom 5, nr. 1-2, Institutul Român de Tracologie, București, 1984, p.208-211.
25. Petre Gherghe, *Mărturii ale prezenței scordiscilor și tracilor dud-dunăreni pe teritoriul Olteniei*, în „Symposia thracologica”, 2, Institutul român de Tracologie București, Drobeta Turnu-Severin, 1984, p. 29-30.
26. Petre Gherghe, *Necropola geto-dacică de la Cernele-Craiova*, în „Thraco-Dacica”, V, 1-2, Academia de Științe Sociale și Politice și Institutul Român de Tracologie, București, 1984, p. 167-170.
27. Petre Gherghe, *Mărturii ale prezenței scordiscilor și tracilor sud-dunăreni pe teritoriul Olteniei în secolele II-I î.Hr.*, în „Analele Universității din Craiova”, Seria Științe Sociale și Economice, nr. 14/15, Craiova, 1984, p. 69-75.

28. Petre Gherghe, *Așezarea și necropola geto-dacică din Turburea, satul Spahii, Gorj*, în „Documente recent descoperite și informații arheologice”, Academia de Științe Sociale și Politice, București, 1984, p. 26-36.
29. Petre Gherghe, *Dovezi ale continuității dacice în așezarea romană de la Săcelu*, în „Arhivele Olteniei”, serie nouă, 4, Academia Română, Centrul de Științe Sociale, Craiova, 1985, p. 47-57.
30. Petre Gherghe, *Continuitatea daco-romană reflectată în descoperirile de la Săcelu, jud. Gorj*, în „Symposia Tracologica”, 4, Institutul român de Tracologie București, Oradea, 1986, p. 66.
31. Petre Gherghe, *Noi descoperiri arheologice la Socu-Bărbătești, județul Gorj*, în „Arhivele Olteniei”, serie nouă, Academia de Științe Sociale și Politice, Centrul de Științe Sociale, Craiova, 5, 1986, p. 77-88.
32. Petre Gherghe, *Noi descoperiri arheologice la Socu-Bărbătești, județul Gorj*, în „Symposia Thracologica”, 4, Institutul Român de Thracologie București, Oradea, 1986, p. 66 .
33. Petre Gherghe, *Descoperiri arheologice din epoca geto-dacică la Socu-Bărbătești, județul Gorj*, în „Arhivele Olteniei”, Serie nouă, 5, București, 1986, p. 77-88.
34. Petre Gherghe, *Repertorierea informațiilor și descoperirilor arheologice pentru epoca geto-dacică din județul Gorj*, în „Litua. Studii și cercetări”, III, Muzeul Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu”, Tg. Jiu, 1986, p. 89-116.
35. Petre Gherghe, *Unelte de piatră aflate în colecția Muzeului județean Gorj din Tg. Jiu*, în „Studii și cercetări de istorie veche și arheologie”, Institutul de Arheologie București, 2, 38, București, 1987, p. 159-165.
36. V. Ciuca, **Petre Gherghe**, M. Nica, *Rezultatele preliminare ale cercetărilor arheologice de la Dobrești, județul Dolj*, în „Oltenia. Studii și comunicări”, Muzeul Olteniei, Secția de Istorie V-VI, Craiova, 1987, p. 7-16.
37. Petre Gherghe, *Noi descoperiri arheologice în împrejurimile orașului Craiova și contribuția acestora la cunoașterea civilizației geto-dacice din bazinul inferior al Jiului*, în „Symposia Thracologica”, Institutul Român de Tracologie București, 5, Miercurea Ciuc, 1987, p. 68.
38. Petre Gherghe, *Câteva date despre cetatea geto-dacică de la Stoina, județul Gorj*, în „Thraco-Dacia”, VIII, 1-2, Academia de Științe Sociale și Politice și Institutul Român de Tracologie, București, 1987, p. 139-143.
39. D. Berciu, M. Iosifaru, S. Purice, **Petre Gherghe**, *Descoperiri și însemnări de la Buridava Dacica, VI*, în „Thraco-Dacia”, Institutul Român de Tracologie București, IX, 1-2, 1988, p. 171-179.

40. Petre Gherghe, *Așezări și cetăți geto-dacice din bazinul Jiului*, rezumat în „Symposia Thracologica”, de Institutul Român de Tracologie București, 7, Tulcea, 1989, p. 297.
41. Petre Gherghe, *Așezarea geto-dacică de la Cernele-Craiova*, în „Arhivele Olteniei”, serie nouă, Academia de Științe Sociale și Politice, Centrul de Științe Sociale din Craiova, 6, București, 1989, p. 42-53.
42. Petre Gherghe, *Locuirea geto-dacică pe teritoriul județului Dolj*, în „Oltenia. Studii și comunicări”, Muzeul Olteniei, Secția de Istorie, VII-VIII, Craiova, 1989, p. 7-14.
43. D. Berciu, M. Iosifaru, S. Purice, **Petre Gherghe**, *Descoperiri și însemnări de la Buridava-Dacica*, VII, în „Thraco-Dacica”, VII, 1-2, Academia de Științe Sociale și Politice, Institutul Român de Tracologie București, 1989, p. 205-214.
44. Petre Gherghe, *Mărturii arheologice privind civilizația geto-dacică descoperită la Cernele-Craiova*, în „Symposia Thracologica”, de Institutul Român de Tracologie București, 8, Satu Mare, Carei, 1990, p. 170.
45. **Petre Gherghe**, Gh. Calotoiu, *Așezarea dacică de la Socu-Bărbățești, județul Gorj*, în „Materiale și cercetări arheologice. A XVII-a Sesiune anuală de rapoarte, Ploiești, 1983 (Partea I), București, 1992, p. 153-160.
46. Anita Lidia, **Petre Gherghe**, Huică Ilie, Lăceanu Ion, Alex. Ionescu, Mareș Șincan, *Băile Săcelu*, în „Litua”, V, Tg. Jiu, 1992, p. 145-186.
47. Vlad Zirra, N. Conovici, G. Trohani, **P. Gherghe**, P. Alexandrescu G. Gață, V. Vlad Zirra, *La station gétique fortifiée de „Cetatea Jidovilor” (Coțofenii din Dos, dép. De Dolj) în „Dacia”. Nouvelle Série*, Academia Română, tome XXXVII, Bucarest, 1993, p. 97-157.
48. O. Toropu, **Petre Gherghe**, *Șantierul arheologic Sucidava-Celei (Corabia), județul Olt*, în „Cronica cercetărilor arheologice”, Campania 1993, a XXVIII-a Sesiune națională de rapoarte arheologice, Ministerul Culturii București, Satu Mare, 12-15 mai 1994.
49. O. Toropu, **Petre Gherghe**, *Sucidava-Celei, județul Olt*, în „Cronica cercetărilor arheologice”, Campania 1994, a XXIX-a Sesiune națională de rapoarte arheologice, Ministerul Culturii București, Cluj-Napoca, 11-14 mai 1995, p. 85-87.
50. Petre Gherghe, *O importantă descoperire arheologică la Cernele-Craiova*, în „Oltenia”, Ediția III, serie nouă, I, Arhivele Statului, Filiala Craiova, 1996, p. 32-35.
51. O. Toropu, **Petre Gherghe**, *Rezultatele cercetărilor arheologice de la Sucidava-Celei*, „Cronica cercetărilor arheologice”, Campania 1995, a XXX-a

Sesiune națională de rapoarte arheologice, Ministerul Culturii București, Brăila, 2-5 mai 1996.

52. O. Toropu, **Petre Gherghe**, Fl. Bîciu, *Șantierul arheologic Sucidava-Celei. Campaniile 1991-1994*, în „Analele Universității din Craiova”, Serie nouă, I, Craiova, 1996, p. 5-8.

53. Petre Gherghe, *Scrierea la geto-daci, cu rferire specială la Oltenia*, în „Analele Universității din Craiova”, Serie nouă, nr. 1, 1996, p. 19-25.

54. O. Toropu, **Petre Gherghe**, *Un important centru paleocreștin din nordul Dunării: Sucidava-Celei (Corabia-județul Olt)*, în „Mitropolia Olteniei”, Craiova, 1996, p. 31-56.

55. Petre Gherghe, *O importantă descoperire arheologică la Cernele-Craiova*, în „Oltenia”, serie nouă, nr. 1, seria a III-a, 1996, p. 32-35.

56. O. Toropu, **Petre Gherghe**, *Antichități paleocreștine descoperite la Sucidava-Celei (Corabia-județul Olt)* în „Oltenia. Studii. Documente. Culegeri.”, Arhivele Naționale Filiala Dolj, Craiova, seria aIII-a, an I, 1997, p. 13-23.

57. Petre Gherghe, *Evoluția bazei tehnico-materiale a Universității din Craiova, în perioada 1947-1997*, în „Analele Universității din Craiova”, serie nouă, Istorie, nr. 2, Craiova, 1997.

58. Petre Gherghe, (recenzie) *Metalurgia bronzului la daci (sec. II î. Chr.-sec. I d. Chr.). Tehnici, oțeliere și produse din bronz*, București, 1996, în „Analele Universității din Craiova”, Serie nouă, Istorie, nr. 2, 1997.

59. O. Toropu, **P. Gherghe**, P. Bîciu, P. Matiu, *Șantierul arheologic Sucidava-Celei (Corabia), județul Olt (Raport preliminar, campania 1995)*, în „Analele Universității din Craiova”, anul II, nr. 2, 1997, p. 5-8.

60. Petre Gherghe, (recenzie) *O preistorie a nord-estului Olteniei*, de Gheorghe Petre – Govora, în „Oltenia. Studii. Documente. Culegeri”, Seria a III-a, an I, 1997, nr. 1, p. 206-207.

61. Petre Gherghe, *O descoperire arheologică de excepție*, în „Muzeum”, Revista de cultură a Muzeului Olteniei, Craiova, Decembrie, 1998, p.2.

62. Petre Gherghe, *Ritul înhumării și ritualurile funerare la geto-dacii din Oltenia în sec II î.Hr.- î.d.Hr.*, în „Oltenia. Studii. Documente. Culegeri”, seria a III-a, anul II, nr. 1-2, Craiova, 1998, p. 70-79.

63. Petre Gherghe, *Craiova în antichitate*, în „Oltenia. Studii. Documente. Culegeri”, ediția a III-a, anul II, nr. 2, Craiova, 1998.

64. **Petre Gherghe**, V. Ciucă, *Repertoriul și tehnica de fortificare a așezărilor și cetăților geto-dacice din bazinul Jiului*, în „Oltenia. Studii și comunicări”, Muzeul Olteniei Craiova, 1998, p. 35-53.
65. Petre Gherghe, *O descoperire arheologică de excepție*, în „Muzeul”, Muzeul Olteniei Craiova, Decembrie, 1998, p.2.
66. Petre Gherghe, *O descoperire întâmplătoare pe teritoriul comunei Bălăcița, județul Mehedinți*, în „Drobeta”, VIII, Muzeul Regiunii „Porțile de Fier”, Drobeta Turnu-Severin, 1998, p. 30-32.
67. Petre Gherghe, *Sucidava-Celei, Corabia, județul Olt*, în „Cronica cercetărilor arheologice”, a XXXII-a Sesiune Națională de rapoarte arheologice, Ministerul Culturii, Călărași, 20-24 mai 1998, p. 73-74.
68. Petre Gherghe (coautor), *Sucidava-Celei (Rumania) un yacimiento romano-bizantino excepcional en la frontera del Danubio*, în „Lancia”, Prehistoria, Historia Antigua y Arqueologia, nr. III, 1998-1999, Universidad de Leon, 1999, p. 297-308.
69. M. Txomin del Pazo Sainz, Blanca Ester Fernandez Freile, Miguel Garcia Figuerola, Petre Gherghe, L. Amon, Pl. Bîciu, *Relațiile economice ale geto-dacilor din Oltenia cu lumea elenistică și romană*, în Anuarul „Oltenia. Studii și comunicări”, nr XI, Craiova, 1999, p. 33-40.
70. Petre Gherghe, *Accesorii vestimentare din epoca geto-dacică descoperite la Dobrești, județul Dolj*, în „SCIIVA”, Institutul de Arheologie București, 1-2, 1999, p. 134-136.
71. Petre Gherghe, (recenzie) *Istoria monedei în Dacia preromană, de C. Preda*, București, 1998, în „Analele Universității din Craiova”, nr 4, 1999, p. 245-246.
72. Petre Gherghe, *O descoperire unicată în România*, în Revista „Museum”, Muzeul Olteniei, Craiova, 1999, p. 3-4.
73. Petre Gherghe, *Mărturii arheologice descoperite pe teritoriul de azi al orașului Corabia*, în Volumul colectiv „Patru veacuri de istorie Corabia (1598-1998)”, Slatina 1999, p. 13-20.
74. Petre Gherghe, *Repertoriul descoperirilor și informațiilor arheologice pentru epoca geto-dacică din județul Mehedinți*, în „Drobeta”, IX, Muzeul Regiunii „Porțile de Fier”, Drobeta Turnu Severin, 1999, p. 57-92.
75. Petre Gherghe, *Din activitatea lui C.S. Nicolăescu-Plopșor ca cercetător, fondator și conducător al școlii arheologice de preistorie românească*, în „Anuarul Institutului de Cercetări Socio-Umane C.S. Nicolăescu-Plopșor”, II, Craiova, 2000, p. 185-190.

76. Otilia Gherghe, **Petre Gherghe** (coautor), *Din activitatea editorială, publicistică și științifică a lui C.S. Nicolăescu-Plopșor*, în „Anuarul Institutului de Cercetări Socio-Umane C.S. Nicolăescu-Plopșor”, II, Craiova, 2000, p. 241-244.
77. Otilia Gherghe, **Petre Gherghe**, *Din corespondența lui Alexandru Bărcăcilă cu C. S. Nicolăescu-Plopșor*, în „Drobeta”, X, Muzeul Regiunii „Porțile de Fier”, 2000, p. 300-306.
78. Petre Gherghe, *Noi descoperiri arheologice în județul Dolj*, în „Oltenia. Studii și comunicări” volumul 12, Muzeul Olteniei, Craiova, 2000, p. 32-35.
79. **Petre Gherghe**, L. Amon, D. Liciu, Fl. Bîciu, *Raport preliminar asupra cercetărilor arheologice efectuate la Sucidava (Celei-Corabia, județul Olt)*, în „Oltenia. Studii și comunicări”, Muzeul Olteniei, volumul 12, Craiova, 2000, p. 80-84.
80. **P. Gherghe**, L. Amon, Fl Bîciu, Miquel Garcia Figuerola, Blanca Ester Fernandez Freile, M. Txomin Del Paz Sainz, *Șantierul arheologic Sucidava-Celei, Corabia, județul Olt (campaniile arheologice din anii 1996 și 1997). Raport preliminar*, în „Analele Universității din Craiova”, Seria Istorie, 5, 2000, p. 5-9.
81. Petre Gherghe, *O mărturie a practicării agriculturii la Săcelu în epoca romană*, în „Litua. Studii și cercetări”, VIII, Tg. Jiu, 2000, p. 45-49.
82. Petre Gherghe (coautor), *Cercetările arheologice din cetatea romană-bizantină de la Sucidava, județul Olt. Campania din anul 2000*, în „Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2000”, Ministerul Culturii, București, 2001, p. 72-75.
83. **Petre Gherghe**, V. Marinoiu, *Săcelu, comuna Săcelu, județul Gorj. Punctul „LaBuha”*, în „Cronica cercetărilor arheologice din România”, Campania 2000, București, Ministerul Culturii, 2001, p. 221-222.
84. Petre Gherghe, *Profesorul Dumitru Tudor, primul conducător științific al șantierului arheologic de la Sucidava*, în „Volumul memoriam Dumitru Tudor”, Centrul de Studii de Istorie și Arheologie al Universității de Vest, Timișoara, 2001.
85. Petre Gherghe, *Noi descoperiri numismatice în județul Dolj*, în „Oltenia. Studii și comunicări”, Arheologie-Istorie, vol. XIII, Craiova, 2001, p. 64-65.
86. **Petre Gherghe**, Florin Olteanu, *Aspecte ale educației și sistemului de învățământ în Dacia romană și Scythia Minor*, în „Oltenia. Studii și comunicări”, Arheologie-Istorie, vol. XIII, Craiova, 2001, p. 79-86.
87. **Petre Gherghe**, L. Amon, D. Liciu, Florin Bîciu, Mirela Cojoc, *Sucidava 2000*, în „Cronica Cercetărilor arheologice din România, Campania 2000”, A

XXXV-a Sesiune națională de rapoarte arheologice, Ministerul Culturii, Suceava, 23-27 mai 2001, p. 72-75.

88. **Petre Gherghe**, L. Amon, Fl. Bîciu, M. Cojoc, *Corabia, jud. Olt (Sucidava)*, în „Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2001”, A XXXVI-a Sesiune națională de rapoarte arheologice, p. 112-114.

89. Petre Gherghe, *Gheorghe Popillian la 75 de ani și la 50 de ani de activitate*, în „Arhivele Olteniei”, Serie nouă, nr. 16, Academia Română, Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolaescu-Plopșor” Craiova, 2002, p. 423-428.

90. P. Gherghe (coautor), *Rezultatele cercetărilor arheologice din spațiul cetății romano-bizantine de la Sucidava, județul Olt, Campania din anul 2001*, în „Oltul Cultural”, An V, 2(17), 2002, p. 21-25.

91. Petre Gherghe, *Desa, județul Dolj. O descoperire arheologică de importanță națională*, în „Museum”, Revista de cultură a Muzeului Olteniei, Craiova, 2002, p. 3.

92. Petre Gherghe, *Podoabe, piese vestimentare și alte manifestări de artă geto-dacică descoperite în Oltenia*, în „Analele Universității din Craiova”, Serie Nouă, Istorie, anul VII, nr. 7, 2002, p. 5-23.

93. Petre Gherghe, *Basilica de la Sucidava-Celei*, în „Mitropolia Olteniei”, SN, anul LIV, nr. 1-4, Craiova, 2002, p. 91-95.

94. Gh. Popilian, **P. Gherghe**, *Tezaurul de monede romane imperiale descoperite la Barza, com. Dănești, jud. Gorj*, în „Buletinul Societății Numismatice Române, Anii XCII-XCVII, (1998-2003), nr. 146-151. Volum dedicat Centenarului Societății (1903-2003), Editura Academiei Române, București, 2003, p. 83-110.

95. **Petre Gherghe**, M. Nica, Fl. Ridiche, *Cercetările arheologice sistematice de la Desa, județul Dolj, punctele „Castravița” și „La Ruptură” (campania 2002)*, în „Analele Universității din Craiova”, Seria Istorie, An VIII, nr. 8, 2003, p. 53-81.

96. **P. Gherghe**, L. Amon, Fl. Bîciu, *Noi rezultate ale cercetărilor arheologice din perimetrul și zona adiacentă a cetății romano-bizantine Sucidava (județul Olt)*, în „Analele Universității din Craiova”, Seria Istorie, An VIII, nr. 8, 2003, p. 83-90.

97. **P. Gherghe**, L. Amon, Fl. Bîciu, M. Cojoc, *Sucidava 2002 în „Cronica cercetărilor arheologice. Campania 2002”*, A XXXVII-a Sesiune națională de rapoarte de arheologie. Covasna, 2-6 iunie 2003, p. 91-92.

98. Petre Gherghe, *A bronzes statuete discovered at Orodel, Dolj County*, în volumul colectiv *The Antiques Bronzes. Typology, Chronology*, București, 2003, p. 183-186.
99. **Petre Gherghe**, Fl. Ridiche, *Desa, comuna Desa, județul Dolj, Punctul „Castravița”*, în „Cronica cercetărilor arheologice, campania 2003”, București, 2004, p. 112-115.
100. **P. Gherghe**, L. Amon, L. Petculescu, Fl. Bîciu, M. Cojoc, *Corabia, jud. Olt (Sucidava)*, în „Cronica Cercetărilor arheologice din România. Campanie 2003”, A XXXVIII-a Sesiune națională de rapoarte arheologice. Ministerul Culturii, Cluj-Napoca, 26-29 mai 2004, București, 2004, p. 100-102.
101. **Petre Gherghe**, *Desa – un sit arheologic mai puțin cunoscut*, în „Analele Universității din Craiova”, Seria Istorie, An IX, nr. 9, 2004, p. 11-20.
102. **Petre Gherghe**, Lucian Amon, *Noi elemente de arhitectură descoperite în zona cetății romano-bizantine de la Sucidava-Celei (județul Olt) în campaniile de cercetări arheologice din anii 2002 și 2003*, în vol. „Istorie și societate”, M. Cîrstea, L. Damean, D. Liciu (coordonatori), Universitatea Craiova, Facultatea de Istorie, Editura „Mica Valahie”, București, 2004, p. 11-24.
103. Petre Gherghe, *Desa – un sit arheologic mai puțin cunoscut*, în „Analele Universității Craiova”, an IX, nr. 9, 2004, p. 11-20.
104. Petre Gherghe (coautor), *Corabia, jud. Olt (Sucidava)*, în Cronica Cercetărilor arheologice din România. Campanie 2005. A XL-a Sesiune națională de rapoarte arheologice. Constanța, 31 mai-3 iunie 2006, Ministerul Culturii, București, 2006, p. 138-140.
105. Petre Gherghe, *Dovezi arheologice ale prezenței romane la Pelendava (secolele II-III p. Chr.)*, în „Analele Universității din Craiova”. Seria Istorie, An XI. Nr. 11, 2006, p. 53-62.
106. Petre Gherghe, (coautor) *Rezultatele ultimelor campanii de cercetări arheologice din interiorul cetății romano-bizantine de la Sucidava (jud. Olt)*, în „Drobeta”, XVI, Anuarul Muzeului Regiunii „Porțile de Fier”, Drobeta-Turnu Severin, 2006, p. 201-206.
107. **Petre Gherghe**, L. Amon, *Noi date în legătură cu podul lui Constantin cel Mare de la Sucidava*, în „Pontica”, XL, Anuarul Muzeului de Istorie Națională și Arheologie, Constanța, 2007, p. 359-369.
108. **Petre Gherghe**, L. Amon, *Cercetările arheologice de la Sucidava-Celei, jud. Olt. Campanie 2006*, în „Analele Universității din Craiova”, Seria Istorie, nr. 12, 2007, p. 45-58.

109. **Petre Gherghe**, L. Amon, *Încă o construcție unicat descoperită la Sucidava (județul Olt)*, în „Oltenia. Studii și comunicări”, Arheologie și Istorie, Craiova, 2008, p. 119-125.
110. Petre Gherghe, *Amforele romane descoperite la Sucidava*, în „Analele Universității din Craiova” Seria Istorie, anul XIII, nr. 1 (13), 2008.
111. **Petre Gherghe**, Lucian Amon, *Rezultatele cercetărilor arheologice de la Sucidava-Celei (județul Olt). Campania 2007*, în „Analele Universității din Craiova”, Seria Istorie, anul, XIII, nr. 1(13), 2008.
112. Petre Gherghe, Mircea Negru, *Roman Amphorae found at Sucidava*, în „Analele Universității din Craiova”, Seria Istorie, anul XIII, nr. 1(13), 2008.
113. Petre Gherghe, *Prezența romano-bizantină în Dacia, cu referire specială la Oltenia*, în volumul „Per Teresa Obiettivo Romania. Studi e ricerche in ricardo di Teresa Ferro”, 2 a cura di Giampaolo Borghello, Daniela Lombardi, Daniele Pantaleoni, Editrice Universitaria Udinese SRL, Udine, Forum 2009, p. 89-100.
114. *Petre Gherghe*, Lucian Amon, *Noi informații cu privire la edificiile descoperite în cetatea romano-bizantină de la Sucidava (județul Olt)*, în volumul „Politică, diplomatie și război. Profesorul Gheorghe Buzatu la 70 de ani”, Editura Universitară, Craiova, 2009, p.60-68.
115. **Petre Gherghe**, Florian Olteanu, *Ipoteze istoriografice privind identificarea toponimului antic Ad Mutrium / Amutria / Amutrian*, în vol. „Filiași. Istorie și cultură pe valea Jiului” (coordonator D. Ciobotea), Craiova, 2010, p. 28-33.
116. Petre Gherghe, *Profesorul universitar și arheologul Lucian Roșu*, în vol. „Filiași. Istorie și cultură pe valea Jiului” (coordonator D. Ciobotea), Craiova 2010, p. 329-331.
117. Petre Gherghe, *Zorile istoriei în arealul orașului Filiași (Preistoria și Antichitatea)*, în vol. „Filiași. Istorie și cultură pe valea Jiului” (coordonator D. Ciobotea), Craiova, 2010, p. 13-27.
118. Petre Gherghe *Apariția și răspândirea creștinismului în Dacia, cu privire specială la Sucidava*, în vol. „Episcopia Slatinei și Romanaților”, Anul III, vol. 2, Slatina, 2010, p. 51-62.
119. **Petre Gherghe**, Lucian Amon, *Cercetările arheologice de la Sucidava (județul Olt). Campania 2009*, în „Analele Universității din Craiova”, Istorie, An XV, nr. 1 (17), 2010.
120. **Petre Gherghe**, Lucian Amon, *Rezultatele cercetărilor arheologice de la Sucidava, județul Olt, efectuate în perioada 2003-2009*, în „Analele Universității din Craiova”, Istorie, An XV, nr. 1(17), 2010.

121. **Petre Gherghe**, Florin Ridiche, Marius Bâsceanu, *Câteva considerații privind descoperirile de epocă Latène din arealul geografic Desa-Ciuperceni, județul Dolj*, în „Analele Universității din Craiova”, Istorie, An XV, nr. 1(17), 2010.
122. **Petre Gherghe**, Lucian Amon, Mirela Cojoc, *Cercetările arheologice de la Sucidava (județul Olt). Campania 2010*, în „Analele Universității din Craiova”, Istorie, An XV, nr. 2(18), 2010.
123. **Petre Gherghe**, Lucian Amon, Mirela Cojoc, *O monedă thasiană descoperită la Corabia, județul Olt*, în „Analele Universității din Craiova”, Istorie, An XV, nr. 2(18), 2010.
124. **Petre Gherghe**, L. Amon, *Repertoriul monumentelor sculpturale și inscripțiilor votive din sec. II-VI p. Chr. descoperite la Sucidava*, în volumul omagial Continuitate istorică în spațiu și timp „Profesorul Vladimir Osiac la 70 de ani”, Editura Universitaria, Craiova 2011, p. 86-103.
125. **Petre Gherghe**, L. Amon, M. Cojoc, *Noutăți sucidavense. O sinteză a cercetărilor din ultimii ani*, în „Muzeul Oltului”, nr. 1, Anuarul Muzeului județean Olt, Slatina, 2011, p. 61-76.
126. **Petre Gherghe**, L. Amon, *Cetatea romano-bizantină Sucidava: o sinteză a celor mai semnificative rezultate ale cercetărilor arheologice din ultimii ani*, în „Stat și societate în Europa”, vol. III, (coord. M. Cârstea și Sorin Damean), Editura Universitaria, Craiova, 2011, p. 30-41.
127. **Petre Gherghe**, Lucian Amon, *O amforă șampilată descoperită în cetatea romano-bizantină de la Sucidava (județul Olt)*, în „Analele Universității din Craiova”, Istorie, An XVI, nr. 1(19), 2011.
128. **Petre Gherghe**, Florin Ridiche, Marius Bâsceanu *Considerații privind descoperirile monetare de la Desa jud. Dolj și consecințele crizei economice a Imperiului Roman la nord de Dunăre*, în „Analele Universității din Craiova”, Istorie, An XVI, nr. 1(19), 2011.
129. **Petre Gherghe**, C. Cîșlaru, *Un cap de statuie romană descoperit la Săcelu, județul Gorj*, în „SCIVA”, 64, 3-4, Institutul de Arheologie București, 2013, p. 347-353.
130. Vasiliță Ștefan, **Petre Gherghe**, *Despre un presupus tezaur din sec. IV descoperit la Sucidava în 1928-1929*, în „Studii și cercetări numismatice”, serie nouă, IV (XVI), 2013 (2014), p. 168-176.
131. **Petre Gherghe**, L. Amon, *Noi date referitoare la podul lui Constantin cel Mare*, în „Lamura”, an XII, SN, nr. 138-143, Martie-Aprilie, 2013, p. 25-26.

132. **Petre Gherghe**, L. Amon, M. Cojoc, *Sucidava. Sit arheologic de importanță națională și internațională*, în „Lamura”, an XII, SN, Nr. 138-143, Martie-Aprilie, 2013, p. 2-4.

133. D. Ciobotea, **Petre Gherghe**, *Istorie și civilizație doljeană, înainte de anul 1534*, în volumul omagial dedicat istoricului Corneliu Tamaș, „Valahia Cisalutana”, Râmnicul-Vâlcea, 2013, p. 218-249.

134. Petre Gherghe, *Mărturii arheologice din epocile geto-dacică și romană descoperite în localitățile doljene situate pe Platforma Bălăciței*, în volumul „Piemontul Bălăciței” (coordonator D. Ciobotea), Craiova, 2013, p. 158-164.

135. L. Amon, **Petre Gherghe**, O. Stoica, Șt. Vasiliță, M. Cojoc, *Cercetările arheologice de la Sucidava, județul Olt Campania 2013*, în „Oltenia”, Craiova Seria a IV-a, nr. 2, 2014, p.222-226.

• **Participări științifice internaționale**

1. *The Acta of the 16th International Congress of Antique Bronzes - The Antique Bronzes. Typology, Chronology*, organized by the Roumanian National History Museum, Bucharest, May 26-31, 2003.
2. *Roman Lamps discovered in Sucidava*, „2nd International Study Congress on Antique Lighting”, Abstracts, organizat la Zalău-Cluj-Napoca, 13-18 mai 2006.
3. *Roman amphorae found at Sucidava, Dacia*, „The 25th Congress R.C.R.F.”, Abstracts, pp. 12-13, organizat în Albania, la Dures, 24 sept.-1 oct. 2006.
4. *A small deposition of roman weapons discovered at Desa, Dolj County, România*, XVI Romec, 2007, Xanten The Roman Military Equipment Conference. Archäologischer Park/Regional Museum Xanten, Abstract, pp. 10-11, organizat în Germania la Xanten, 13-16 iunie 2007.
5. *La nécropole et l'établissement geto/dace de Turburea-Spahii, dép. De Gorj (IIe-Ier s.av.j.-C.)* International Colloquim, The Iron Gates Region during the Second Iron Age: Settlements, Necropolises, Treasures, Drobeta-Tr. Severin, June 12-15, 2008, organizat sub egida Mehedinți County Council, Drobeta Tr. Severin, „Iron Gates” Museum, International Union of the Pre- and Photohistoric Sciences 30th Commision (IUPPS), Museum of Brăila.

- **Responsabil științific și membru în colectivele de cercetare a 29 de șantiere arheologice din județele Gorj, Dolj, Olt, Mehedinți, Vâlcea.**

- **Cercetări arheologice:**

- Domenii prioritare: cercetarea arheologică a civilizației epocilor dacică, romană și romano-bizantină în 29 de șantiere arheologice din care 13 în județul Gorj, 6 în Dolj, 4 în Mehedinți, 2 în Olt și 1 în județul Vâlcea. Acestea se mai alătură participarea sa pe 2 șantiere în Dobrogea (Adamclisi-responsabil științific prof. Ion Barnea și Capidava- responsabil științific prof. Radu Florescu) și pe șantierul de la Sarmizegetusa Regia în Munții Orăștiei-responsabil științific prof. Hadrian Dicoviciu).

- **Responsabilități editoriale**

- Membru în Colegiul de redacție al revistei „Litua. Studii și cercetări” de la apariție, (1978 -1980) (Anuarul Muzeului județean Gorj „Alexandru Ștefulescu”, Tg. Jiu).

- Membru în Colegiul de redacție al revistei „Symposia Thracologica”, Nr. 1, apărută la Craiova, 1983 (Revista de specialitate editată sub egida Institutului de Tracologie din București).

- Membru în Colegiul de redacție al revistei „Oltenia. Studii și comunicări”, vol. VII-VIII, Craiova, 1989 (Anuarul Muzeului Olteniei, Secția de Istorie, Craiova).

- Referent și membru în colegiul de redacție al revistei „Drobeta”, seria Istorie, în mai multe numere apărute după anul 1990 (Anuarul Muzeului Regiunii „Porțile de Fier”, Drobeta-Turnu Severin).

- Secretar general de redacție, Secretar de redacție și membru în colegiul de redacție al revistei „Analele Universității din Craiova”, Seria Istorie, (1996-2012).

- Membru în Colegiul de redacție al revistei „Oltenia. Studii. Documente. Culegeri” (Director fondator C.S. Nicolaescu-Plopșor 1923) de la reparație, (1998 și în prezent).

- Membru în colegiul de redacție al revistei „Analele Universității Spiru Haret”, din București, Seria Istorie (2007-2013) etc.

- **Apartenența profesională**

- Membru al Filialei de Tracologie Craiova, a Institutului Național de Tracologie, București, (1986 și în prezent).

- Secretar al Filialei de Tracologie Craiova, a Institutului Național de Tracologie, București, (1986-1989).

- Membru fondator al „Societății Arheologice Române”, București, (2000 și în prezent).

- *Societatea de Istorie din Oltenia „Izvoarele”*, Craiova (membru fondator și în prezent).

- *Societatea prietenii științei „Gh. Țițeica”*, Craiova (membru fondator și șeful Secției de Arheologie).

- Membru în Comisia Națională de Arheologie din cadrul Ministerului

Culturii și Cultelor, (2000-2008).

• **Recunoașteri profesionale:**

1. Activitatea didactică desfășurată la catedră și cercetarea științifică efectuată pe șantierele arheologice din județele Gorj, Olt, Vâlcea, Mehedinți și Dolj se regăsește în lucrări precum volumele monografice *Facultatea de Științe Socio-Umane* (2000-2008), Craiova, 2008; *Facultatea de Științe Sociale, 2000-2010*, ambele apărute sub egida Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, Universitatea din Craiova, Editura Universitaria, Craiova, 2008 și Craiova 2010. Acestea se alătură lucrările biografice semnate de renumiți arheologi și istorici: Sever Dumitrașcu, *Arheologia Română la sfârșit și început de mileniu. 101 arheologii*, Oradea, 1995; C. Avram, Al. Stuparu, Pavel Cucu, Alina Enache, *Interferențe spirituale oltene*, Craiova, 1999; xxx, *Personalități din Oltenia. Dicționar*, Craiova, 1999; xxx, *Dicționarul enciclopedic al județului Mehedinți*, Editura Prier, Drobeta – Tr. Severin, 2003; în enciclopedii care conțin biografii de ale unor personalități din diverse domenii: Toni Dârțu, *Personalități române și faptele lor, 1950-2000*, Iași, 2003), *Who is who în România*, Enciclopedie și platformă online cu biografiile personalităților, Ediția a 7-a, 2012.

2. Rezultatele cercetărilor științifice se găsesc menționate în bibliografia mai multe lucrări de specialitate, unele editate sub egida Academiei Române sau de către edituri de prestigiu acreditate CNCSIS de Ministerul Educației și Cercetării, în, lucrări de licență, disertație, teze de doctorat, etc.

3. A făcut parte din *comisii de examen de Licență, Disertație, grade didactice* (Definitivat, Gradul II și Gradul I pentru profesorii de istorie din învățământul preuniversitar) și *comisii de doctorat* în calitate de referent în centrele universitare din Iași, București, Târgoviște, Sibiu, Craiova; din *comisii de concurs* pentru ocuparea posturilor didactice la nivel de facultate, din *comisii de concurs* constituite, la nivelul inspectoratelor școlare ale județelor Gorj, Mehedinți și Olt pentru ocuparea funcției de Inspector școlar, specialitatea Istorie, etc.

4. De asemenea, a fost membru în *Comisia Națională de Arheologie* din cadrul Ministerului culturii, timp de două legislaturi în perioada 2000-2007.

5. Tot ca o recunoaștere a activității profesionale în perioada 2002-2014 i-au fost decernate de către instituții publice sau academice 23 *diplome* (de participare, de onoare, de merit, jubiliare și de excelență)³.

6. Și tot ca o recunoaștere a acestei activități Primăria Municipiului Drobeta-Turnu Severin, Consiliul Local Drobeta-Turnu Severin, în colaborare cu Casa

³ Vezi Anexa 3.

Municipală de Cultură și Consiliul Județean Mehedinți i-au acordat într-un cadru festiv, cu ocazia „Galei premiilor de excelență – Severin 2014”, trofeul „Premiul de excelență”, datat 5 decembrie 2014.

- **Granturi/contracte**

- Membru în colectivul de cercetare al grantului nr. 5 din 2003, referitor la *Dicționarul istoric al localităților din Oltenia, județul Dolj*, obținut de Institutul de cercetări socio-umane „C.S.Nicolăescu Plopșor” Craiova (filială a Academiei Române);

- Responsabil grant nr. 92105/2008-2011 cu tema *Refacerea conexiunilor aplicabile continuității istorice, etnice, de grup și de familie într-o zonă cu discontinuitate de memorie și ștergere de identitate (cu referire specială la zona Porțile de Fier)– RECONEX*, obținut de IPA București.

ANEXA 1

Preocupări muzeografice și arheologice

Debutul în cercetarea științifică a fost făcut în anii de studenție prin susținerea în cadrul cercurilor științifice studențești a unor teme referitoare la istoria națională.

Preocupările pentru cercetarea arheologică au apărut tot în această perioadă, iar participarea efectivă pe un șantier arheologic a fost pentru prima dată în satul natal, **Buicești**, jud. Mehedinți unde responsabil de șantier a fost prof. univ. dr. Lucian Roșu.

În anii următori (1966-1967), a participat la cercetările arheologice întreprinse pe raza comunei **Cireșu**, jud. Mehedinți, responsabil de șantier prof. Lucian Roșu, la **Orșova**, responsabil de șantier cercetător științific E. Bujor de la Institutul de Arheologie din București și **Ostrovlul Șimian**, responsabil șantier. prof. L. Roșu.

Fiind pasionat de cercetarea arheologică, după terminarea facultății s-a angajat la Muzeul Județean Gorj din Tg. Jiu unde am avut posibilitatea să continui aceste investigații.

Între anii 1969-1978 a făcut parte din colectivul științific al șantierului

arheologic de la **Bumbești-Jiu**, condus de E. Bujor, iar în anul 1979 a fost numit, de Comisia Națională de Arheologie, responsabilul științific al acestui șantier unde a efectuat, în colaborare cu colegii de la Muzeul Județean Gorj din Tg. Jiu, cercetări arheologice în așezarea civilă romană.

Pentru epoca geto-dacică, primul șantier de care a răspuns, a fost cel de la **Turburea-Spahii**, județul Gorj unde în anul 1974 am efectuat o săpătură de salvare, indentificând o necropolă cu 29 de morminte concentrate și o așezare, ambele din secolele II-I a. Chr., singurele de acest gen cunoscute până acum în Oltenia.

În anul 1975, a absolvit cursul de perfecționare a muzeografilor cu specialitatea „Arheologie” organizat de Centrul special de perfecționare a cadrelor de pe lângă Ministerul Culturii și a participat pe șantiere școală: *Capidava*-responsabil de șantier prof. Radu Florescu, *Adamclisi*-responsabil de șantier prof. Ion Barnea și *Sarmizegetusa Regia*-responsabil de șantier prof. univ. dr. H. Daicovici.

În continuare, a condus și efectuat timp de doi ani (1976-1977) cercetări arheologice în cetatea geto-dacică de la **Vârț-Telești**, punctul „Cioaca cu bani”. Ca rezultat al periegezelor efectuate în zonă, a fost identificat pe dealul „Ciocul lui Meilă”, de pe raza aceluiași sat, o așezare aparținând culturii Coțofeni, așezare săpată de subsemnatul în vara anului 1978.

Alte puncte de interes arheologic descoperite cu ocazia periegezelor și cercetate sub îndrumarea mea, în calitate de responsabil de șantier au fost: o așezare din epoca bronzului, cultura Glina III, pe raza comunei **Turburea**, sat **Sipot**, în anul 1975, și Ogașul Stroii, aceeași comună, în 1976; cetatea dacică fortificată cu val de pământ de pe „Dealul Cetății”-orașul **Țicleni** în anul 1975; așezarea din epoca bronzului, cultura Glina III, de pe raza comunei **Turcenii**, satul Turcenii de Jos, în anul 1976 și, apoi, din anul 1978 până în 1988 așezarea geto-dacică din perimetrul comunei **Bărbătești**, sat **Socu** unde a fost identificată o întinsă așezare, iar în imediata apropiere a acesteia am descoperit și cercetat, împreună cu colegii de la muzeu (Gh. Calotoiu și Elena Bărgăndoar doi ani), dealul folosit de populația așezării pentru refugiu și apărare. Aici a fost identificată în anul 1979, pentru prima dată în județul Gorj, ceramică geto-dacică pictată.

În colaborare cu Institutul de Arheologie din București, reprezentat de dr. C-tin Petolescu în calitate de responsabil de șantier a participat începând cu anul 1976, ca membru în colectivul științific, iar din 1983 în calitate de responsabil de șantier, la cercetările arheologice efectuate în așezare și necropola romană de la **Săcelu** (Punctele „Turița”, „Gruia” și „La Buha”), stațiune cu ape tămăduitoare cunoscute și apreciate din vremea dacilor și

atestate documentar încă din vremea romanilor, cercetări care au continuat sub conducerea mea, cu o mică întrerupere, până în anul 2000.

De asemenea, în anul 1978 s-a numărat printre membrii colectivului de cercetare de la cetatea geto-dacică de la **Polovragi** condus de arheologul Floricel Marinescu de la Muzeul Militar Central din București.

În primăvara anului 1980, a fost cooptat în colectivul științific format din I. Chicideanu, Venera Rădulescu și Gh. Calotoiu condus de arheologul dr. **Radu Popa**, care a avut ca scop **cercetarea de suprafață** a zonei ocupate de depresiunile Novaci și Tismana-Gorj în vederea depistării de noi obiective arheologice aparținând, în special, secolelor XII-XIV.

Această, perieghetză s-a finalizat cu descoperirea de noi obiective de interes arheologic și s-a finalizat cu deschiderea a două noi șantiere pentru perioada mai sus amintită: Polata-Bârsești și Padeș-Călugăreni în jud. Gorj. La ultimul dintre acestea, (Padeș-Călugăreni) a participat alături de arheologul I. Chicideanu de la Institutul de Arheologie din București și a avut satisfacția să constate în același sit mai multe nivele de locuire (două așezări din epocile bronzului și Hallstatt suprapuse de o alta din secolele XII-XIII).

Rezultatele acestor investigații, perieghetze și cercetări arheologice au fost valorificate științific prin articole în reviste de specialitate și prin comunicări științifice la sesiunile de rapoarte arheologice organizate pe plan național.

Totodată, obiectele descoperite au fost valorificate muzeistic în expoziții temporare organizate la sediul muzeului din Târgul Jiu, iar la sfârșitul anului 1980 acestea și-au găsit locul în expoziția permanentă a Secției de Istorie a Muzeului Județean Gorj, prilejuită de mutarea acestuia într-o clădire mult mai mare și centrală (fosta Prefectură a județului Gorj), inaugurată pe 6 mai 1981.

A fost preocupat în același timp, ca rezultatele cercetărilor arheologice să fie popularizate la nivel de județ dar și pe plan național prin intermediul conferințelor, expunerilor, articolelor în presa locală și repetatelor intervenții la radio Craiova, radio București, la TVR, „Teleuniversitatea Craiova”, TV Oltenia, Terra Sat.

Mai precizez că activitatea desfășurată în perioada cât a fost la muzeul din Tg. Jiu (1968-1981), nu s-a limitat numai la cercetare și valorificare științifică. A avut în vedere și îndrumarea de specialitate în județ. Astfel, a participat alături de colegi, **la organizarea de noi colecții sau puncte muzeale**, în diferite comune ale județului Gorj. În acest sens, pot aminti expozițiile permanente cu profil de muzeu comunal sau colecție muzeală, organizate în localitățile Arcani, Lelești, Runcu, Groșerea, Turburea, Siacu, Bărbătești,

Stoina ș.a., contribuind astfel la păstrarea și valorificarea obiectelor de interes local, la cultivarea respectului pentru cultura și civilizația înaintașilor noștri.

Din anul 1981, când a venit la Craiova, a ocupat postul de arheolog și apoi de arheolog principal la Centrul de Științe Sociale Craiova (în prezent Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu Plopșor” al Academiei Române), unde a lucrat până în anul 1988.

În acești ani de puternică emulație științifică a intensificat munca de cercetare arheologică pe teren și ca urmare pe lângă șantierele arheologice din Gorj, a deschis în anul 1981 noi șantiere în județul Dolj, unul dintre acestea fiind cel de la **Cernele-Craiova**, unde a descoperit prima necropolă geto-dacică concentrată, de secol IV-III î. Chr. din Oltenia, o așezare geto-dacică cu două nivele de locuire, care cronologic aparțin secolelor IV-III și II-I î. Chr., suprapuse de alte două nivele mai recente atribuite cronologic secolelor VI d. Chr. și XIII-XIV d. Chr. Cercetările în așezare au continuat până în 1989, când au fost sistate din lipsă de fonduri.

Din anul 1982 până în 1990 a făcut parte din colectivul de arheologi compus din Nicolae Conovici, George Trohani și Vlad V. Zirra condus de reputatul cercetător științific dr. Vlad Zirra, colectiv care a efectuat cercetări arheologice în așezarea fortificată geto-dacică din **Coțofenii din Dos**, jud. Dolj. Rezultatele investigațiilor au fost publicate sub formă de studiu monografic.

În anul 1985 a deschis un nou șantier arheologic pe raza județului Dolj, în localitatea **Dobrești-Căciulătești**, ocazie cu care am identificat, în puncte diferite, o așezare neolitică, una hallstattiană și alta dacică.

În paralel cu celelalte șantiere, în anul 1986 am reluat cercetările arheologice în județul Gorj, de data aceasta pe raza comunei **Stoina**, cercetări care au continuat până în anul 1988, ocazie cu care s-au stabilit sistemul de fortificare al cetății dacice, cronologia, s-au identificat locuințe și s-a recuperat un interesant material ceramic.

În anii 1987-1988 s-a numărat printre membrii colectivului de specialitate condus de profesorul D. Berciu, care efectua cercetări pe cunoscutul șantier de la **Buridava-Ocnița**, jud. Vâlcea.

Din anul 1991 și până în 1995 a făcut parte din colectivul științific al șantierului arheologic de la **Sucidava-Celei**, jud. Olt, șantier-școală al facultății noastre. Din anul 1996 (după decesul fostului șef de șantier prof. univ. dr. Octavian Toropu) a preluat conducerea șantierului, inclusiv îndrumarea activității de practică arheologică a studenților de la specialitatea

Istorie și Istorie o limbă străină și am cooptat, ca membru permanent în colectivul de cercetare pe conf. univ. dr. Lucian Amon, care din anul 2015 (după pensionarea mea) a preluat conducerea cercetărilor.

Având în vedere importanța științifică a acestui șantier arheologic, în perioada cât a condus cercetările, din grupul de specialiști au făcut parte Florea Bîciu, Mirela Cojoc, Marius Bîciu de la Muzeul de Arheologie și Etnografie din Corabia și, pentru perioade diferite de timp, arheologi și cercetători de renume din România: C.C. Petolescu, Liviu Petculescu, Marin Nica, Mircea Negru, Onoriu Stoica Cristina Mitar, Paul Matiu, Ștefan Vasiliță etc. dar și din străinătate de la universitățile spaniole de la Madrid și Leon Miguel Garcia Figuerola, Blanca Ester Fernandez Freile și M. Txomin del Pazo.

În prezent, face parte din colectivul științific de la Sucidava și se numără printre membrii grupului de cercetare al unuia dintre cele mai importante șantiere arheologice din Oltenia, respectiv **Romula-Reșca**, jud. Olt, responsabil științific fiind conf. univ. dr. Mircea Negru.

ANEXA 2

Articole apărute în presa gorjeană în perioada 1969-1980

- *Noi exponate istorice la Muzeul Județean*, în „Gazeta Gorjului”, Anul II, Nr. 46 (94), 18 octombrie, 1969, p. 6.
- *Un emoționant omagiu la casa muzeu a Ecaterinei Teodoroiu*, în „Gazeta Gorjului”, Anul VI, Nr. 702, 16 ianuarie 1973, p. 2.
- *O importantă descoperire arheologică la castrul roman de la Bumbești-Jiu*, în „Gazeta Gorjului”, Anul VI, Nr. 821, 3 iunie 1973, p. 2.
- *Descoperire arheologică*, în „Gazeta Gorjului”, Anul VII, Nr. 1136, p. 6.
- *Consemnări arheologice*, în „Coloana”, Supliment politic și social-cultural editat de „Gazeta Gorjului”, Decembrie, 1975, p. 11.
- *Săcelu-străveche așezare romană* (în colaborare Gh. Calotoiu), în „Gazeta Gorjului”, Anul IX, Nr. 1222, 7 august 1976, p. 8.
- *Cercetări arheologice. Cetatea dacică de la Vîrț* (în colaborare cu Elena Marin),

în „Gazeta Gorjului”, Anul IX, Nr. 1231, 9 octombrie 1976, p. 6.

- *Burebista-întemeietorul primului stat centralizat și independent geto-dac*, în „Coloana”, Supliment politic și social-cultural editat de „Gazeta Gorjului”, iunie, 1978, p. 8.

- *Un nou punct arheologic*, în „Coloana”, Supliment politic și social-cultural editat de „Gazeta Gorjului”, iunie, 1978, p. 8.

- *Așezarea dacică de la Socu*, în „Coloana”, Supliment politici și social-cultural editat de „Gazeta Gorjului”, februarie, 1979, p. 27.

- *Complexul arheologic de la Bumbești-Jiu*, în „Gorjul turistic”, Foaie volantă editată de Oficiul județean de turism Gorj, august, 1979, p. 2.

- *2050 de ani de la Constituirea primului stat centralizat și independent. Dovezi arheologice ale permanenței geto-dacilor în județul Gorj*, în „Gazeta Gorjului”, Anul XIII, Nr. 1406, 16 februarie 1980, p. 6.

- *2050 de ani de la Constituirea primului stat centralizat și independent. Turburea-Spahii, vatră de cultură materială și spirituală geto-dacă*, în „Gazeta Gorjului”, Anul XIII, Nr. 1407, 23 februarie 1980, p. 7

- *2050 de ani de la constituirea primului stat centralizat și independent. Vestigii de fortificații geto-dace în județul Gorj*, în „Gazeta Gorjului”, Anul XIII, Nr. 1408, 1 martie 1980, p.7.

- *2050 de ani de la constituirea primului stat centralizat și independent. Cetatea dacică cu zid din piatră de la Polovragi*, în „Gazeta Gorjului”, Anul XIII, Nr. 1413, 5 aprilie 1980, p.6.

- *2050 de ani de la constituirea primului stat centralizat și independent. Vestigiile romane de la Cătune*, în „Gazeta Gorjului”, Anul XIII, Nr. 1419, 17 mai, 1980, p. 6.

-*2050. Primul stat dac centralizat și independent. Podoabe și monede geto-dacice descoperite în Gorj*, în „Gazeta Gorjului”, Anul XIII, Nr. 1424, 28 iunie 1980, p.7.

ANEXA 3

- *Diplomă de onoare „50”*. Primăria Consiliului Local Corabia, Muzeul de Arheologie și Etnografie Corabia, 2001.
- *Diplomă de onoare „50”*. Primăria Municipiului Caracal, Muzeul Romanășului Caracal, 2001.
- *Diplomă de onoare*. Societatea de Științe Istorice din România, Filiala Dolj, 2002.
- *Diplomă*. Fundația culturală „Doina și Ion Aldea Teodorovici”, Pitești-România, 2004.
- *Diplomă de onoare*. Consiliul Județean Gorj, Prefectura județului Gorj, Muzeul Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu”, 2005.
- *Diplomă de onoare*. Arhivele Naționale. Direcția Județeană Dolj, 2006.
- *Diplomă de participare*. Universitatea din Craiova, Colectivul de Sociologie, Institutul Social Oltenia, 2006.
- *Diplomă de onoare*. Universitatea din Craiova, Facultatea de Științe Socio-Umane, Catedra de Istorie, 2008.
- *Diplomă*. Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, Primăria Butoiești, Consiliul Local Butoiești, Inspectoratul Școlar Județean Mehedinți, Școala cu clasele I-VIII „C.R. Motru”, Butoiești, 2008.
- *Diplomă de excelență*. Consiliul Județean Gorj 2009.
- *Diplomă*. România. Asociația Națională „Cultul Eroilor”. București, Consiliul Director Central, 2009.
- *Diplomă de onoare*. Universitatea din Craiova. Facultatea de Științe Sociale, Catedra de Istorie, 2009.
- *Diplomă de merit*. Universitatea din Craiova. Facultatea de Științe Socio-Umane, 2009.
- *Diplomă*. Universitatea din Craiova, Facultatea de Științe Sociale, Secția Relații Internaționale și Științe Europene, 2010.
- *Diplomă de onoare*. Ministerul Culturii și Patrimoniului Național. Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniu național, Vâlcea, 2010.
- *Diplomă de excelență*. România. Asociația Națională „Cultul Eroilor”, Consiliul Județean Vâlcea, 2010.
- *Diplomă jubiliară*. România. Asociația Națională „Cultul Eroilor”, 2010.
- *Diplomă de onoare*. Arhiepiscopia Râmnicului, 2010.
- *Diplomă de onoare*. Centrul de Studii al Relațiilor Internaționale, Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman”, 2010.
- *Diplomă de merit*. Universitatea din Craiova, Facultatea de Științe Sociale, 2010.
- *Diplomă*. Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria”, Filiala Vâlcea și Primăria Municipiului Râmnicu-Vâlcea, 2013.

- *Diplomă onorifică*. Universitatea din Craiova. Facultatea de Drept și Științe Administrative, Promoția de studenți 2013.
- *Diplomă de excelență*. Muzeul Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu”, Tg. Jiu, 2014.

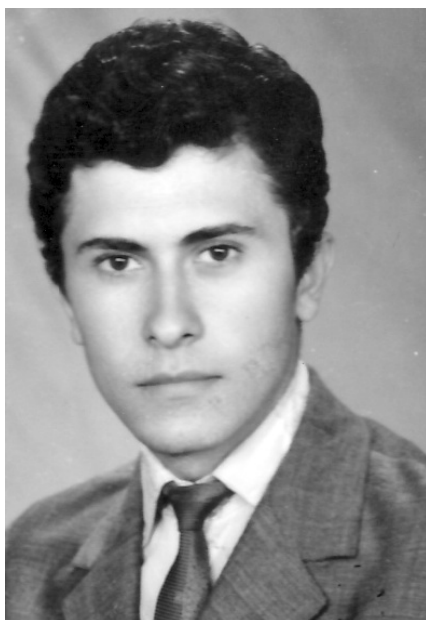
Și acum în încheiere vă urez, să ne trăiți mulți ani Domnule Profesor, alături de cei dragi și să rămâneți la fel de activ pe tărâmul cercetării științifice!

Dr. Dumitru Hortopan

Director al Muzeului Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu”

Târgu-Jiu

Fotografii

Student.

1974 Muzeograf la Muzeul Județean Gorj, Tg-Jiu,
strada Tudor Vladimirescu, nr. 75.

1976 Sesiune de comunicări științifice „Centenarul Constantin Brâncuși”, organizată la casa de Cultură a Sindicatelor, Tg-Jiu (de la dreapta la stânga: Ion Mocioi – vice președinte Comitetul pentru Cultură și Artă Tg-Jiu – Gorj, arhitect Magoș și Elena Udriște – director Muzeul Județean Gorj, Tg-Jiu).

1976. Vernisajul expoziției „Centenarul Constantin Brâncuși”. În prim plan colegii de la muzeu: Domnica Bajmatără, Otilia Gherghe, Gheorghe Calotoiu și Ion Lăceanu.

1980. Perieghză organizată în depresiunile Novaci și Tismana, condusă de dr. Radu Popa. Din colectiv: Venera Rădulescu, Gheorghe Calotoiu, Ion Chicideanu și Petre Gherghe.

1981. Inaugurarea expoziției permanente de istorie în noul sediu al Muzeului Județean Gorj, de pe strada Griviței, Nr. 8 (actualmente Geneva, nr. 8): Otilia Gherghe și Petre Gherghe (6 mai 1981).

1987 Profesorul universitar doctor docent Dumitru Berciu și Petre Gherghe la cetatea geto-dacică de la Ocnița – Buridava, județul Vâlcea.

1989 Petre Gherghe director, Complexul Muzeal județean Dolj, Craiova.

1989 Sesiunea științifică de numismatică și arheologie organizată de Complexul Muzeal Județean Dolj în „Sala Oglinzilor” de la Muzeul de Artă din Craiova. Deschiderea festivă: Petre Gherghe – director Complexul muzeal județean Dolj, dr. Constantin Preda – președinte Societatea Numismatică Română, dr. Gheorghe Poenaru-Bordea – vicepreședinte Societatea Numismatică Română, profesor Onoriu Stoica – președinte Societatea Numismatică, Filiala Craiova.

1989. Aspect din timpul desfășurării sesiunii de comunicări științifice la Secția de Istorie a Muzeului Olteniei. În prim plan: Gheorghe Popilian și Petre Gherghe.

1997. Săcelu, județul Gorj. Studenții de la Specializarea Istorie sub îndrumarea profesorului Petre Gherghe.

2000. Sucidava – Corabia, județul Olt. Aspecte de pe șantierul arheologic unde studenții de la Istorie efectuează practica arheologică sub îndrumarea profesorului Petre Gherge.

2008. Studenți efectuând măsurători în hypocaustul descoperit în clădirea centrală din cetate.

2011. O parte din membrii colectivului de specialitate al șantierului arheologic Sucidava, de la stânga la dreapta. Conf. Univ. dr. Lucian Amon (Craiova), drd. Ștefan Vasiliță (București), pro. Univ. dr. Petre Gherghe (Craiova), prof. univ. dr. Constantin Petolescu (Universitatea București), prof. O. Stoica (Societatea Numismatică Română – Filiala Craiova).

2016. Grup de studenți la intrarea în incinta cetății romano-bizantine.

2002. Desa. Studenții de la Istorie sub îndrumarea de specialitate a profesorului Petre Gherghe, efectuând cercetări arheologice în tumulul cu morminte hallstattiene.

2007. Romula, Comuna Dobrosloveni, județul Olt, studenți (în plan secund) și muncitori în timpul cercetărilor arheologice efectuate în cel mai mare oraș de epocă romană din Oltenia.

2007. Colectivul de cercetare (de la stânga la dreapta): conf. Univ. dr. Lucian Amon (Craiova), conferențiar universitar. Dr. Mircea Negru - șef șantier arheologie (București), prof. univ. dr. Petre Gherghe (Craiova) și prof. Mihai George (Muzeul Romanătiului din Caracal).

2003. Craiova. Alături de reputații dascăli: prof. univ.dr. Corneliu Mihail Lungu și prof. univ. dr. Gheorghe Buzatu de la Universitatea din „Bănie”.

2004. Universitatea din Craiova – „Sala Albastră”. Ceremonia de absolvire a studenților, promoția 2004: prof. univ. dr. Vladimir Osiac – decan, prof. univ. dr. Petre Gherghe și prof. univ. dr. Dinică Ciobotea.

2007. Universitatea din Craiova – „Sala Albastră”. Festivitatea de deschidere a anului universitar 2007/2008, la Facultatea de Istorie-Filozofie-Geografie. De la dreapta la stânga: conf. Univ. dr. Nicolae Mătășaru, prof. univ. dr. Dumitru Otovescu, prof. univ. dr. Petre Gherghe, prof. univ. dr. Ion Pătroiu, prof. univ. dr. Viorica Tomescu și prof. univ. dr. Aurel Pițurcă.

Profesorul Petre Gherghe la 70 de ani

În prima zi a acestui an profesorul Petre Gherghe a împlinit 70 de ani. Mehedințean prin naștere, clujean prin studiile superioare și oltean prin orizontul cercetărilor sale, destinul l-a purtat prin muzeografie (la Târgu Jiu, apoi director al Complexului Muzeal Județean Dolj din Craiova), prin cercetarea științifică (la Centrul Academiei Române din Craiova), chemat pe urmă la universitatea craioveană, ca profesor la Facultatea de Istorie, Filozofie și Geografie, ulterior la Departamentul de Istorie și Relații Internaționale al Facultății de Drept și Științe Sociale. Numitorul comun al acestor structuri instituționale diverse prin care a trecut era cercetarea arheologică și învățământul de arheologie, slujite de Petre Gherghe cu devotament vreme de peste patru decenii. Sunt deceniile în care colegii bucureșteni au fost, treptat, parcă mai puțin interesați decât înainte de antichitățile oltene, decenii în care câțiva remarcabili arheologi și istorici olteni ne-au părăsit prea repede.

Petre Gherghe s-a consacrat în două direcții fundamentale: arheologia și istoria epocii geto-dace, apoi arheologia și istoria epocii romane. A întreprins cercetări arheologice în așezările și necropolele geto-dacice de la Turburea, Socu-Bărbătești, Dobrești, Cernele-Craiova, Stoina, Buridava, Coțofenii din Dos. Din același domeniu și-a susținut doctoratul (1995), cu teza *Contribuție la cunoașterea civilizației geto-dacice din Oltenia* (sub conducerea profesorului Dumitru Berciu). A lucrat și a condus șantiere arheologice în importante așezări romane de la Romula, Sucidava-Celei, Corabia, județul Olt, Săcelu și Bumbești-Jiu, județul Gorj, Desa, județul Dolj. A fost interesat și de alte descoperiri din perioada romană, de la Bălănești, Magherești, Barza etc. Activitatea sa arheologică pentru cele două etape esențiale ale istoriei noastre vechi acoperă în bună măsură județele Gorj, Dolj, Olt, Vâlcea și Mehedinți. Rezultatele le-a comunicat prin zeci de rapoarte arheologice, articole și studii în reviste de specialitate din România („Studii și cercetări de istorie veche și arheologie”, „Dacia. Revue d’archéologie et d’histoire ancienne”, „Revista muzeelor și monumentelor”, „Materiale și cercetări arheologice”, „Thraco-Dacica”, „Oltenia. Studii și comunicări”, „Litua. Studii și cercetări”, „Arhivele Olteniei”, „Symposia Thracologica”, „Analele Universității din Craiova”, „Drobeta”, „Pontica”, „Cronica Cercetărilor arheologice” etc.) ori în actele unor congrese internaționale. A fost și este membru în colegiile redacționale ale unora din revistele pomenite. A publicat și descoperiri din preistorie (cum ar fi cele de la Turceni, Drăguțești, Vârț). De asemenea, a participat la cercetările arheologice din alte regiuni ale României, la Adamclisi, Capidava și Sarmizegetusa dacică, pe când acestea erau conduse de Ion Barnea, Radu Florescu, respectiv Hadrian Daicoviciu.

Profesorul Petre Gherghe a fost prezent la peste 270 de sesiuni științifice, colocvii, simpozioane și congrese naționale, precum și la întrunirile internaționale de la București (*The 16th International Congress of Antique Bronzes*), Zalău și Cluj-Napoca (*2nd International Study Congress on Antique Lighting*), Durres (*The 25th Congress of Rei Cretariae Romanae Fautores*), Xanten (*Sixteenth Roman Military Equipment Conference*), Drobeta-Turnu Severin (*International Colloquium. The Iron Gates Region during the Second Iron Age*).

Din cărțile sale menționez aici *Așezări și cetăți geto-dacice din Oltenia* (1997), *Repertoriul informațiilor și descoperirilor arheologice din Oltenia. Epoca Latène* (2001), *Așezarea și necropola geto-dacică de la Spahii-Câmpul Spahiului, județul Gorj* (2015), iar din cele publicate în colaborare - *Dicționarul istoric al localităților din județul Dolj* (2004), *Istoria Craiovei. Mărturii arheologice și numismatice* (2010), *Opaițele romane și romano-bizantine descoperite în teritoriul Sucidavei* (2011), *Repertoriul informațiilor și descoperirilor arheologice din județul Mehedinți* (2013).

A scris interesante pagini despre cei care l-au precedat în cercetarea antichităților din Oltenia, C. S. Nicolaescu-Plopșor, Dumitru Tudor și Gheorghe Popilian Lucian Roșu. Petre Gherghe a înțeles – ceea ce prea puțini cercetători arheologi o fac – că este necesară apropierea disciplinei noastre de publicul larg. Acestui public i se adresează *Istoria ilustrată a Craiovei* (1996), ori *Monumentele Craiovei* (1998, cu ediții și în franceză, engleză și germană), ca și paginile despre antichitate pe care le-a semnat în monografiile ori culegerile de studii dedicate istoriei orașelor Filiași, Calafat, Corabia, Piemontul Bălăciței. În același spirit, în „Mitropolia Olteniei”, Craiova, și „Episcopia Slatinei și Romanaților”, Slatina, a prezentat monumentele paleocreștine de la Sucidava.

La catedră, profesorului Petre Gherghe i s-au încredințat cursuri magistrale și cursuri speciale la nivel licență (*Istoria veche a României, Introducere în Arheologie, Preistorie generală, Muzeologie generală*), cursuri la nivel masterat (*Dacia și Imperiul Roman, Arheologie romană, Mărturii arheologice și izvoare greco-romane referitoare la spațiul carpato-danubian*). Multe din ele au fost tipărite și retipărite de Universitatea din Craiova. Activitatea didactică a cuprins și îndrumarea a zeci de lucrări de licență și masterat, precum și lucrările practice pe șantierele arheologice. În 2013 a condus grupul de studenți în arheologie craioveni în vizita de documentare de la Roma, la invitația Accademiei di Romania, căreia i-au dat curs ulterior și Facultățile din București, Cluj și Iași, dar pe care au ignorat-o alte facultăți de profil din România.

A știut că trebuie uneori să accepți responsabilități administrative în folosul altora, al colegilor de breaslă ori al studenților, chiar dacă acestea îți frânează temporar preocupările științifice personale, fie la Inspectoratul pentru Cultură și Artă al Județului Dolj, fie la Facultate, ca secretar științific și apoi prodecan, fie ca membru al Comisiei Naționale de Arheologie. Ne-am întâlnit în repetate rânduri la

colocvii naționale ori ne-am regăsit în asemenea structuri administrative, i-am apreciat discreția, echilibrul și ajutorul prietenesc.

Acum, când Petre Gherghe a împlinit 70 de ani, mă alătur prietenilor și colegilor săi, dorindu-i sănătate și spor în continuare la proiectele sale. La mulți ani!

*Prof. univ. dr. Mihai Bărbulescu,
Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca
Membru corespondent al Academiei Române*

Profesorul Petre Gherghe – un model de eleganță profesională și disciplină universitară

Născut în județul Mehedinți, definitivându-și studiile în cadrul Universității Babeș Bolyai, Facultatea de Istorie-Filosofie, specializarea Istorie, Petre Gherghe a devenit un reper incontestabil în domeniul arheologiei și al istoriei spațiului carpato-dunărean. Teza sa de doctorat *Contribuție la cunoașterea civilizației geto-dacice din Oltenia* - susținută la Institutul Național de Tracologie din București - reprezintă un plus considerabil adus cercetării arheologice de pe teritoriul Daciei preromane.

Parcursul domnului profesor Petre Gherghe este unul cu adevărat deosebit, amprenta sa regăsindu-se puternic pe fiecare treaptă a carierei profesionale: Muzeul Județean Gorj, Târgu Jiu, unde a fost muzeograf până în 1981; Institutul de Cercetări Socio-Umane C.S. Nicolaescu Ploșor, unde a fost arheolog principal, Complexul Muzeal Dolj al cărui director a fost între 1988-1990; Facultatea de Istorie, Filosofie, Geografie din cadrul Universității din Craiova unde a ajuns la gradul didactic de profesor universitar și a ocupat funcțiile de secretar științific și prodecan în perioada 2000-2012.

Profesorul Petre Gherghe a avut o remarcabilă activitate didactică, precedată de o creatoare activitate de muzeograf, de cercetător științific și apoi de cadru didactic universitar. De asemenea, este incontestabilă contribuția marcantă adusă de domnul Petre Gherghe ca responsabil științific al șantierului arheologic-școală de la Sucidava până în anul 2014, și în continuare ca membru în colectivul științific, șantier ce a fost introdus în anul 2013 pentru a fi introdus pe lista Patrimoniului UNESCO, devenind astfel primul obiectiv din Olt și al doilea din Oltenia, după mănăstirea Horezu, inclus pe lista monumentelor din patrimoniu mondial.

Fără aportul științific al domnului profesor Petre Gherghe în domeniul epocii dacice, romane și romano-bizantine, cercetarea arheologică și istoria Olteniei ar fi fost, evident, cu mult mai sărace. Stau mărturie volumele precum *Istoria ilustrată a Craiovei* (coautor), *Așezări și cetăți geto-dacice din Oltenia*, *Repertoriul informațiilor și descoperirilor arheologice din Oltenia. Epoca Latène, Istoria Craiovei. Mărturii arheologice și numismatice* (coautor), *Opaițele romane și romano-bizantine descoperite pe teritoriul Sucidavei* (coautor), *Așezarea și necropola geto-dacică de la Spahii-Câmpul Spahiului, județul Gorj etc.*, și cele 160 de studii și articole apărute în publicații de specialitate, volume colective, presă și reviste culturale. Aș aminti dintre acestea *Prezența romano-bizantină în Dacia, cu referire specială la Oltenia*, în volumul „*Per Teresa. Obiettivo Romania. Studi e ricerche in ricordo di Teresa Ferro*”, *Noi date în legătură cu podul lui Constantin cel mare de la Sucidava*, în „*Pontica*”, *Desa – Un sit arheologic mai puțin cunoscut*, în „*Analele Universității din Craiova. Seria Istorie*”, *A bronz statuetă*

discovered at Orodel, Dolj County, în volumul colectiv „The Antique Bronzes. Typology, Chronology, Authenticity”, Podoabe, piese vestimentare si alte manifestări de artă geto-dacică descoperite în Oltenia, în „Analele Universității din Craiova”, Repertoriul descoperirilor și informațiilor arheologice pentru epoca getodacică din jud. Mehedinți, în „Drobeta”, Scrierea la geto-daci, cu referire specială la Oltenia, în „Analele Universității din Craiova” etc.

În comunitatea academică din Craiova – și nu numai -, activitatea profesorului Petre Gherghe a conturat imaginea unui intelectual erudit, elegant și profund, care a avut înalta știință a transformării orelor de curs în adevărate dezbateri științifice, iar orele de practică arheologică în momente de neuitat pentru cei ce doreau să studieze istoria neamului românesc.

Se pot scrie atât de multe referitor la activitatea științifică a dl. Petre Gherghe, dar ceea ce vreau să subliniez este faptul că, fără cea mai mică îndoială, cunoașterea și înțelegerea identității prezente a poporului român ar fi fost exponențial mai firave și neclare fără cercetarea și contribuția profesională impecabile a distinsului coleg și prieten Petre Gherghe.

Prof. univ. dr. Vladimir Osiac

Craiova

Profesorul Petre Gherghe la 70 de ani

Distinsul nostru coleg a văzut lumina chiar în prima zi a anului 1947 în satul Buicești (com. Butoiești, jud. Mehedinți), pe lângă care își scurge apele râul Motru, anticul *Mutrius* daco-roman.

După școala primară la Buicești și „cielul II” la Butoiești, a urmat liceul la Filiași, pe care l-a absolvit în anul 1964. Petre Gherghe a moștenit din neam o atracție specială pentru frumos și ar fi fost un talentat cultivator al artelor plastice. A preferat însă istoria, cu specializarea arheologie; astfel și-a finalizat studiile superioare la Universitatea din Cluj, în anul 1974.

Debutul profesional l-a făcut ca muzeograf (ulterior promovat muzeograf principal) la Muzeul Județean Gorj (1968-1981). De activitatea sa din acest timp se leagă primele cercetări din așezările geto-dacice de la Socu-Bărbătești, Ștefănești și Turburea (toate în jud. Gorj), soldate cu publicări de rapoarte și alte contribuții ulterioare. Tot aici, la Târgu-Jiu, l-am cunoscut în anul 1975, când, împreună am pornit să descoperim tainele așezării daco-romane de la Săcelu; colectivului nostru li s-au alăturat Gheorghe Calotoiu și mai apoi Vasile Marinoiu. Aici am beneficiat de îndrumările în teren ale învățătorului Titu Dănescu, grație cărora ne-am putut orienta cercetările și stabili în linii mari topografia așezării.

Dorința perfecționării științifice l-a chemat pe Petre Gherghe spre centrul științific și universitar de la Craiova, unde a fost angajat ca arheolog (ulterior arheolog principal) la Centrul de Științe Sociale și Politice (acum Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu-Plopșor” al Academiei Române) (1981-1988).

Calitățile sale de organizator, alături de calitățile umane și colegiale, l-au recomandat într-un moment dificil ca director al Complexului Muzeal Județean Dolj, Craiova (1988-1990), apoi consilier și inspector de specialitate la Inspectoratul pentru Cultură și Artă al Județului Dolj (1990-1991).

În acest interval de timp a avut posibilitatea să se dedice deplin activității de cercetare. A continuat să efectueze cercetări pe teritoriul județului Gorj (la cetatea dacică de la Stoina), precum și în jud. Dolj (ncropola geto-dacică de la Cernele-Craiova și stațiunea getică fortificată de „Cetatea Jidovilor” de la Coțofenii din Dos). De asemenea, a fost cooptat ca membru în colectivul șantierului *Buridava* dacică din județul Vâlcea.

În anul 1990, profesorul Octavian Toropu, preocupat de reorganizarea catedrei de istorie a Facultății de Istorie, Filosofie și Geografie a Universității din Craiova, l-a chemat pe Petre Gherghe să preia, cu titlul de lector, cursul de arheologie preistorică. În anul 1995 a devenit doctor în istorie (1995) cu teza *Contribuție la cunoașterea civilizației geto-dacice din Oltenia*, susținută la Institutul Național de Tracologie din București, sub conducerea științifică a prof. univ. dr. Doc. Dumitru Berciu. După câțiva ani a fost promovat conferențiar universitar (1998), apoi profesor universitar (2001). Aici, din nou, a fost solicitat pentru sarcini administrative: secretar științific al Facultății de Istorie, Filosofie și Geografie (2000-2008), apoi prodecan (2008-2012).

În tot acest timp, nu a neglijat activitatea de teren. Astfel, a intrat membru în colectivul științific al șantierului arheologic-școală de la *Sucidava* (Corabia, jud. Olt), unde, de un sfert de veac își fac practica arheologică studenții Universității din Craiova; din 1996 până în anul 2014 a fost responsabilul științific al aceluiași șantier. De asemenea, a fost responsabilul științific al șantierului arheologic de la *Desa*, jud. Dolj (2001-2013). Din 2007 este membru în colectivul științific al șantierului arheologic de la *Romula* (com. Dobrosloveni, sat Reșca, jud. Olt).

Alături de activitatea de teren, pe multe șantiere arheologice, cercetătorul Petre Gherghe s-a preocupat de publicarea materialelor arheologice – cele rezultate din propriile săpături sau altele aflate în patrimoniul unor muzee din Oltenia (din săpături mai vechi sau din descoperiri izolate). Cele mai importante rezultate ale acestor cercetări au ajuns la cunoștința lumii savante prin comunicări prezentate la sesiunile naționale anuale de rapoarte arheologice, sesiunile unor muzee sau chiar manifestări științifice internaționale (*The Acta of the 16th International Congress of Antique Bronzes - The Antique Bronzes. Typology, Chronology*, organized by the Roumanian National History Museum, Bucharest, May 26-31, 2003; *Roman Lapms discovered in Sucidava*, „2nd International Study Congress on Antique Lighting”, Abstracts, organizat la Zalău-Cluj-Napoca, 13-18 mai 2006; *Roman amphorae found at Sucidava, Dacia*, „The 25th Congress R.C.R.F.”, Abstracts, pp 12-13, organizat în Albania, la Dures, 24 sept.-1 oct. 2006; *A small deposition of roman weapons discovered at Desa, Dolj County, România*, XVI Romec, 2007, Xanten The Roman Military Equipment Conference. Archäologischer Park / Regional Museum Xanten, Abstract, p. 10-11, organizat în Germania la Xanten, 13-16 iunie 2007; *La nécropole et l'établissement geto/dace de Turburea-Spahii, dép. De Gorj (IeIer s.av.j.-C.)* International Colloquim, The Iron Gates Region during the Second Iron Age: Settlements, Necropolises, Treasurses, Drobeta-Tr. Severin, June 12-15, 2008, organizat sub egida Mehedinți County Council, Drobeta Tr. Severin, „Iron Gates” Museum, International Union of the Pre-and Photohistoric Sciences 30th Commision (IUPPS), Museum of Brăila)

Rodul acelei prodigioase activități este de asemenea concretizat printr-un mare număr (circa 160) de contribuții, apărute în diverse publicații academice (Arhivele Olteniei, *Analele Universității din Craiova*, *Dacia*, *Studii și cercetări de istorie veche și arheologie*, *Thraco-Dacica*) sau publicații ale unor muzee (*Drobeta*, *Litua*, *Oltenia*). De asemenea, este autor sau coautor a nu mai puțin de 12 cărți, precum și al mai multor cursuri universitare (preistorie generală, introducere în arheologie, istoria veche a României). Rezultatele cercetărilor științifice le găsim menționate sau citate în bibliografia multor lucrări de specialitate (editate sub egida Academiei Române sau de către edituri de prestigiu acreditate CNCIS de Ministerul Educației și Cercetării), în lucrări de licență și teze de doctorat etc.

A fost de asemenea activ ca membru în colectivele de redacție ale unor publicații: membru în Colegiul de redacție al revistei „*Litua. Studii și cercetări*” de la apariție (1978) până în 1980 (anuarul Muzeului județean Gorj „*Alexandru Ștefulescu*”, Tg. Jiu); membru în Colegiul de redacție al revistei „*Symposia Thracologica*”, nr. 1, apărută la Craiova, 1983 (publicație editată de Institutul

Național de Tracologie din București); membru în Colegiul de redacție al revistei „Oltenia. Studii și comunicări”, vol. VII-VIII, Craiova, 1989 (anuarul Muzeului Olteniei, Secția de Istorie, Craiova); referent și membru în colegiul de redacție al revistei „Drobeta” (seria Istorie); secretar general de redacție, secretar de redacție și membru în colegiul de redacție al revistei „Analele Universității din Craiova”, seria Istorie (1996-2012); membru în colegiul de redacție al revistei „Oltenia. Studii. Documente. Culegeri” (director fondator C.S. Nicolaescu-Plopșor, 1923) de la reparație (1998 și în prezent); membru în colegiul de redacție al revistei „Analele Universității Spiru Haret”, din București, Seria Istorie (din 2007 până în prezent).

Profesorul Petre Gherghe a fost activ în diferite asociații științifice și culturale din metropola Olteniei: membru al Filialei de Tracologie Craiova Institutului Național de Tracologie (1986 și în continuare); secretar al Filialei de Tracologie Craiova a Institutului Național de Tracologie, București (1986-1989); membru fondator al Societății Arheologice Române, București (2000 și în prezent); Societatea de Istorie din Oltenia „Izvoarele”, Craiova (membru fondator și în prezent); Societatea prietenii științei „Gh. Țițeica”, Craiova (membru fondator și șeful Secției de Arheologie); membru în Comisia Națională de Arheologie din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor (2000-2007). De asemenea, a fost membru în colectivul de cercetare al grantului nr. 5 din 2003, referitor la *Dicționarul istoric al localităților din Oltenia, județul Dolj*, obținut de Institutul de cercetări socio-umane „C.S.Nicolăescu Plopșor” Craiova; precum și responsabil al grantului nr. 92105/2008-2011 cu tema *Refacerea conexiunilor aplicabile continuității istorice, etnice, de grup și de familie într-o zonă cu discontinuitate de memorie și ștergere de identitate (cu referire specială la zona Porțile de Fier)– RECONEX*, obținut de IPA București.

Ca o recunoaștere a activității profesionale în perioada 2002-2014 i-au fost decernate de către instituții publice sau academice 23 diplome (de participare, de onoare, de merit, jubiliare și de excelență).

Prin opera sa științifică, profesorul Petre Gherghe se înscrie în pleiada personalităților importante ale științei și culturii din Oltenia. Această prodigioasă activitate a fost posibilă prin dăruirea sa în serviciul muzei istoriei, dar mai ales grație mediului familial; distinsa sa soție, doamna Otilia Gherghe, i-a fost colegă sărbătoritului nostru la Muzeele Gorjului și Olteniei și sprijin devotat (inclusiv moral) în înfruntarea adversităților cotidiene.

Personal, m-am bucurat, de peste patru decenii, de prietenia colegilor Otilia și Petre Gherghe. Dea Domnul să ne vedem și la centenar.

Ad multos annos !

*Prof. univ. dr. Constantin C. Petolescu
București*

Profesorul Petre Gherghe la 70 de ani

A scrie despre activitatea unui coleg la o asemenea importantă – dar și emoționantă - aniversare este, pe de o parte, o îndatorire plăcută, dar, pe de altă parte, este și una dificilă, întrucât este nevoie să prezinți în puține cuvinte o muncă de peste patru decenii în variate domenii.

În primul rând, doresc să evidențiez abnegația de care a dat dovadă d-l Petre Gherghe în cercetarea și valorificarea vestigiilor arheologice de pe tot teritoriul Olteniei istorice - din Gorjul de nord în Doljul de sud, din Mehedinții de vest, în Oltul estic. Cercetare efectuată atât în calitate de membru al colectivelor respective, sub conducerea unor reputați arheologi, ca Lucian Roșu, Expectatus Bujor, Floricel Marinescu, Dumitru Berciu, cât și, mai târziu, ca responsabil științific al săpăturilor. Între șantierele cu rezultate notabile amintesc aici doar Desa, Stoina, Vârț-Telești, Socu-Bărbătești și Spahii-*Câmpul Spahiului*, cu vestigii din prima și a doua epocă a fierului, apoi Romula (Reșca) și Sucidava (Corabia), situri de epocă romană și romano-bizantină de notorietate europeană. Poate că nu e întâmplător și faptul că și-a început cariera pe șantierele arheologice chiar în satul natal, anume în Buicești, jud. Mehedinți.

Dar colegul Petre Gherghe nu s-a mulțumit doar să descopere vestigii, ci s-a străduit să le facă cunoscute, atât specialiștilor, prin comunicări, rapoarte de săpătură și articole în reviste de specialitate, cât și publicului larg, prin articole de presă ori interviuri la radio și TV.

A desfășurat o asiduă activitate muzeală, începută ca muzeograf la Muzeul Județean Târgu Jiu (1968-1981) și încheiată ca director al Complexului Muzeal Județean Dolj din Craiova (1988-1990). În toată această perioadă și-a adus o contribuție importantă atât la organizarea expozițiilor de bază ale muzeelor ori a altora temporare, cât și la popularizarea descoperirilor și a patrimoniului muzeal pentru publicul larg.

Între 1981-1988 a desfășurat o fructuoasă activitate ca arheolog principal la Centrul de Științe Sociale și Politice din Craiova al Academiei Române.

În 1995 a obținut titlul de doctor în istorie, cu teza *Contribuție la cunoașterea civilizației geto-dacice din Oltenia*, la Institutul Național de Tracologie din București, sub conducerea reputatului profesor Dumitru Berciu.

Din 1991 s-a integrat în învățământul superior, unde a parcurs întregul curriculum universitar, de la lector (1991) la conferențiar (1998) și, apoi, profesor (2001) la Facultatea de Istorie, Filozofie, Geografie a Universității din Craiova.

În cadrul facultății a desfășurat o complexă și bogată activitate, de la susținerea cursurilor de specialitate la cea de responsabil pentru practica arheologică și de muzeu (1996-2012), de la cea de secretar științific (2000-2008) la cea de prodecan (2008-2012).

A predat studenților și studenților-masteranzi, printre altele, cursurile de *Istoria veche a României*, *Introducere în arheologie*, *Preistorie generală*, pe care, de altfel, le-a și tipărit.

De-a lungul deceniilor a susținut zeci de comunicări științifice la colocvii, simpozioane, conferințe și congrese - locale, zonale, naționale sau internaționale -, paleta tematică abordată fiind variată, de la rapoarte arheologice la prezentarea de piese valoroase, de la aspecte de istorie locală la sinteze.

Opera științifică a colegului Petre Gherghe este bogată și variată, întrucât ea include atât monografiile arheologice, sinteze și volume despre monumentele Craiovei, cât și studii ori articole despre aspecte particulare ori generale ale preistoriei și protoistoriei Olteniei, fie ca unic autor, fie în colaborare.

Dintre volumele publicate voi aminti aici doar câteva: *Așezări și cetăți geto-dacice din Oltenia* (1997), *Repertoriul informațiilor și descoperirilor arheologice din Oltenia. Epoca Latène* (2001), *Istoria veche a României* (2009), *Așezarea și necropola geto-dacică de la Spahii-Câmpul Spahiului* (2015) – toate ca unic autor, apoi *Istoria ilustrată a Craiovei* (1996), *Monumentele Craiovei* (1998) și *Istoria Craiovei. Mărturii arheologice și numismatice* (2010), toate acestea în colaborare.

Așa cum se poate observa, deși a cercetat variate situri și monumente din epoci diferite, pasiunea și preocuparea principală a colegului Petre Gherghe au fost numeroasele așezări, cetăți și morminte ale geto-dacilor.

Așa cum se întâmplă în cazul mai tuturor arheologilor – o profesiune care implică o muncă îndelungată departe de casă, câteodată în condiții dificile -, realizările sale n-ar fi fost posibile fără sprijinul familiei.

Dar și rezultatele obținute au fost pe măsură, de la atingerea celei mai înalte trepte universitare – aceea de profesor, la titlul de doctor în istorie și numeroasele diplome primite, apoi de membru în colegiile unor reviste de specialitate sau de responsabil științific pe șantiere arheologice de referință din Oltenia. Dar, dincolo de toate aceste realizări și recunoașteri oficiale, cred că principalele satisfacții ale colegului Petre Gherghe rămân împlinirea unei pasiuni de o viață, mulțumirea sa sufletească și aprecierile colegilor.

Modestia, colegialitatea, pasiunea pentru arheologia și istoria veche a Olteniei, perseverența în cercetarea și în valorificarea științifică și culturală a rezultatelor muncii sale sunt, după mine, calitățile esențiale ale domnului Petre Gherghe. Sunt trăsături pe care le-am putut constata nu doar din opera sa științifică, ci și cu ocazia numeroaselor întâlniri și discuții pe care le-am avut de-a lungul deceniilor, întrucât și preocuparea mea esențială este civilizația geto-dacilor.

Acest volum vine să confirme, cu prilejul acestei importante aniversări, aprecierile colegilor și autorităților pentru o viață închinată cercetării vestigiilor și a istoriei Olteniei istorice de către colegul Petre Gherghe.

La Mulți Ani cu sănătate!

*Prof. dr. Valeriu Sîrbu,
Muzeul Brăilei „Carol I”
Institutul de Arheologie „Vasile Pârvan”, București*

În descifrarea tainelor pământului

Cercetător științific de vocație și dascăl pasionat, colegul Petre Gherghe și-a dedicat întreaga sa carieră profesională unor proiecte majore, de real interes pentru instituțiile în care a lucrat. L-am cunoscut îndeaproape pe vremea când s-a angajat la Institutul de cercetări socio-umane “C.S. Nicolăescu-Plopșor,, din Craiova (pe atunci “Centrul de Științe Sociale,, al Academiei Române). Făcea parte din colectivul de arheologie, dominat de figura impunătoare a d-lui. Gheorghe Popilian și de spiritul dinamic al d-lui. Nica – amândoi arheologi cu vechi state și cu reușite profesionale, cu un ștaif inconfundabil. Redimensionarea grupului de arheologi, prin integrarea colegului Petre Gherghe, a conferit acestuia mai multă forță de cercetare pe teren și, implicit, o reprezentare profesională admirabilă.

Îmi amintesc că alte colective, precum cele de sociologie ori de economie, erau mai firave, atât în privința numărului de cercetători, cât și sub aspectul realizărilor științifice. Prezența lui Petre Gherghe în viața instituției a fost una caldă și benefică, deoarece, prin atitudine, preocupări și comportament, a contribuit la afirmarea standardelor de exprimare ale colectivului, din toate punctele de vedere. Respectul colegial și politețea, amabilitatea și disponibilitatea, devotamentul l-au caracterizat de-a lungul existenței sale, așa încât nu știu să fi avut vreodată nici cea mai mică neînțelegere cu cineva.

Rețin cu recunoștință sprijinul pe care mi l-a acordat atunci când am făcut documentarea pentru elaborarea lucrării de doctorat, însoțindu-mă la vizitarea casei lui C. Rădulescu-Motru de la Butoiești și la cunoașterea unor persoane care au stat cândva în preajma marelui gânditor român. Nu am uitat nici ospitalitatea de care a dat dovadă ulterior, poposind la casa sa natală din localitatea Buicești, ceea ce probează un suflet generos, descoperit atunci – prin anii 1981 – și care s-a păstrat nealterat până în zilele noastre.

În perioada carierei universitare am interacționat din nou, în cadrul Facultății de Științe Sociale, nu doar colegial, ci și în cadrul echipei de conducere a facultății respective. Consiliul Facultății m-a ales decan în anul 2008 și echipa formată îl includea și pe colegul Petre Gherghe, în calitate de prodecan, căruia i-am încredințat cea mai importantă responsabilitate – aceea de coordonare a procesului de învățământ. Am avut mare încredere în acribia și scrupulozitatea de care dăduse dovadă până aici, dar și în spiritul său temeinic de cooperare cu ceilalți prodecani: Cezar Avram, care răspundea de activitatea de cercetare științifică a facultății, și Ion Deaconescu, care se ocupa de domeniul relațiilor internaționale. Acestora se adăuga Adriana Neacșu, care avea rolul de secretar științific al Consiliului Profesoral.

Cred că împreună am dăruit facultății cei mai frumoși și rodnici ani din evoluția acesteia (2008-2012), atât sub aspect financiar, cât și al activităților didactice și de cercetare științifică, de promovare profesională a cadrelor didactice.

Ca și Facultatea de Drept, Facultatea de Științe Sociale organiza săptămânal evenimente profesionale, menținându-se permanent în atenția comunității locale și naționale, avea o bogată și statornică relație de colaborare cu alte instituții similare din țară și chiar din străinătate. Numărul studenților era în jur de 1300, majoritatea acestora fiind și la taxă. În asemenea condiții deosebite s-au încheiat nu doar raporturi oficiale între noi, ci și cele afective, sentimentale au contribuit la un climat psiho-afectiv echilibrat, armonios.

P. Gherghe era nerăbdător să vină vacanța de vară pentru a pleca pe șantierul arheologic de la Corabia, împreună cu studenții, iar, într-unul din ani (poate 2009?) am avut și bucuria de a fi cu rectorul de atunci al Universității, prof. univ. dr. Ion Vladimirescu, la momentul descoperirii unei amfore străvechi, fapt care a încununat anii de eforturi prin săpături pe șantierul respectiv.

A slujit instituțiile în care a lucrat și profesia de arheolog cu un devotament exemplar, dovadă că nu s-a desprins total de acestea nici după îndeplinirea vârstei standard de pensionare. Cu aceeași constanță, dar și delicatețe, și-a prețuit propriul univers familial, având doi copii care îi oferă suficiente motive de satisfacție și mândrie: Mirela, care este medic în S.U.A., și Cosmin, care este conf. univ. dr. la Universitatea din Craiova și avocat de succes în Baroul Dolj. Alături i-a stat o soție dedicată și responsabilă, cu preocupări științifice de referință, care a știut să ofere acele daruri de care are nevoie orice om: o familie aleasă și un sprijin moral admirabil în vremuri de cumpănă.

Deși ar fi multe de relatat, timpul mă constrânge să pun capăt unei rememorări benefice și să-i doresc din toată inima, colegului meu Petre Gherghe, să aibă parte de sănătate din belșug, împreună cu toți cei din familia sa, și de gânduri înălțătoare!

*Prof. univ. dr. Dumitru Otovescu
Universitatea din Craiova*

Rostiri colegiale și prietenești despre istoricul Petre Gherghe

Petre Gherghe s-a născut la 1 ianuarie 1947 în satul Buicești, comuna Butoiești, de pe valea Motrului, în hotar cu moșia Gura Motrului, sub culmița marelui codru de pădure Racovița din marginea de nord a Piemontului Bălăciței. Este fiu de săteni mehedinteni, tatăl său desfășurând activități onorante meșteșugărești și negustorești. Într-un perimetru mai mic, locul său natal a fost și al cărturarilor remarcabili în istoria științei și culturii românești, Lucian Roșu și Alexandru Roșu. Doar soseaua îi despărțea, fapt ce mă determină să consider că locul acesta din Buicești de Jos este predestinat, prin seva lui, să se definească prin oameni deosebiți ce și-au legat viața de el. Iar în orizontul geografic al comunei nimic nu se evaluează decât în raport cu faptele cărturărești și ale lui Eufrosim Poteca și C. Rădulescu-Motru.

După ce a absolvit școala primară și gimnazială din comună, pe când încă se trecea cu pluta peste apa Motrului, a urmat Liceul din Filiași și apoi Facultatea de Istorie-Geografie din Craiova și Facultatea de Istorie-Filosofie, specializarea Istorie Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca. Din anii de studenție, colegi de an și de grupă, am străduit într-o frumoasă relație de prietenie, în care sentimentele noastre s-au înrădăcinat în felul nostru de a fi oamenii locurilor centrale din Oltenia.

S-a dovedit un neobosit cercetător în domeniile muzeografiei, academice și didactice universitare. A crescut în valoare și în fapte odată cu înaintarea în vârstă. A ajuns un arheolog de teren de mare intuiție și de erudiție capabilă integrării descoperirilor de artefacte în expresia istoriografică, după numeroase investigații în zona Olteniei.

A câștigat pentru pasiunea sa de cercetător din experiența unor excepționali cercetători-arheologi de talie națională și internațională precum Lucian Roșu, Dumitru Berciu, Octavian Toropu, C.S. Nicolăescu-Plopșor, Marin Nica și Gheorghe Popilian cu care a ucenicit sau a colaborat pe șantierele arheologice.

A fost alesul și colaboratul profesorului universitar Octavian Toropu mulți ani de zile, urmașul acestuia la catedra de Istorie Veche a Facultății de Istorie-Filosofie-Geografie din cadrul Universității din Craiova, moștenind și îmbogățind un valoros patrimoniu muzeal păstrat de instituție în scopuri științifice și didactice. În anul 1995 a obținut și titlul științific de doctor în istorie cu teza *Contribuție la cunoașterea civilizației geto-dacice din Oltenia*, susținută la Institutul Național de Tracologie din București, sub coordonarea reputatului arheolog, profesor univ. dr. docent Dumitru Berciu.

În cei peste 45 de ani de activitate (muzeograf principal, cercetător științific principal, profesor universitar.), în calitate de organizator și conducător de instituții, director al Complexului muzeal județean Dolj, prodecan al Facultății de Științe Sociale din Craiova), coordonator și membru în colectivele științifice a 13 șantiere arheologice în Gorj, la Turburea, Săcelu, Socu-Bărbătești, Vârț, Călugăreni, Stoina, Turceni, Bumbești-Jiu, Polovragi, Țicleni, Jupănești – Vierlani, Topești-Tismana, Căpreni, 6 în Dolj, Cernele, Desa, Golenți, Dobrești, Coțofenii din Dos, Basarabi, 4

în județul Mehedinți, Buicești, Cireșu, Orșova veche, Ostrovul Șimian, unul, Buridava în județul Vâlcea și două, Sucidava-Celei și Romula-Reșca în județul Olt, sau de proiecte de cercetare, profesorul universitar Petre Gherghe a împlinit ca problematică științifică descoperirile arheologice care au ajuns să definească istoria Epocii fierului (cu deosebire) în orizonturile de civilizație din Oltenia necercetate până la el.

Meticulozitatea sa didactică a rămas model de seriozitate la catedră și în mediul social. A adăugat permanent dramuri de onestitate științifică prin acuratețea studiilor sale, fapt ce a determinat pe unii din foștii studenți să-i urmeze căile, metodele și procedeele de cercetare arheologică. Cu vrednicie publicistică s-a impus între cei mai prodigioși cercetători ai Preistoriei și Antichității spațiului românesc (6 cursuri universitare, 12 volume de autor, coautor, peste 160 de studii, articole și note).

A îmbinat calitățile sociabile cu tăria de urmat și împlinit a proiectelor sale. Putem spune că are dar de dascăl atât la catedră, cât și în spațiul social înconjurător; și mai are conștiință de slujitor al științei istorice românești, evidentă, etalată și împărtășită ca o credință cultivată spre rodire.

Pentru toate aceste considerații rostite cu dragoste și prețuire prietenească, Domnule Profesor universitar Petre Gherghe, acum la vârsta frumoasă de șapte decenii, te felicit, te îmbrățișez cu cele mai sincere sentimente și îți doresc ANI MULȚI ȘI FERICIȚI!

*Prof. univ. dr. Dinică Ciobotea
Craiova*

Profesorul Petre Gherghe – coleg și prieten

În urmă cu aproape 40 de ani, în postura de tânăr profesor la Școala Normană din Craiova, am avut plăcerea de a-l cunoaște pe arheologul Petre Gherghe, pe atunci director al Complexului Muzeal Județean Dolj. Domnia sa făcea parte dintr-o pleiadă de specialiști craioveni în domeniu, dintre care mă rezum a-i aminti, într-o ordine aleatorie și poate incompletă, pe Octavian Toropu, Gheorghe Popilian, Marin Nica, Corneliu Mărgărit Tătulea, Zaharia Gărau, Onoriu Stoica.

Îi cunoșteam parțial preocupările și rezultatele științifice, în special din domeniul epocii geto-dacice, rod al cercetărilor realizate în necropola și așezarea de la Turburea, jud. Gorj, așezarea de la Socu-Bărbătești, cetățile de la Stoina, Vârț și Țicleni, din același județ, sau la Buridava dacică, din jud. Vâlcea. În preocupările sale au intrat însă și aspecte mai variate, cum ar fi câteva topoare neolitice din aramă, provenite din județul Gorj, așezarea de tip Coțofeni descoperită la Vârț, depozitul de topoare și seceri identificat la Drăguțești, în același județ, așezarea și necropola geto-dacică de la Cernele, lângă Craiova, mărturiile prezenței scordiscilor și tracilor sudici pe teritoriul Olteniei în secolele II-I î.Hr sau o sinteză privind descoperirile arheologice datând din prima epocă a fierului, realizate în județul Gorj. În același timp, preocupările științifice ale arheologului Petre Gherghe depășeau ecartul temporar menționat, abordând și câteva aspecte specifice epocii romane. Avem în vedere contribuțiile sale la cunoașterea tezaurului descoperit la Bumbești-Jiu, calotei de coif roman de tip oriental, provenită din aceeași localitate, sau a așezărilor de la Bumbești-Jiu și Săcelu-Gorj.

Dincolo de aceste aspecte, Petre Gherghe nu putea fi perceput decât ca un om cu o fire deschisă, prietenoasă, dispusă colaborării, o persoană elegantă și chiar pedantă.

După un număr de ani, mai precis din 1995, am avut plăcerea și onoarea de a deveni colegi în cadrul Universității din Craiova, la, cum se numea pe atunci, Facultatea de Litere și Istorie. Din anul următor, 1996, an de an, am participat împreună la cercetările arheologice realizate cu studenții, în cadrul practicii de specialitate, pe șantierul arheologic-școală al facultății, de la Sucidava-Celei, din județul Olt, pe care Domnia sa l-a condus în calitate de responsabil de șantier. Sunt, deci, 20 de ani în care, în fiecare vară, am colaborat la cunoașterea acestui valoros sit arheologic. În plus, am mai colaborat pe parcursul câtorva campanii de cercetare efectuate în spațiul Romulei, cel mai important oraș roman al Daciei Inferior.

Retrospectiv, în virtutea acestei îndelungate colaborări, cred că îmi este îngăduit a face câteva scurte aprecieri cu privire la personalitatea celui căruia îi este dedicat volumul de față.

Omul de la catedră Petre Gherghe a slujit Alma Mater din inima Olteniei cu mult devotament și acribie, din postura de lector până la cea de profesor, inclusiv ca secretar științific al facultății și prodecan. De la atenția acordată pregătirii cursurilor de Istorie veche a României, Preistorie, Muzeologie, Arheologie etc.,

eleganța cu care a conferențiat, până la detaliile acordate examinării studenților, este indiscutabil un model pentru colegii mai tineri, care, în cea mai mare parte, i-au fost ucenici. Exigent, dar totodată prietenos cu studenții, a știut să se facă respectat și chiar iubit în rândul acestora.

Omul de știință Petre Gherghe se remarcă, în primul rând, prin pasiunea cu care face munca de cercetare. Este depozitarul unei experiențe de arheolog care însumează aproape 45 de ani de activitate. Are „ochiul” format pentru a desluși cele mai subtile urme care se ascund în pământ și capacitatea de a interpreta informația și a ajunge astfel la juste aprecieri privitoare la detalii, dar și la reconstituirea ansamblului contextului investigat. Nu în ultimul rând, sunt de apreciat calitățile sale organizatorice, cerute de activitatea pe un șantier arheologic. Mărturisesc că, din toate aceste puncte de vedere, am avut foarte multe de învățat. În planul valorificării activității științifice din ultimele decenii, profesorul Petre Gherghe a publicat peste 150 de articole, multe dedicate rezultatelor cercetărilor arheologice de la Turburea-Spahii, Socu-Bărbățești, Săcelu, Stoina în Gorj, Cernele-Craiova, Dobrești, Golnți, Desa în Dolj, Sucidava în Olt, dar și câteva cărți care abordează problematica așezărilor și cetăților geto-dacice din Oltenia, un repertoriu al informațiilor și descoperirilor din Latène-ul aceluiași spațiu, trecutul Craiovei oglindit în mărturii arheologice și numismatice, opaițele descoperite la Sucidava etc.

Nu în ultimul rând, amintesc orele petrecute împreună în serile din timpul campaniilor arheologice, când discuțiile științifice, începute pe șantier, continuau, dar se și împleteau cu depănarea unor amintiri savuroase, căci colegul Petre Gherghe este un bun *causeur*, plin de șarm.

Acum, în acest moment aniversar, îmi face o reală plăcere să rememorez aceste gânduri și să urez profesorului și prietenului Petre Gherghe ani mulți și plini de sănătate, în care să se bucure de cei dragi și să continue a-și valorifica bogata experiență științifică.

*Conf. univ. dr. Lucian Amon
Facultatea de Științe Sociale
Universitatea din Craiova*

Prof. univ. dr. Petre Gherghe – profesionalism, decență, respect

De numele domnului profesor Petre Gherghe am aflat după anii 1980, când dumnealui s-a transferat la Craiova, după un stagiu prolific la Târgu Jiu.

L-am întâlnit, mai întâi, la manifestările științifice organizate de Muzeul Olteniei, de Societatea Numismatică Română și Societatea de Științe Istorice.

Știam că preocuparea directă era arheologia, în special cea geto-dacă în care se specializase și va susține și un doctorat reușit sub coordonarea ilustrului profesor Dumitru Berciu.

Un prim contact cu Domnia Sa l-am avut atunci când ocupa funcția de director al Complexului Muzeal Dolj. Având un studiu despre Alexandru Christofi, l-am propus spre publicare în revista **Oltenia**. În urma unui dialog interesant, domnul director mi-a precizat că va studia materialul respectiv, și dacă va corespunde îl va publica, ceea ce s-a și întâmplat!

După revoluția din 1989, domnul profesor avea să treacă drept cadru didactic la Universitate, unde am devenit, mai târziu, colegi de catedră.

Am avut posibilitatea, încă din primul meu an de activitate didactică să iau contact cu noii colegi. Așa l-am „descoperit” pe domnul profesor Petre Gherghe. Un cadru didactic profesionist, punctual, exigent dar nu sever, cu o ținută vestimentară și comportamentală compatibile cu un veritabil universitar.

M-am bucurat de sfaturile Domniei Sale, am colaborat la apariția revistei **Anale**, al cărei secretar general de redacție era la acea vreme și de la care am preluat responsabilitatea de a edita revista, în continuare, în noile condiții impuse de forurile diriguitoare.

S-a evidențiat, prin eforturile susținute și permanente de a oferi studenților specializării istorie, practica arheologică la șantierul de la Sucidava (Celei), în calitate de responsabil al acestuia, secondat îndeaproape de Lucian Amon.

De altfel, avem plăcute amintiri de la întâlnirile organizate colegilor de catedră de Petre Gherghe și Lucian Amon pe malul Dunării, la încheierea stagiului de practică arheologică.

L-am însoțit pe domnul profesor în mai multe inspecții pentru obținerea gradului didactic I, la profesori din întreaga Oltenie. De fiecare dată, dând dovadă de tact, toleranță, spirit de observație, a dus la bun sfârșit misiunea de a-i îndruma corect și benefic pe profesorii de istorie inspecțați. Aceiași înțelegere superioară a rolului universitarului în formarea continuă a profesorilor a manifestat-o la numeroasele examene de definitivat și gradul didactic II.

Desigur, o mențiune specială pentru grija de a-i îndemna atent și competent pe studenții de la licență, master și doctorat.

Fire sociabilă, tolerantă și bine intenționată, profesorul Petre Gherghe s-a bucurat totdeauna de respectul studenților și aprecierea colegilor. Destins, elegant și decent a îndeplinit funcțiile de secretar științific și prodecan al Facultății de Istorie-Filosofie-Geografie, contribuind la consolidarea specializării istorie în Cetatea Banilor.

Susținuta activitate didactică s-a împletit armonios cu cercetarea științifică, aceasta din urmă concretizându-se în originale contribuții arheologice descoperite la Sucidava, Desa, Romula ș.a., și valorificate în publicațiile de specialitate din țară și străinătate.

Prin întreaga activitate didactică și științifică, Domnul Profesor Petre Gherghe, s-a remarcat în comunitatea academică craioveană contribuind la sporirea prestigiului ei.

La împlinirea frumoasei vârste de 70 de ani, îi urez multă sănătate, viață lungă și numai bucurii! La mulți ani!

*Cu aleasă prețuire,
Conf. univ. dr. Constanțiu Dinulescu,
Facultata de Științe Sociale
Universitatea din Craiova*

Gânduri despre arheologul, profesorul și cercetătorul Petre Gherghe

Sunt rare cazurile în care putem spune că ai posibilitatea să întâlnești oameni de un ales caracter și un profesionalism de excepție. Despre profesorul Gherghe putem spune, fără să exagerăm, că este omul potrivit la locul potrivit. Am cunoscut familia Gherghe cu peste 4 decenii în urmă, în timpul formării și apoi a devenirii noastre profesionale. Muzeografi la Muzeul Olteniei, cercetători la Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu-Plopșor”, cadre universitare la Facultatea de Istorie, Geografie, Filosofie, devenită Facultatea de Științe Sociale, am zăbovit unul lângă altul, prinzând aripi și forță intelectuală, elemente atât de necesare parcurgerii propriului nostru destin.

Formator de caractere, profesorul Petre Gherghe a lăsat o brazdă adâncă în domeniul cercetării arheologice. Preocupările sale, materializate în numeroase studii și lucrări de specialitate, l-au făcut cunoscut în lumea academică românească și nu numai, fiind unul din experții perioadei daco-romane.

În calitate de pater de familie a reușit să-și lase un urmaș, care îi seamănă în dăruire pentru știință, caracter și iubire de frumos – Cosmin Gherghe, cadru didactic universitar, avocat, deja de notorietate, și o fiică, absolventă a Facultății de Medicină din Craiova, care profesează în SUA.

De onestitatea, tenacitatea, perseverența și echilibrul moral al prietenului și colegului Petre m-am convins mai ales în perioada când amândoi am deținut funcții de conducere în cadrul Facultății de Științe Sociale.

Prin cultura sa generală temeinică și cea de specialitate riguroasă, prin muncă și seriozitate, profesorul și arheologul Petre Gherghe a rămas credincios școlii clujene de istorie, aducând un substanțial aport vieții academice oltene.

Iubit de studenți și de colegi, Petre Gherghe are un nume respectat, care va rămâne în istoriografia istorică de specialitate.

Acum la ceas aniversar, viața lungă și multe realizări, prieten drag!

La mulți ani!

Prof. univ. dr. Cezar Avram

*Director, Centrul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu-Plopșor” al
Academiei Române Craiova*

Respect și prietenie pentru un coleg care merită toată stima și prețuirea mea

Este o onoare pentru mine să exprim câteva gânduri despre un coleg pe care-l prețuiesc foarte mult – Profesorul Petre Gherghe – acum când sărbătorește vârsta înțelepciunii depline. Îl felicit și mă bucur să remarc prospețimea și forța creației și mesajelor sale pe care continuă să le lanseze către cititori.

Deși ca zonă de interes istoriografic ne despart aproape două epoci (eu fiind contemporanist!), mă întâlnesc adeseori cu scrisul domniei sale pe care-l savurez pentru farmecul său și pentru noutățile pe care ni le înfățișează cu argumente imbatabile. Demonstrațiile sale satisfac și cele mai exigente critici și-i conving chiar și pe scepticii incurabili.

Lecturând cărțile, studiile și articolele sale te întrebi, firesc, sunt ele rodul unei obligații profesionale sau al unei vocații nemărturisite? Acesta este motivul pentru care mă consider norocos că-l cunosc dintr-o activitate nemijlocită comună (5 ani) pe Profesorul și Omul Petre Gherghe, ca dascăl în Catedra de istorie a Universității din Craiova; conversațiile noastre (puține, din păcate!) mi-au întărit convingerea că românii de astăzi nu pot fi separați de rădăcinile lor antice nobile, de care ar trebui să fie mândri asemenea altor națiuni europene. Contribuția sa științifică angajează, deopotrivă, calitățile de istoric, muzeograf și, mai ales, arheolog. Este impresionant șirul șantierelor arheologice în care „a săpa” Petre Gherghe, cu intuiția proprie acestei profesii și cu mult folos.

Între lucrările sale care impresionează fac o remarcă specială pentru cartea de referință *Așezări și cetăți geto-dacice din Oltenia* (1997, prefătată de savantul dr.doc. Dumitru Berciu, din câte știu conducătorul de doctorat al domnului profesor Petre Gherghe) și *Repertoriul informațiilor și descoperirilor arheologice din Oltenia. Epoca Latene* (2001), un excelent instrument de lucru la îndemâna tuturor celor interesați de civilizația veche a Olteniei.

Domnul Profesor Petre Gherghe este și un remarcabil autor de istorie locală, abordând, cu rigoarea unui cercetător polivalent, perioade succesive din trecutul Craiovei, Corabiei, Caracalului. Multor localități gorjene, doljene sau din Mehedinți pe raza cărora a condus șantiere arheologice ajutat de săteni le-a făcut adevărate monografii, utile pentru cei interesați să dezvolte proiecte culturale sau turistice în zonă.

I-am invidiat întotdeauna pe istoricii arheologi și muzeografi: în universal lor existențial (în care cuprind secole sau milenii de civilizație!), ei se respectă, se recunosc și își împărtășesc cu o bucurie specială rezultatele muncii puțin știute, din păcate, dincolo de comunitatea lor. Societatea devine sensibilă și atentă în fața unei descoperiri arheologice de excepție care, firesc, nu poate apare în fiecare zi. În spatele ei stau zile, luni sau poate ani de lucru, de ipoteze clădite pe experiențe și rezultate anterioare (confirmate sau infirmate!), pe strategii de cercetare care fac să

te proprii pas cu pas de marea descoperire...Din acest motiv eu consider că această lume a arheologilor este fascinantă. Am avut ocazia să-l întâlnesc pe domnul profesor pe șantierul de la Sucidava, „la lucru”, conducând practica studenților săi în vara anului... Mi-a povestit atât de firesc și în detaliu despre fântâna din castru și despre biserică încât aveam senzația că sunt contemporan cu apărătorii și constructorii acestei cunoscute cetăți antice.

Experiența profesională a domnului Petre Gherghe este impresionantă: Muzeograf (o perioadă a fost Director al Complexului Muzeal Județean Dolj), arheolog, inspector pentru patrimoniu în Inspectoratul județean pentru cultură Craiova, cadru didactic universitar. Se explică, astfel, numărul mare de prieteni și colegi alături de care a profesat fie la Muzeul județean Gorj, la Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu Plopsor”, în echipe de specialiști în patrimoniu, la Catedra de istorie a Universității din Craiova.

Personal îl cunosc mai mult în calitate de dascăl și-i admir abilitatea de a transmite către studenți cunoștințe esențiale și detalii despre rădăcinile poporului roman. Stau mărturie generațiile de studenți și cursurile universitare pe care le-a pus la dispoziție.

Ca secretar științific și prodecan ales de noi, s-a dovedit un coleg excepțional, un îndrumător al învățământului și cercetării universitare, încurajându-ne să participăm la proiecte de cercetare și să publicăm contribuțiile noastre științifice în reviste și edituri consacrate.

Salut cu toată considerația gestul echipei de la Muzeul Județean Gorj de a-l omagia pe fostul lor coleg, Petre Gherghe, cu ocazia unui eveniment special din viața lui, ca semn de respect pentru cel care mult timp a împărtășit împreună cu ei satisfacția unor împliniri frumoase.

Prof.univ.dr. Alexandru Oșca
Universitatea Hyperion, București

Puiu Gherghe sau vocația prieteniei

Nu-ți trebuie timp îndelungat sau să lucrezi împreună pentru ca să cunoști un om. O simplă intersectare, o cunoaștere mai de la distanță îți este, uneori, îndeajuns pentru o bună cunoaștere. Este cazul universitarului craiovean, arheologul Petre Gherghe, căruia îi spunem cu toții „Puiu”. E mai familială această adresare și asta spune ceva despre personalitatea sa: că are vocația prieteniei, a colegialității fără ranchiună. Nu știu de când îl cunosc. Parcă dintotdeauna. În tot cazul, de la Centrul de Științe Sociale și politice (Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu-Plopșor” din Craiova, al Academiei Române), unde a venit de la Muzeul Gorjului, instituție de cultură și știință care a format nu numai muzeografi sau cercetători, dar și caractere. Și acesta este mare lucru!

A fost directorul Muzeului Olteniei, o instituție ca oricare alta, cu problemele ei specifice, cu oamenii ei diferiți. Puiu Gherghe era mereu vesel, cu zâmbetul pe buze. Te saluta întotdeauna primul, cu cordialitate și sinceritate. Pe subalterni îi privea drept colegi. Și aceștia își executau atribuțiile de serviciu cu bună plăcere; nu-i vedeam capabili să se certe cu directorul Petre Gherghe, cum nu vedeam posibilitatea ca directorul să-i certe. Rușinea față de un asemenea șef și bunul simț erau determinante în realizarea unui climat de lucru normal la Muzeul Olteniei.

Și mai lucra, împreună cu el, și soția sa, Otilia Gherghe, excelentă cercetătoare și autoarea unor cărți de istorie, în care contribuțiile documentare sunt esențiale. Soț și soție în aceeași instituție. O armonie deplină. N-am auzit de nicio bârfă pe această temă, nu s-au format „bisericuțe”. Îi unea pasiunea pentru istorie, în general, pentru muzeografie în special, seriozitatea și... caracterul. Oare ce-și vorbeau soții Gherghe în afară de istorie, de profesia lor?!

De la Muzeul Olteniei, Puiu Gherghe a trecut la Universitate. O trecere firească, o cale, un drum pe care și l-a construit singur. La Universitate, a urcat toate treptele profesionale, ajunge, pe merit, profesor universitar. Căci, în cazul soților Gherghe meritocrația nu este un termen expirat. Mai mult, fiul lor, Cosmin, a călcat pe urmele părinților, fiind și el cadru universitar (dar și un avocat). O familie de istorici, deci, pe care Cetatea Băniei se poate baza. Căci ea, familia Otilia, Petre și Cosmin Gherghe sunt oameni ai cetății, care s-au integrat spiritului și mentalității ei și au muncit pentru faima Cetății. Fiica – Dona Mirela (copilul cel mare), este medic și profesează în America.

Acum, Puiu Gherghe a intrat într-un club select, al celor care am trecut de șapte decenii. Pe lângă sănătate, trebuie să te intereseze și cum ești privit de concetățenii tăi. Puiu Gherghe te poate privi și îl poți privi în ochi cu aceeași nonșalanță dintotdeauna, cu sinceritate și prietenie. Căci prietenia este atributul celor aleși. Și Puiu Gherghe este unul dintre cei aleși: de noi, de societate, de Dumnezeu.

Dr. Tudor Nedelcea,
Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu-Plopșor” din Craiova,
al Academiei Române

Domnului prof. univ. dr. Petre Gherghe, cu aleasă considerație!

A scrie despre Domnul profesor Petre Gherghe nu este chiar cea mai ușoară sarcină pentru mine, însă este o obligație morală și o onoare în a transpune pe hârtie câteva gânduri despre cel care mi-a călăuzit pașii începând cu anul I de facultate și cu care, ulterior, am dezvoltat o relație profesională și de prietenie care mă onorează și mă obligă, în același timp. Este de asemenea pentru mine un mare privilegiu să pot evidenția, la moment aniversar, personalitatea omului și profesorului universitar Petre Gherghe, etalon didactic și de cercetare științifică, o personalitate științifică de excepție recunoscută de comunitatea academică umanistă, model de profesionalism, dedicat arheologiei și activității de dascăl, și care, pe parcursul celor peste 45 de ani de activitate, a obținut rezultate excepționale.

Prin activitățile științifice derulate de Domnia Sa, în îndelungata-i carieră, ne putem da seama cu ușurință de eleganța, sobrietatea, competența, dar și spiritul novativ și energia pozitivă cu care domnul profesor s-a înconjurat toată viața. Erudiția și larga recunoaștere profesională de care Domnul profesor se bucură în prezent au la bază o solidă pregătire în domeniul istoriei și arheologiei, bază formată în cadrul Facultății de Istorie-Filosofie, specializarea Istorie, Universitatea Babes-Bolyai, Cluj-Napoca.

Devotamentul față de profesia de dascăl și pasiunea pentru cercetarea arheologică, aflate într-o simbioză perfectă, au făcut ca activitățile sale din cadrul Facultății de Litere și Istorie, ulterior de Științe Sociale, să-l transforme într-un factor catalizator atât în cadrul colectivului de cadre didactice, cât mai ales pentru numeroasele serii de studenți. Cu o impresionantă și complexă activitate arheologică, didactică și de cercetare, domnul profesor Gherghe ni s-a înfățișat atât în anii studenției, cât și ulterior, ca o personalitate puternică a mediului academic craiovean, un om și un dascăl care ne-a ajutat pe noi, bobocii anului I, să devenim conștienți de puterea conferită de studiu, dar mai ales de necesitatea de a ne pregăti în permanență pentru a putea deveni adulți implicați activ și asumat în mediul social căruia îi aparținem. Ceea ce am descoperit la Domnia sa în anii studenției m-a făcut să-l prețuiesc și să-l respect dincolo de catedră, dincolo de relația student-profesor. Oricâte titluri și funcții a avut de-a lungul carierei sale a fost întotdeauna un OM. Anul acesta se împlinesc 20 de ani de când îl cunosc pe Domnul profesor, în anul 1997 devenindu-mi profesor și decan de an. Practic, a fost primul profesor cu care eu am luat contact din postura noii provocări. Pe toată perioada studenției am simțit cum Domnia sa a făcut rabat de vârsta noastră fragedă și neștiutoare, ne-a

prețuit și s-a apropiat de noi, ascultându-ne păsurile copilărești cu atenția unui părinte gata să ne sară în ajutor pentru orice fleac, fleac ce pentru noi reprezenta sfârșitul lumii.

Domnul profesor se bucură de aprecierea a zeci de generații de studenți la a căror formare a contribuit în mod hotărâtor prin exigență profesională, prin metode pedagogice înnoitoare, dar mai ales prin pasiunea pe care a inoculat-o acestora pentru profesia de istoric. Exigent în ceea ce privește rigorile cercetării științifice și arheologice, sesizăm necesitatea Domniei sale de a face bine celor din jur, de a produce cultură și cunoaștere științifică, dar mai ales necesitatea de a-i îndemna pe tineri să se perfecționeze prin studiu.

În cadrul comunității academice, activitatea profesorului universitar Petre Gherghe se remarcă prin rafinament și profunzime. Pentru mine, Domnul profesor Petre Gherghe reprezintă omul care a participat activ la formarea mea profesională. Pentru aceasta, Domnule profesor, dar și pentru minunatele discuții, încurajările și susținerea pe care mi-ați oferit-o necondiționat vă mulțumesc și vă urez, la ceas aniversar, un sincer **La mulți ani!**, cu dorință de viață lungă, sănătate, putere de muncă, speranță și încredere în anii minunați ce vor urma.

Dr. Mihaela Bărbieru

Cercetător șt. III,

Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu-plopșor”

Profesorul universitar dr. Petre Gherghe la 70 de ani

Petre Gherghe s-a născut la 1 ianuarie 1947 în satul Buicești, comuna Butoiești, județul Mehedinți și a absolvit Facultatea de Istorie –Filosofie a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca.

În septembrie 1972, când am venit la Muzeul Județean Gorj i-am avut colegi pe soții Petre Gherghe și Otilia Gherghe care își începuseră activitatea ca muzeografi din 1968 și au lucrat până în 1981 când s-au transferat la Craiova.

În perioada 1981-1988 Petre Gherghe a lucrat ca arheolog la Centrul de Științe Sociale și Politice, azi Institutul de Cercetări Socio – Umane „C.S.Nicolaescu – Ploșor”, Craiova al Academiei Române. Între anii 1988-1990 a fost director la Complexul Muzeal Județean Dolj.

Începând cu anul 1991 a profesat la Facultatea de Istorie – Filosofie-Geografie a Universității Craiova, parcurgând toate treptele universitare de la lector la profesor.

În cadrul facultății a fost secretar științific și prodecan (2000-2012).

Împreună cu Petre (Puiu) Gherghe am participat pe șantierele arheologice de la Vârț-Rovinari (epoca dacică), Socu-Bărbătești (epoca dacică), Bumbești-Jiu (epoca romană), Săcelu (epoca romană) ș.a.

Cu titlu informativ precizez că la Vârț-Rovinari în punctul „Cioaca cu bani” au fost făcute cercetări arheologice de epocă dacică, iar în punctul „Dealul lui Mieilă” au fost descoperite vestigii specifice culturii Coțofeni.

La Socu-Bărbătești am lucrat cu Petre Gherghe (responsabil de șantier) mai multe campanii arheologice, unde au fost descoperite în punctul „La cetate” o așezare și o fortificație dacică de secolul I a Chr. – I p. Chr cu locuințe și ateliere specifice dacilor. A fost găsit un bogat material arheologic: ceramică, arme, unelte, monede, care au îmbogățit astfel patrimoniul muzeal al Gorjului. Pe aceste șantiere arheologice colegul Petre Gherghe a dat dovadă de muncă asiduă, seriozitate și cunoștințe vaste în domeniu.

În perioada 1970-1972 a coordonat șantierul arheologic de la Turburea – Spahii unde a cercetat o așezare și o necropolă geto-dacică din secolele II-I a . Chr, dar și alte situri arheologice specifice epocii bronzului.

De asemenea, am participat alături de Petre Gherghe la mai multe campanii arheologice pe șantierul de epocă romană de la Bumbești Jiu, coordonați de regretatul Espectatus Bujor – un arheolog desăvârșit de la care, noi, ca discipoli, am învățat multe „taine” ale arheologiei. Ulterior Petre Gherghe a lucrat pe șantierele arheologice de la Buridava conduse de profesorul Dumitru Berciu și la Coțofenii din Dos cu profesorul Vlad Zirra.

În anul 1995 și-a susținut teza de doctorat cu titlul „Contribuție la cunoașterea civilizației geto-dacice în Oltenia” avându-l ca profesor coordonator pe Dumitru Berciu.

Împreună cu soții Petre Gherghe și Otilia Gherghe, sub conducerea directoarei Elena Udriște, am adus o contribuție deosebită la organizarea pe baze

științifice a secției de istorie a Muzeului Județean Gorj, care a fost inaugurată în fostul sediu al Prefecturii la 6 mai 1981.

În anul 2008 Secția de istorie a Muzeului Județean Gorj a fost reorganizată de noul director dr. Dumitru Hortopan, după o muncă asiduă de concepție de mai mulți ani într-o formă expozițională modernă conformă cu necesitățile vieții contemporane, care cuprinde preistoria Gorjului, epoca geto-dacică, epoca romană, medievală, modernă și contemporană.

În perioada anilor 1968-1981 cât a lucrat la Muzeul Județean Gorj, Petre Gherghe, pe baza descoperirilor de artefacte arheologice, a organizat expoziții tematice la sediul muzeului și în școli.

În urma cercetărilor arheologice desfășurate profesorul universitar Petre Gherghe a publicat 160 de articole în reviste de specialitate: *Litua, Oltenia. Studii și comunicări*, *Thraco-Dacica*, *SCIVA*, *Drobeta*, *Arhivele Olteniei* – serie nouă, *Materiale și cercetări arheologice*, *Revista muzeelor Pontica*, *Symposia Thracologica*, *Cronica Cercetărilor Arheologice* etc.

Cercetătorul științific Petre Gherghe, ca urmare a bogatei sale activități în domeniul arheologiei este autorul mai multor cărți dintre care amintim: „Așezări și cetăți geto-dacice în Oltenia”, „Repertoriul informațiilor și descoperirilor arheologice din Oltenia. Epoca Latène” „Monumentele Craiovei” (coautor), „Opațele romane și romano-bizantine descoperite în teritoriul Sucidavei” (coautor), „Filiași. Istorie și cultură pe Valea Jiului” (coautor), „Așezarea și necropola geto-dacică de la Spahii - Câmpul Spahiului, județul Gorj” ș.a.

Ca profesor a publicat cursuri universitare pentru studenți între care amintim: „Preistorie generală”, „Introducere în arheologie”, „Istoria veche a României” etc.

Profesorul universitar Petre Gherghe a participat la peste 270 de sesiuni științifice, simpozioane, colocvii, congrese naționale și internaționale și a fost responsabil științific și membru în colectivele de cercetare a 29 de șantiere arheologice din județele Gorj, Dolj, Olt, Mehedinți și Vâlcea.

Putem enumera în acest sens șantierele arheologice de la Sucidava, județul Olt (1996-2014), Desa, județul Dolj (2001-2013) ca responsabil științific și membru în colectivul științific pe șantierul de la Romula-Reșca, județul Olt din 2007 până în prezent.

Activitatea didactică a profesorului dr. Petre Gherghe la Universitatea din Craiova, Facultatea de Istorie - Filosofie –Geografie s-a concretizat în susținerea, ca titular, a cursurilor: „Istoria veche a României”, „Introducere în arheologie”, „Preistorie generală”, „Muzeologie generală”, „Dacia și Imperiul Roman”, „Arheologie romană” și „Mărturii arheologice și izvoare greco-romane referitoare la spațiul carpato-danubian”.

De asemenea, profesorul universitar Petre Gherghe a fost responsabil cu practica arheologică și de muzeu pentru studenții din anii I sau II (specializările Istorie o limbă străină și Istorie) în perioada 1996-2013.

Aceștia au fost prezenți și în Gorj, la Săcelu, unde au efectuat cercetări arheologice în așezarea și necropola romană de la „Turița” și „Grui”, ca și pe

șantierelor arheologice de la Sucidava, Desa și Romula. Îmi amintesc de felul cum explica studenților și le atrăgea atenția de modul în care trebuia să se facă cercetarea arheologică pentru a avea satisfacția muncii îndeplinite.

Rezultatele muncii științifice a domnului Petre Gherghe se găsesc menționate sau citate în multe lucrări de specialitate, tipărite o parte, de Academia Română sau de edituri prestigioase, intrând astfel în circuitul științific de specialitate intern și internațional.

O altă formă a aprecierii și recunoașterii profesionale a cercetătorului științific, a profesorului universitar Petre Gherghe este acordarea a 23 de diplome de onoare, de merit și de excelență oferite de instituții de prestigiu publice sau academice.

Cercetătorul Petre Gherghe are o contribuție însemnată în domeniul arheologiei, în special în Oltenia prin descoperirea și cercetarea de noi situri și valorificarea științifică, prin studii, articole și cărți, a rezultatelor cercetărilor sale, iar ca profesor se bucură că a format zeci de profesori de istorie, muzeografi și arheologi.

La mulți ani domnule profesor!

*Dr. Gheorghe Calotoiu
Muzeul Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu” Tg. Jiu*

Petre Gherghe muzeograf și directorul Muzeului Olteniei

Provenit din satul Buicești-Mehedinți (n. 1 ian. 1947), locul de baștină a familiei de boieri Buicescu, ctitori de biserici și mănăstiri, binefăcători pentru așezăminte sociale, Petre Gherghe¹ s-a născut într-un loc plin de istorie și descoperiri arheologice relevante. Nu întâmplător din zonă provine printre altele și tezaurul de monede imperiale romane descoperit la Butoiești, locul natal al filozofului Constantin Rădulescu-Motru. De remarcat influența avută asupra orientării viitoare a adolescentului Petre Gherghe de către unchiul său, prof. univ. dr. Lucian Roșu, arheolog și prieten de nădejde cu academicianul C.S. Nicolăescu-Plopșor căruia i-a dedicat cea mai documentată monografie, director o lungă perioadă al “Revistei Muzeelor” – singura revistă mensuală de informare a activității muzeelor țării și de prezentare a valorilor autentice rezultate din descoperiri arheologice sau legate de personalități și evenimente diferite.

La Craiova ca student a avut șansa să colaboreze cu C.S. Nicolăescu – Plopșor când acesta conducea Institutul de Cercetări Socio-Umane, pe care-l fondase în 1965, precum și cu prof. univ. Octavian Toropu, pe care l-a însoțit pe diverse șantiere arheologice din Oltenia. În facultate a avut norocul să se întâlnească cu o colegă provenită dintr-o familie din elita Romanașilor din Zvorsa – Otilia, care ulterior, chiar în timpul studiilor, i-a devenit tovarășă de viață.

Cei doi tineri și-au început cariera ca muzeografi la Muzeul Gorjului în anul 1968, primul muzeu înființat în Oltenia în anul 1893 de renumitul institutor Alexandru Ștefulescu. Aici au lucrat până în anii 1980-1981, când Petre Gherghe a devenit cercetător la Institutul de Cercetări Socio-Umane “C.S. Nicolăescu-Plopșor”, Craiova (din 1980) și când soția sa, Otilia Gherghe s-a transferat la secția de istorie a Muzeului Olteniei pentru perioada modernă și contemporană (din 1981).

De remarcat că în Gorj cercetările arheologice de până la venirea lui Petre Gherghe erau sporadice și de multe ori neconcludente pentru arheologia românească. La Muzeul Gorjului a înregistrat, catalogat și pus în valoare descoperiri arheologice, rezultat a unor cercetări sistematice sau întâmplătoare. Spre exemplu, împreună cu soția a pus în valoare o importantă descoperire numismatică din epoca romană – tezaurul de monede romane imperiale din castrul de la Bumbești-Jiu².

Stațiunea arheologică de la Săcelu-Gorj este în prezent reper pentru epoca preromană și romană, locul desfășurării unor campanii arheologice pentru mai bine

¹ Despre activitatea sa științifică vezi ***, *Interferențe spirituale oltenești*, Craiova, Editura „Sitech”; 1999; Mihaela Bărbieru, Ileana Cioarec, *Repere istorice și culturale: aspirații, certitudini și perspective*, Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu – Plopșor” – instituție academică la 50 de ani de activitate, Editura „Sitech”, Craiova, 2015, pp. 206-207.

² Otilia Gherghe, Petre Gherghe, *Tezaurul de la Bumbești-Jiu*, în „Revista Muzeelor și Monumentelor”, seria Monumente Istorice și Arheologice, 1977, 46, nr. 2, pp. 9-14 – tezaur alcătuit din 185 monede romane de argint, emisiuni între anii 176-249 d. Ch.

de două decenii³. De asemenea, a realizat săpături arheologice în județul Gorj⁴ la Turburea⁵, Bumbești⁶, Călugăreni⁷, Vârț⁸, Drăguțești⁹, Socu-Bărbătești¹⁰, Stoina¹¹ și altele.

Împreună cu soția sa au avut un rol determinant în reorganizarea secției de istorie-arheologie a Muzeului Gorjului în anii 1976-1978. Petre Gherghe a impresionat lumea arheologilor prin unicitatea pieselor descoperite sau puse în valoare de acesta, partea de arheologie stârnind interesul științific al unor cunoscuți cercetători români și străini.

Modest, pentru prima dată l-am întâlnit pe Petre Gherghe în Muzeul Olteniei prin anii 1975-1976 în biroul lui Corneliu Mărgărit Tătulea, arheolog și șef de secție. Aici adusesese cu el o cantitate importantă de ceramică din diverse epoci (bronz, fier, epoca romană, prefeudală, feudală) culese de acesta din săpături arheologice, perigheze sau descoperiri întâmplătoare, din diverse localități gorjene. Ore întregi s-a consultat cu Corneliu Mărgărit Tătulea pentru o mai bună încadrare cronologică și tipologică a acelor obiecte.

³ *Așezarea romană de la Săcelu-Gorj*, în colaborare cu C. Petolescu și Gh. Calotoiu, în rev. „Litua”, Târgu Jiu, 1978, I, pp. 33-35; *Dovezi ale continuității dacice în așezarea romană de la Săcelu*, în rev. „Arhivele Olteniei”, s. n., IV, 1985, pp. 47-57.

⁴ *Vezi și Două topoare de aramă eneolitice descoperite în jud. Gorj*, în rev. „Studii și cercetări de istorie veche și arheologie”, XXXIII, nr. 1, 1982, pp. 131-133; *Cercetări și descoperiri arheologice cu privire la civilizația geto-dacică pe teritoriul județului Gorj*, în rev. „Arhivele Olteniei”, s. n., II, 1983, pp. 49-73; *Repertorierea informațiilor și descoperirilor arheologice pentru epoca geto-dacică din județul Gorj*, în rev. „Litua”, Târgu Jiu, 1986, III, pp. 89-116; *Unelte de piatră aflate în colecția Muzeului județean Gorj, Târgu Jiu*, în rev. „Studii și cercetări de istorie veche și arheologie”, XXXVIII, nr. 2, 1987, pp. 159-165.

⁵ *Câteva date despre cercetările arheologice din necropola și așezarea geto-dacică de la Turburea, județul Gorj*, în „Revista muzeelor și monumentelor”, nr. 10, București, 1977, pp. 58-61; *Cercetări arheologice de salvare efectuate în necropola și așezarea geto-dacică de la Turburea, jud. Gorj*, în rev. „Litua”, Târgu Jiu, 1978, I, pp. 15-31; *Așezarea și necropola geto-dacică din comuna Turburea, satul Spahii, jud. Gorj*, în rev. „Documente recent descoperite și informații arheologice”. Academia de științe sociale și politice, București, 1984, pp. 26-36.

⁶ *Coiful roman de la Bumbești*, în colab. cu C. Petolescu, în rev. „Studii și cercetări de istorie veche și arheologie”, XXX, nr. 4, 1979, pp. 603-607.

⁷ *Vezi Săpăturile arheologice de la Călugăreni, Jud. Gorj*, în colaborare cu Ion Chicideanu în „Materiale și cercetări arheologice”, Brașov, 1981, XV, Buc., 1983, pp. 103-107.

⁸ *O nouă așezare Coțofeni descoperită în Vârț, județul Gorj*, în rev. „Oltenia” (Muzeul Olteniei), IV, 1982, pp. 39-45.

⁹ *Depozitul de bronzuri de la Drăguțești, județul Gorj*, în colab. cu Alex. Oancea, în rev. „Studii și cercetări de istorie veche și arheologie”, XXXII, nr. 2, 1981, pp. 265-269.

¹⁰ *Săpăturile din așezarea geto-dacă de la Socu-Bărbătești (județul Gorj)*, în „Materiale și cercetări arheologice”, Oradea, XIII, 1979, pp. 91-99; *Așezarea daco-getică de la Socu-Bărbătești*, în „Materiale și cercetări arheologice”, Tulcea, XIV, 1980, pp. 186-190; *Descoperiri arheologice în epoca geto-dacică la Socu-Bărbătești, județul Gorj*, în rev. „Arhivele Olteniei”, s. n., V, 1986, pp. 77-88; *Așezarea dacică de la Sorocu-Bărbătești jud. Gorj*, în colab. cu Gh. Calotoiu, în „Materiale și cercetări arheologice”. Partea I, București, Ed. „Academiei Române”, 1992, 1992, pp. 153-160.

¹¹ *Câteva date despre cetatea geto-dacică de la Stoina, județul Gorj*, în rev. „Thraco-Dacica”, Institutul de Tracologie din București, VIII, 1987, nr. 1-2, pp. 139-149.

Apreciat de specialiști, în anul 1981 s-a transferat la Craiova ca cercetător-arheolog la Institutul de Cercetări Socio-Umane. Aici a avut colegi și colaboratori doi prestigioși arheologi – Gheorghe Popilian (1926-2015) și Marin Nica (1933-2014), care i-au stimulat spiritul de competitivitate, iar prin lucrările de specialitate avute la dispoziție l-a perfecționat în tainele arheologiei. Astfel, Petre Gherghe rămâne, în plus, în literatura de specialitate prin cercetările arheologice legate de epoca dacică, în special cele de la Turburea – Spahii în Gorj, Cernele-Craiova, Sucidava - Olt, dar și prin repertoriile așezărilor și cetăților geto-dacice din Oltenia, precum și amplificarea informațiilor referitoare la prezența dacilor și romanilor în Craiova și împrejurimi.

Dragostea pentru muzeu s-a manifestat și în anul 1988, când în momente dificile, după spargerea secției de istorie și sustragerea unor bunuri culturale din expoziția de bază (în noaptea de 29 spre 30 septembrie 1988), a acceptat să fie numit director al Complexului Muzeal Județean Dolj, instituție cu greutăți generate de exageratul procent de autofinanțare și de politizarea excesivă, asociată cultului personalității cuplului prezidențial. Aceasta în condițiile în care Petre Gherghe avea statutul de cercetător științific într-o instituție în care nu se punea problema autofinanțării.

Ca director de muzeu a avut, considerăm noi, sarcini grele de rezolvat: o armonizare între Muzeul de Artă și Muzeul Olteniei, înglobate sub numele amintit mai sus, descoperirea și recuperarea bunurilor sustrate, realizarea cu personal insuficient a unei autofinanțări de peste 70%. Deși avea cunoștințe de specialitate, cu modestia-i caracteristică, în orice problemă, chiar de arheologie și istorie, consulta pe cei în drept să-i pună la dispoziție informațiile necesare. De remarcat perseverența și abilitatea sa în relațiile cu autoritățile locale județene, care au permis în condiții de austeritate acordarea unor sume de bani pentru continuarea unor săpături arheologice de importanță națională în județele Gorj, Dolj și Olt.

Putem afirma, fără teama de a greși, pe baza experienței personale, că în calitate de director a gestionat cu eleganță și bun simț situații politice și conflictuale ca nimeni altul din cei pe care i-am avut ca directori în calitatea mea de muzeograf timp de 42 ani la Muzeul de Artă și Muzeul Olteniei. Îmi amintesc cum, deși era presat de organele de propagandă și represiune în legătură cu trei fotoexpoziții de artă cu texte cu referințe indirecte la starea de atunci, Petre Gherghe, cu multă diplomatie și risc asumat, a reușit, cu ajutorul prietenului și colegului arheolog, Corneliu Mărgărit Tătulea (1944-1990), șeful secției de istorie-arheologie, să salveze un coleg muzeograf de la măsurile ce urmau a fi luate de organele de partid și de stat. Meritul său este cu atât mai de luat în seamă cu cât muzeograful amintit, care avea mania reclamațiilor, îl supusese și pe acesta unor sesizări nefondate.

O calitate a sa era cea a unei maxime obiectivități în relațiile personale. Amintesc în acest sens, că, deși soția lucra din 1981 ca muzeograf la secția de istorie, iar el era arheolog, n-a favorizat pe nimeni, ba mai mult secția de istorie era cea mai încărcată de sarcini, cu personal subdimensionat (numai 3 muzeografi, un șef de secție și un cercetător), dar cu cel mai mare spațiu expozițional și supus unei permanente supravegheri din partea organelor de partid și de stat. Amintim bucuria

sa atunci când au fost descoperiți cei care au spart muzeul de istorie și s-au recuperat aproape toate piesele sustrate, multe cu valoare de tezaur național. Atunci, deși era director, a lucrat alături de muzeografi secției de istorie-arheologie (dr. Luchian Deaconu, Corneliu Mărgărit Tătulea-șef secție, Otilia Gherghe, Zaharia Gărau și subsemnatul) la întocmirea listei obiectelor sustrate prin confruntare cu registrele inventar, căci acestea erau amestecate cu alte piese sustrate de la Muzeul de Artă și din biserici craiovene.

În săptămâna mare a Paștelui anului 1989, la sesizarea regretatei profesoare de limba franceză, Magda Lencu de la Școala generală nr. 11 din Craiova, cu ajutorul elevilor școlii amintite, precum și a unor elevi de la Școala generală nr. 35, a fost recuperat o parte din tezaurul monetar din secolele XVI-XVIII, provenit din escavările de la Universitate cu prilejul unor lucrări legate de aripa nouă ridicată la sediul central al acesteia în partea dinspre Calea București. Mai multe zile, pe un timp capricios (vânt și ploaie), Petre Gherghe era o bună parte alături de mine, profesori și elevi la munca de recuperare, numărare și apoi înregistrare a acestui important lot dintr-un tezaur monetar, care aducea noi contribuții la circulația monetară în zona vechiului Târg de Afară către sfârșitul secolului al XVIII-lea prin varietatea și diversitatea emisiunilor și atelierelor monetare din diverse părți ale Europei și Imperiului Otoman.

Petre Gherghe nu refuza pe cei care îi solicitau ajutorul în momente mai grele ale existenței lor. Astfel în primăvara anului 1983 s-a oferit să-mi ajute tatăl-preotul Nicolae Rădulescu (soția sa avea unchi sau rude preoți ca pr. Ion Mazilescu, Virgil Ștefanin-pr. la bis. Sf. Gheorghe Vechi, Dumitru Păunescu, consilier administrativ la Arhiepiscopia Craiovei și pr. la bis. Sf. Ilie). Ajutorul a constat în transportul părintelui Nicolae Rădulescu cu mașina personală – o Skodă de epocă la Notariatul de Stat pentru dezbateră succesiunii soției sale decedate și a refuzat orice remunerare pentru efortul și cheltuiala depuse în acest scop. Acesta este un alt aspect al spiritului creștin care îl anima în acele momente de propagandă ateistă, cu atât mai mult cu cât era cercetător la Institutul de Cercetări Socio-Umane.

Elegant, așa cum este și acum, nu s-a răzbunat, ci a continuat să aibă un comportament civilizat. De altfel Petre Gherghe, ca director, a fost cert mai mult coleg cu ceilalți muzeografi (nu uitase ce înseamnă să fii subaltern sub conducerea unor directori cu apucături dictatoriale), pe care-i îndruma cu blândețe și eleganță, chiar atunci când greșeau. Nu era adeptul unor pedepse administrative cu diminuări de salarii (foarte mici pe atunci sub cele din învățământ) sau tăieri în condica de prezență. Noi, mai mult de rușine, aveam o comportare corectă, care a permis ca instituția condusă de acesta să rămână, ca până în 1988, în privința realizărilor, în fruntea muzeelor din țară. De aceea la momentul ce a urmat evenimentelor din anul 1989 în totalitate, colectivul muzeului începând cu șefii de secție și terminând cu personalul administrativ și de pază au dorit ca acesta să rămână director și să continue prestigioasa sa activitate. În perioada desfășurării revoluției din decembrie 1989, Petre Gherghe, în calitate de director de muzeu, a luat cele mai potrivite măsuri ca patrimoniul cultural și inventarul administrativ al secțiilor Complexului

Muzeal Județean Dolj (artă, istorie-arheologie, etnografie, științele naturii, laborator zonal, oficiul județean al patrimoniului cultural național) să nu fie diminuat prin sustragere sau distrus.

În aprilie 1990, cu toată străduința personalului muzeal de a rămâne director, s-a transferat ca inspector cu muzeele și patrimoniul național, la Inspectoratul pentru Cultură al Județului Dolj. Aici a efectuat deplasări nenumărate în toate comunele și școlile doljene, care aveau în păstrare în cadrul unor muzee sau puncte muzeale, piese cu valoare istorică, artistică și documentară, pentru a nu fi înstrăinate. Astfel în parte unele piese au fost salvate de la distrugere sau sustragere și incluse în patrimoniul public (vezi în special salvarea în mare parte a colecției de obiecte și monede a învățătorului colecționar Constantin Lupescu, care donase comunei Bucovăț-Dolj cea mai mare a bunurilor sale de muzeu, dobândite prin multe sacrificii). Paralel a făcut numeroase demersuri pentru salvarea unor clădiri cu valoare artistică și istorică din Craiova și din celelalte orașe și comune ale județului Dolj, în condițiile ostile generate de interese obscure pentru a ridica în loc clădiri noi, dar fără importanță arhitecturală și istorică.

În această perioadă și-a continuat cu succes activitatea de arheolog, fiind cunoscută aprecierea sa de către academicianul arheolog Dumitru Berciu, pe care de multe ori l-a însoțit la săpăturile de la Buridava-Ocnița și de profesorul dr. Octavian Toropu, alături de care a participat, din anul 1990, la săpăturile de la Sucidava-Celei (azi cartier al municipiului Corabia-Olt), supranumită „Histria Olteniei”, probă de civilizație cu rădăcini milenare. După decesul prof. univ. Octavian Toropu, Petre Gherghe devine conducătorul autorizat al cercetărilor sistematice de la Sucidava (1996-2014), însoțit adesea de colegul său de catedră Lucian Amon¹². Aici a format generații întregi de studenți, unii dintre aceștia devenind arheologi (a fost cadru universitar la Facultatea de istorie din Craiova din 1990). Ca profesor universitar a predat cursuri de muzeologie, în calitate sa dobândită ca muzeograf și arheolog la Muzeul Gorjului și Muzeul Olteniei. Nu a existat, în vremea dumnealui, generație de studenți ai Facultății de istorie care să nu fi vizitat și făcut practică în cadrul Muzeului Olteniei, dar și pe șantiere arheologice, cum sunt cele de la Sucidava-Corabia și Desa-Dolj. Toți muzeografuli actuali ai secției de arheologie și istorie a Muzeului Olteniei i-au fost studenți în perioada studiilor universitare, unii dintre aceștia căpătând experiența arheologică necesară prin exemplul practic și tactul pedagogic dat de mentorul lor – Petre Gherghe.

Petre Gherghe în calitate de membru al Comisiei Naționale de Arheologie din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor în anii 2000-2007¹³ a reușit, prin diplomație și o serioasă documentare arheologică, să obțină pentru Muzeul Olteniei, Institutul de Cercetări Socio-Umane “C. S. Nicolăescu-Plopșor”, muzeele

¹² Vezi următoarele studii: *Sucidava – un important sit arheologic cercetat de prof. Dumitru Tudor în Oltenia*, în vol. “In memoriam Dumitru Tudor”, Timișoara, 2001, pp. 13-19; *Raport preliminar asupra cercetărilor arheologice efectuate la Sucidava (Celei-Corabia, județul Olt)*, - în colab. în rev. “Oltenia”, Muzeul Olteniei, Istorie-arheologie, 2000, XII, pp. 80-84; .

¹³ Mihaela Bărbieru, Ileana Cioarec, *op. cit.*, p. 207.

din Slatina, Caracal și Corabia din jud. Olt, dar și pentru celelalte județe oltene (Gorj, Mehedinți și Vâlcea) aprobarea comisiei pentru deschiderea a noi șantiere arheologice și continuarea cercetărilor la mari așezări arheologice, cum sunt cele de la Romula-Reșca și Sucidava-Celei. Din multitudinea de realizări în domeniul arheologiei remarcăm în mod deosebit redeschiderea după zeci de ani (în 2001) a unui mare șantier arheologic aflat pe malul Dunării la Desa-Dolj, pe care l-a condus până în 2013. Cercetările de la Desa pentru istoria veche a României au adus contribuții de necontestat prin cantitatea și calitatea materialului arheologic rezultat din săpături, desfășurate în condiții vitrege, generate de mediul umed al Luncii Dunării.

Petre Gherghe se înscrie în rândul directorilor Muzeului Olteniei, arheologi de renume, cum au fost academicianul C.S. Nicolăescu-Plopșor în anii 1922-1951, Corneliu Mărgărit Tătulea în anul 1990, iar prin spiritul său cooperant și pașnic a reușit să stăpânească anii grei între două perioade istorice dificile ale neamului românesc – sfârșitul comunismului în România și începutul unei grele tranziții.

Prin studiile sale, majoritatea publicate în reviste de specialitate consacrate, prin calitățile sale pedagogice înnăscute, prin temeinicia pregătirii profesionale și forța de muncă, Petre Gherghe, cu siguranță va rămâne în memoria muzeografiei și arheologiei românești, dar și a numeroaselor generații de profesori de istorie, la a căror formare a contribuit de multe ori decisiv.

Dr. Toma Rădulescu,

Craiova

Profesorul Petre Gherghe la 70 de ani

– „Ieri dădui pe la Stoina și pe la Turburea, apoi pe la Brabova, trecui pe acasă, mă schimbai și, de dimineață, mă îndreptai încoace”. Această frază nu este un citat, ci o parafrază a unor relatări destul de obișnuite ale lui Petre Gherghe, în vremea când l-am cunoscut, la începutul anilor `80.

Era cam 7.30, lucrul începând la 7, când, chiar dacă somnoroși încă, era o plăcere pentru membrii echipei de arheologi să-și vadă de obligațiile zilnice pe răcoare, care nu dura mai mult de 9.30-10, când intervenea și prima pauză a fiecărei zile din lungul șir al unei campanii de vară, de 4-5 săptămâni, în funcție de sprijinul financiar, întotdeauna mai redus decât necesarul estimat. De regulă, afară de atunci când, mai rar, P. Gherghe locuia în cort, împreună cu restul grupului – Vlad Zirra, Gheorghe Trohani, Niculae Conovici, subsemnatul și diferite alte persoane aflate în vizite de lucru și de studiu – ajungea puțin mai târziu, având în vedere dificultatea transportului cu cursele locale sau cu automobilul propriu al cărui carburant era mereu drămuț de penuria stabilită și controlată intenționat de conducerea și organele de partid. Cum spuneam, noroc că dimineața era răcoare, căci pantele abrupte care înconjurau așezarea fortificată de la Coțofenii din Dos (Dolj) îți cam scoteau sufletul din piept. După câteva minute în care își trăgea răsuflarea, se apuca de lucru la sectorul de care răspundea, pentru ca seara să se „repeadă” către Craiova.

La vremea aceea era un tânăr cu o înfățișare plăcută, subțirel, cu părul inelat și des. Părea mereu bine dispus, voios și comunicativ. În această privință, pot să spun că îl invidiam chiar pentru felul în care știa să-i îndemne pe angajații noștri (cei mai mulți încă copii) la lucru. Avea talentul ca prin câteva întrebări, comentarii sau istorioare să-i mobilizeze, să-i facă atenți și curioși la ce aveau de lucru în plin soare, de obicei, și, nu de puține ori la adâncimi considerabile. Le explica ce au de făcut și de ce e important să fie atenți, ce așteptăm de la ei, alături de conversații despre familiile lor, mod de trai sau proiecte pentru viitor.

P. Gherghe era atent și mobil în săpătură și, așa cum făceam cu toții, de altfel, mergea măcar de câte două ori pe zi să viziteze și să discute cu colegii care lucrau în celelalte sectoare, aflate la distanțe destul de mari și fără contact vizual. Se înțelegea bine cu colegii și mereu avea ceva de întrebat și discutat și comparat. Mi se părea că, inițial, era puțin nesigur pe sine la întocmirea planurilor de situație în diferitele faze ale săpăturii, dar, după un an, doi, de lucru în comun, planurile pe care le întocmea erau îngrijite și precise. În acei ani, pe lângă prezența sa anuală la

Coțofenii din Dos, P. Gherghe circula foarte mult prin județele Dolj și Gorj, mai cu seamă, aducându-ne de fiecare dată știri din cele mai diverse despre tot felul de situri, în special de epoca fierului, dar nu numai. Mijloacele de sprijin de care dispunea erau în genere mici, iar eforturile personale, proporțional, mari.

Din toată atitudinea și comportamentul său se putea vedea dorința și voința de a face, de a afla și judeca diferite tipuri de informație, uneori contradictorie. Era limpede o perioadă în care acumula mult, atât de pe teren cât și din lecturi sau discuțiile cu colegii săi. O perioadă în care își stabilea țintele, preferințele, căile de urmat. Pentru mine, cel puțin, devenea limpede că are înclinație către, la rândul său, de a transmite cunoștințe, precum și plăcere și pricepere în a-i învăța pe alții...

Anii, din păcate, trec repede, așa zice chiar pe nesimțite, mai cu seamă când există preocupări de urmărit. Peste ani ne-am văzut mai rar decât în perioada în care lucram amândoi la șantierul amintit, dar periodic, mai cu seamă la diferite manifestări științifice din țară, iar relațiile dintre noi au rămas mereu pozitive și – măcar pentru mine – instructive. Parte din contribuțiile sale le-am citit cu interes, fiind lecturi „obligatorii” pentru epoca fierului din Oltenia.

Urmărind de curând *curriculum*-ul său și lista sa de contribuții științifice, didactice, de popularizare, etc., mi-am dat seama că l-am cunoscut totuși prea puțin din perspectiva carierei sale. Aceasta, îmi dau seama cu pregnanță acum, a fost gândită și dusă la îndeplinire pe parcursul a aproximativ patru decenii, cu tenacitate și hărnicie, iar acumulările din anii '80 au însemnat deschiderea de orizont din anii '90 și până în prezent. Un fapt, așa putea spune exemplar, în țara noastră, a fost acela că prof. univ. dr. P. Gherghe, în buna tradiție stabilită încă la începutul secolului trecut, a reușit să îmbine cu succes realizările didactice cu preocuparea și roadele cercetării. Mai mult, și-a îndreptat atenția și asupra punerii în valoare a istoriei și împlinirilor culturale ale Olteniei, cu precădere ale Băniei, unde locuiește de circa 35 de ani.

Pentru a încheia aceste scurte gânduri și însemnări, așa spune că aceste mai mult de patru decenii dedicate cercetării și învățământului superior istoric și arheologic pot fi caracterizate prin energie, deschidere, răbdare și voință. Toate acestea încununează o carieră meritorie de la care așteptăm în continuare alte realizări notabile.

La Mulți Ani!

Dr. Vlad V. Zirra
Institutul de Arheologie „Vasile Pârvan”, București

Puiu Gherghe – vechi coleg și prieten de nădejde

L-am cunoscut pe Puiu la mijlocul anilor 70, atunci când am venit la Tg. Jiu ca să studiez piesele militare romane aflate în Muzeul Județean Gorj. Aici am fost primit cu cea mai caldă prietenie de Puiu Gherghe. Așa că mi s-a acordat accesul la piese și la informațiile referitoare la ele, iar după terminarea programului de lucru continuam să discutăm despre toate subiectele care ne interesau, atât cele profesionale, culturale dar chiar și cele politice, bineînțeles în ceea ce privește acestea din urmă în limitele prudenței necesare în perioada respectivă.

Această primă întâlnire a însemnat nu numai începutul unei prietenii de decenii cu Puiu dar s-a soldat și cu o colaborare științifică, publicarea coifului roman de la Bumbești aflat în patrimoniul muzeului din Tg. Jiu.

La începutul anilor 80, cele trei campanii de săpături făcute la Cătunele, mi-au prilejuit alte întâlniri cu Puiu, care au consolidat prietenia noastră. Și parcă mai ieri a fost vizita mea într-o după amiază fierbinte de vară la Săcelu, unde Puiu săpa împreună cu colegul și prietenul, viitor profesor universitar, C. C. Petolescu.

Au urmat anii tumultuoși de după revoluția din 89 când activitățile fiecăruia nu ne-au mai permis să ne întâlnim așa de des ca înainte. Puiu a devenit profesor universitar la Craiova, eu cercetător la Muzeul Național de Istorie și apoi, din 2000 și cadru didactic asociat la Universitatea din Pitești. În această perioadă am publicat într-un studiu de sinteză privind importurile militare romane în Dacia și piesele de la Socu-Bărbătești pe care le studiasem cu ani în urmă în muzeul din Tg. Jiu cu permisiunea lui Puiu și Gigi Calotoiu.

Apoi între 2003-2006 am făcut parte din colectivul de cercetare de la Sucidava, coordonat de Puiu. Acolo am admirat talentul lui de dascăl, fără de care șantierul n-ar fi putut exista. Astfel el reușea ca nimeni altul să se impună studenților, fiind ferm la lucru, dar îngăduitor în timpul lor liber. Iar ei răspundeau nu numai cu disciplină și hărnicie, dar de multe ori chiar cu entuziasm.

A fost un șantier greu: condițiile de cazare la internatul liceului dure – curățenie îndoielnică, gândaci, toalete și dușuri comune într-o stare jalnică –, iar pe cetate arșită de foc la amiază. Însă rezultatele științifice obținute cât și atmosfera de profundă prietenie dintre membrii colectivului au făcut ca săpăturile de la Sucidava să constituie una dintre cele mai frumoase perioade din activitatea mea profesională. Așa că acum mi-au rămas în memorie doar măreția sitului, peisajul de

acolo și chiar întâmplările mai amuzante, din care aș aminti numai una. Spre sfârșitul fiecărei campanii chemam pe reprezentanții autorităților locale să vadă rezultatele obținute iar după terminarea lucrului îi invitam la o masă cu pește care se desfășura într-o atmosferă camaraderască, cum numai pe șantier poate fi întâlnită. La una dintre aceste mese, eu și un alt coleg am realizat că peștele nu era proaspăt. Iar după masă doar noi doi ne-am simțit rău, ceilalți n-au avut nimic și au făcut un haz nebun pe seama noastră căci, ziceau ei, periculos nu e să manânci pește stricat ci să-ți dai seama de asta.

Din păcate, din 2007 n-am mai putut veni la Sucidava, atât datorită obligațiilor mele de responsabil de șantier la Micia și Cumidava, cât mai ales din cauza faptului că instituția mea nu considera că are un beneficiu semnificativ din această colaborare.

În perioada următoare ne-am văzut mai rar, în general la sesiuni științifice. Astfel în toamna trecută m-am întâlnit cu Puiu la Craiova, la sesiunea Muzeului Olteniei. Acolo am vorbit ca și cum ne despărțisem doar de o zi, nu de mai mulți ani, ceea ce se întâmplă doar între prieteni adevărați, pe care depărtarea nu poate sa-i separe. Și chiar și acum avem în plan o altă colaborare științifică referitoare la echipamentul militar roman din Oltenia, care se va materializa în viitorul apropiat.

Draga Puiu, închei aceste câteva rânduri scrise din inimă cu ocazia împlinirii venerabilei dar încă frumoase vârste de 70 de ani cu urarea „La Mulți Ani” cu sănătate și forță de muncă. Și ne doresc amândorora ca să continuăm colaborarea noastră cât mai mult timp.

*Dr. Liviu Petculescu,
București*

Amintiri cu colegul și prietenul Petre (Puiu) Gherghe

Parafrazând spusele unui gânditor putem spune: orele trec greu, anii zboară. Și Petre (Puiu) Gherghe a devenit septuagenar ...

Parcă ieri, cu vreo 40 de ani în urmă, ne întâlneam la Târgu Jiu, la o sesiune de comunicări a muzeului gorjean organizată de directoarea Elena Udriște (1924-1996). Și de atunci am rămas prieten cu Otilia și Puiu. Ne revedeam la sesiunile de rapoarte arheologice organizate de Ministerul Culturii sau la diferite sesiuni de comunicări ale muzeelor.

Mai apoi, timp de aproape un deceniu, între anii 1982-1990, am devenit colaboratori ai distinsului arheolog Vlad Zirra (1919-2000), pe șantierul *Cetății Jidovilor* de la sud-vest de comuna Coțofenii din Dos, județul Dolj. Formam echipa, alături de Nicolae (Nae) Conovici (1948-2005) și Vlad-Vintilă (Tulucu) Zirra, de cercetători ai *Coțodavei*, cetatea getică de secol IV-II a.Chr. apărută în primele secole ale existenței sale, spre vest, de un impresionant zid de cărămizi.

Eram părinți și copii. Puiu cu Cosmin, eu cu Alexandru, Nae cu Matei și Iuliana. Dormeam în corturi montate la marginea pădurii de gorun ce suprapunea locuirea protoistică. Ne-am amenajat o bucătărie cu butelii de aragaz aduse de prin străinătăți. Apa o luam dintr-un izvor situat la 10 minute. Pâinea era adusă de la București – felii arse în cuptor, depuse în saci de pânză, pentru a rezista celor trei săptămâni de expediție, fiindcă neavând buletin de Craiova nu puteam cumpăra „alimentul cel de toate zilele” din zonă. Laptele îl luam din sat.

Prospături ne aducea, când putea, Puiu. Dar pentru asta trebuia să lipsească câteva zile de pe șantier. El era de altfel și cel ce ținea legătura prin telefon cu familiile noastre. Ba a mai făcut și pe dădaca când l-am expedit pe fiul meu, singur la circa 10 ani, cu trenul, spre mama lui în București. Tot calabalâcul îl aduceam prin supraîncărcarea Daciilor noastre, benzina fiind bine depozitată în canistrele din portbagaje. Șantierul dura de pe la mijlocul lui iulie până în ajun de Sf. Maria.

Primeam musafiri din Craiova – Gheorghe Popilian (1926-2016) și Marin Nica (1933-2014) – din București – Ion Gâță (+), Mircea Babeș – dar și din străinătate – K. Zimmermann, Tim Taylor, etc. Discuțiile științifice erau aprinse, adesea în contradictoriu, dar toate în deplină amicitie și purtate în sincera dorință de a percepe, atât cât era posibil, adevărul cel învăluit în mister. Lui Puiu i-a revenit prelucrarea ceramicii. Serile, în jurul focului, se discuta literatură, istorie, se asculta muzică, se depăneau amintiri.

Am făcut împreună și câteva periegeze la castrul roman de la Răcari, la cetatea getică de la Stoina, prevăzută și ea cu ziduri de cărămidă, la Drobeta Turnu Severin. Materialele descoperite au fost studiate la Craiova, prilej de a petrece serile împreună. Mai apoi ne-am revăzut în ședințele Comisiei Naționale de Arheologie, la diverse sesiuni științifice. Ba am petrecut și o săptămână de concediu, cu familiile noastre, la Sinaia. Și uite așa anii au trecut dar prietenia, colegialitatea a rămas. Deie Domnul să dureze cât mai mult.

Mulți ani cu spor și sănătate alături de cei dragi, dragă Puiule.

*Dr. George Trohani,
București*

Câteva cuvinte la aniversare În onoarea domnului profesor universitar doctor Petre Gherghe

Oltenia, un tărâm mirific pentru **omul harnic**, al locului, cu imaginație vie și un trecut deosebit. Așa și aici s-a născut, acum 70 de ani, domnul prof.univ.dr. Petre Gherghe. Ca totul să fie în ton cu viitorul a deschis, prin nașterea sa, anul, în prima zi. De mic a fost primul!

Pe profesorul onorat astăzi l-am cunoscut relativ târziu. Specializat în studierea civilizației La Tène, el a absolvit Facultatea de Istorie-Filozofie a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca (se putea altfel?; când ai printre dascăli pe ilustrul Constantin Daicoviciu ești „condamnat” să cauți să-l continui!). Această observație dezvăluie și unul dintre motivele pentru care scriu aceste rânduri. Un alt motiv este cel după care am absolvit doctoratul în același an cu Petre Gherghe. Făceam parte, împreună, dintr-una dintre primele generații de doctori de după momentul recuceririi libertății de exprimare. De altfel, tema sa de doctorat – și esența care a rezultat din aceasta – este o frumoasă continuare a operei celui care l-a condus la desăvârșirea ideilor, Dumitru Berciu. Și iată, de aici, o frumoasă continuitate de idei între școlile fundamentale pentru formarea ideilor de bază cu privire la civilizația dacică.

Cariera profesională a prof.univ.dr. Petre Gherghe este una exemplară, comună pentru cei care-și fac din cercetare o credință. După un stagiu de muzeograf la Târgu-Jiu, ajunge la filiala Academiei Române de la Craiova. De aici până la funcția de director al Complexului muzeal județean Dolj din Craiova este doar un pas, mai apoi fiind angajat consilier și inspector al Inspectoratului pentru cultură Craiova. În scurt timp îmbrățișează cariera universitară și parcurge gradele didactice de lector, conferențiar și – cum era și firesc – profesor. Pentru că s-a dovedit că activitatea sa este necesară a fost secretar științific al facultății și – după aceea – prodecan.

În urma acestei activități exemplare Petre Gherghe devine membru al Filialei de Tracologie Craiova a Institutului Național de Tracologie, secretar al Filialei de Tracologie Craiova, a Institutului Național de Tracologie (1986-1989), membru fondator al „Societății Arheologice Române”, București, membru fondator al *Societății de Istorie din Oltenia „Izvoarele”*, Craiova, membru fondator și șeful Secției de Arheologie al *Societății prietenii științei „Gh. Țițeica”*, Craiova și membru în Comisia Națională de Arheologie din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor (2000-2007).

De fapt prin promovarea acestor idei – cele referitoare la daci, sau geto-daci, cum vreți! – l-am cunoscut pe Petre Gherghe. Alături de un alt om trecut spre cele veșnice, Marian Gumă, am lucrat – la început ca student – la Stenca Liubcovei și mai apoi ca asociat (colaborator) la Divici. Unul dintre cei cu care comunicam pe atunci este cel onorat astăzi. De ce? Pentru că este expert în Istoria veche a

României și are cercetări arheologice în domeniul epocilor geto-dacică, romană și romano-bizantină, dar și în muzeologie. Pentru că este membru în colectivul științific al șantierului arheologic-școală (ce frumos! Universitatea din Craiova promovează și acest mijloc, trainic, de educare a studenților, pentru cunoașterea aprofundată a istoriei!; responsabil de practică arheologică și de muzeu pentru studenții din anul II a aparținut – cui altcuiva? – lui Petre Gherghe) de la Sucidava și responsabil științific al aceluiași șantier, responsabil științific al șantierului arheologic de la Desa și membru în colectivul științific al șantierului arheologic de la Romula. Dar responsabilitatea științifică s-a împletit cu cea de membru în colectivele de cercetare a 29 de șantiere arheologice din județele Gorj, Dolj, Olt, Mehedinți, Vâlcea, la care se alătură participarea în colectivele științifice ale șantierelor arheologice de la Adamclisi (Ion Barnea), Capidava (Radu Florescu) și Sarmizegetusa Regia în Munții Orăștiei (Hadrian Daicoviciu). Și iată, din nou, legături inconfundabile între noi. Hadrian Daicoviciu mi-a condus lucrarea de licență și Radu Florescu m-a învățat, la Sibiu, să reclădesc specializări, catedre și facultăți.

În urma cercetărilor arheologice intense ajunge să publice foarte multe lucrări științifice (cărți, articole, studii, rapoarte), dar și cursuri universitare (deoarece a predat cursuri la licență: *Istoria veche a României, Introducere în Arheologie, Preistorie generală, Muzeologie generală și Istoria societății omenești*, dar și la master: *Dacia și Imperiul Roman, Arheologie romană și, Muzeologie și Mărturii arheologice și izvoare greco-romane referitoare la spațiul carpato-danubian*).

Mai mult, a fost membru al unor redacții științifice importante pentru Oltenia și România (*Litua. Studii și cercetări* – Anuarul Muzeului județean Gorj „Alexandru Ștefulescu”, Tg. Jiu; *Symposia Thracologica* (nr. 1) – Revista de specialitate editată sub egida Institutului de Tracologie din București; *Oltenia. Studii și comunicări* (nr. VII-VIII) – Anuarul Muzeului Olteniei, Secția de Istorie, Craiova; *Drobeta*, seria Istorie – Muzeul Porților de Fier, Drobeta-Turnu-Severin în mai multe numere după anul 1990; *Analele Universității din Craiova*, Seria Istorie (1996-2012); *Oltenia. Studii. Documente. Culegeri* (1998 și în prezent) și *Analele Universității Spiru Haret*. Iată un cercetător complex, promotor al unui sistem sănătos de comunicare a cunoștințelor științifice.

Am avut și am o relație deosebită cu prof.univ.dr. Petre Gherghe în domeniul Școlilor doctorale. Domnia sa m-a onorat cu prezența în Comisiile de Susținere a lucrărilor de doctorat la Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, la lucrări coordonate de mine. Mai mult, ne-am întâlnit, ca membrii ai comisiilor, și la Universitatea din Craiova sau în alte Universități. Acest lucru este, în sine, esența recunoașterii omului de știință.

Daca ar fi să spun lucruri foarte multe, aș depăși esența ascunsă în cuvintele simple. Sunt dator să fac ceea ce profesorii mei m-au învățat. Trebuie să respect munca și dorința de promovare a ideilor născute în mod sănătos, prin muncă. Numai așa se creează valoare! Numai așa ducem mai departe, prin generațiile care ne trec prin mână, valoarea impusă nouă de predecesori. Numai așa participăm, cu

rezultate notabile, la transmiterea educației sănătoase la generațiile următoare. Numai așa suntem PROFESORI.

Domnule prof. univ. dr. Petre Gherghe. Viață lungă, muncă sănătoasă și fericire în familie și între cu prietenii îți urează un mai tânăr coleg care te admiră.

*Prof.univ.dr. Sabin Adrian Luca, Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu
Director general, Muzeul Național Brukenthal Sibiu*

Omagiu Profesorului universitar Petre Gherghe la 70 de ani

Profesorul Petre Gherghe – arheologul, cercetătorul, profesorul

Profesorul Petre Gherghe s-a născut la 1 ianuarie 1947 în localitatea Buicești din județul Mehedinț. După ce a urmat cursurile școlii generale în localitatea natală, a continuat studiile la Liceul (Școala Medie Mixtă) din Filiași (Județul Dolj), apoi Facultatea de Istorie-Filosofie, specializarea Istorie la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca.

În anul 1995 a obținut titlul de Doctor în istorie cu teza *Contribuție la cunoașterea civilizației geto-dacice din Oltenia* susținută la Institutul Național de Tracologie, București – conducător științific prof. univ. dr. docent Dumitru Berciu.

Carierea sa profesională a cunoscut un traseu ascendent de la poziția de muzeograf la Muzeul Județean Gorj (1974-1981), Județean Gorj, Tg. Jiu (până în 1981), arheolog, apoi arheolog principal la Academia Română – Centrul de Științe Sociale și Politice, azi Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu Plopșor”, Craiova (până în 1988); Lector universitar (1991), conferențiar univ. dr. (1998), profesor univ. dr. (2001) la Facultatea de Istorie-Filosofie-Geografie, Universitatea din Craiova, De asemenea a deținut funcții de conducere ca Director la Complexul Muzeal Județean Dolj, Craiova (1988-1990), Secretar științific și prodecan (2000-2012) la Facultatea de Istorie-Filosofie-Geografie, Universitatea din Craiova.

Activitatea de cercetare

De-a lungul celor peste patru decenii de activitate, profesorul Petre Gherghe a scris singur sau în colaborare un număr de 12 cărți, 6 cursuri universitare, peste 160 articole și studii în publicații de specialitate (locale, naționale și internaționale), volume colective, presă, reviste culturale și de popularizare.

Profesorul Petre Gherghe și-a adus o contribuție de prim plan la cunoașterea realităților arheologice din a doua epocă a fierului de pe teritoriul actual al Românie, îcu privire specială asupra Olteniei. Teza sa de doctorat *Așezări și cetăți geto-dacice din Oltenia*, cu un *Cuvânt de început* semnat de prof. univ. dr. doc. Dumitru Berciu reprezintă un reper necesar pentru orice demers de investigare a perioadei geto-dacice.

Pe lângă aceasta, domnia sa are numeroase contribuții la cunoașterea perioadei geot-dacice în Oltenia, dar și a istoriei vechi a regiunii, județului Dolj și orașului Craiova, în care își desfășoară activitatea.

Cercetarea arheologică de teren

Domnul profesor Petre Gherghe a fost responsabil științific și membru în colectivele de cercetare a 29 de șantiere arheologice din județele Gorj, Dolj, Olt, Mehedinți, Vâlcea.

La începuturile carierei sale a participat la săpături arheologice pe șantiere binecunoscute cum sunt cele de la Adamclisi-responsabil (științific prof. Ion Barnea), Capidava (responsabil științific prof. Radu Florescu) și Sarmizegetusa Regia (responsabil științific prof. Hadrian Dicoviciu).

Ulterior, a luat parte la cercetările de la Cireșu, Ostrovul Șimian și Orșova. O lungă perioadă de timp, între anii 1969-1978 a fost membru în colectivul de cercetare al șantierului arheologic de la Bumbesti-Jiu.

Primele cercetări arheologice le-a condus la Turburea-Spahii (județul Gorj), unde a identificat o necropolă cu 29 de morminte și o așezare, ambele din secolele II-I a. Chr. singurele de acest gen identificate și cunoscute până acum în Oltenia.

În anii următori a condus săpături arheologice în așezarea din epoca bronzului de la Turburea, sat Sipot (1975), în cetatea dacică cu valuri de pământ de pe „Dealul Cetății”-orașul Țicleni (1975); așezarea din epoca bronzului de la Turceni (1976), din anul 1978 până în 1988 în așezarea geto-dacică de la Bărbătești, sat Socu. Din anul 1976, ca membru în colectiv, apoi ca responsabil științific din anul 1983 până în anul 2000, la cercetările arheologice efectuate în așezare și necropola romană de la Săcelu.

În anul 1981 a inițiat cercetările arheologice de la Cernele-Craiova, unde a fost descoperită prima necropolă geto-dacică din secolele IV-III î. Chr. din Oltenia, o așezare geto-dacică cu două nivele de locuire, care cronologic aparțin secolelor IV-III și II-I î. Chr., suprapuse de alte două nivele mai recente atribuite cronologic secolelor VI d. Chr. și XIII-XIV d. Chr.

Din anul 1991 și până în 1995 a făcut parte din colectivul de cercetare al șantierului arheologic de la Sucidava-Celei, jud. Olt, șantier-școală al Facultății de Istorie-Geografie a Universității din Craiova. Din anul 1996 a preluat conducerea șantierului.

Începând cu anul 2007, până în prezent este membru în cadrul colectiviului de cercetare din importantul centru urban de la Romula (sat Reșca, comuna Dobrosloveni, județul olt).

Activitatea didactică

Imediat după înființarea programului de studii de licență în Istorie, domnul Petre Gherghe a fost invitat să facă parte din colectivul de profesori ai Universității din Craiova, ca o recunoaștere a rezultatelor sale de referință pentru istoria veche a Olteniei, dar și pentru abilitățile pedagogice, deschiderea și buna comunicare cu studenții,

În cariera sa didactică a urcat toate treptele de la lector la profesor universitar, în calitate de titular al cursurilor de Licență: *Istoria veche a României, Introducere în Arheologie, Preistorie generală, Muzeologie generală* (la specializările Istorie și Istorie o limbă străină), *Istoria societății omenesti* (la specializarea Sociologie, 2005-2008) și al cursurilor de Master: *Dacia și Imperiul Roman, Arheologie romană și, Muzeologie* (la specializarea Cercetarea și conservarea mărturiilor istorice), *Mărturii arheologice și izvoare greco-romane referitoare la spațiul carpato-danubian* (la specializarea Receptarea antichității greco-romane în cultura greco-romană - Facultatea de Litere)

În ultimele decenii a coordonat practica de specialitate a studenților de la programul de studii istorie în cadrul șantierului arheologic de la Sucidava, a coordonat lucrări de licență și masterat, contribuind la formare a numeroși profesori de istorie din această regiune a țării.

Recunoașterea profesională

Rezultatele sale în cercetarea arheologică i-au adus recunoașterea meritelor sale. În acest sens menționăm calitatea de membru în Colegiul de redacție al revistelor „Litua. „Symposia Thracologica”, „Oltenia. Studii și comunicări”, vol. VII-VIII; referent și membru în colegiul de redacție al revistei „Drobeta”, seria Istorie, în mai multe numere apărute după anul 1990; Secretar general de redacție, Secretar de redacție și membru în colegiul de redacție al revistei „Analele Universității din Craiova”, Seria Istorie, (1996-2012); membru în Colegiul de redacție al revistei „Oltenia. Studii. Documente. Culegeri” (Director fondator C.S. Nicolaescu-Plopșor 1923) de la reparație, (1998 și în prezent); membru în colegiul de redacție al revistei „Analele Universității Spiru Haret”, din București, Seria Istorie (2007-2013) etc.

De asemenea este membru al Filialei de Tracologie Craiova, a Institutului Național de Tracologie, București, (1986 și în prezent); Secretar al Filialei de Tracologie Craiova, a Institutului Național de Tracologie, București, (1986-1989); membru fondator al „Societății Arheologice Române”, București, (2000 și în prezent); membru fondator la *Societatea de Istorie din Oltenia „Izvoarele”*, Craiova; membru fondator și șeful Secției de Arheologie *Societatea prietenii științei „Gh. Țițeica”*, Craiova; membru în Comisia Națională de Arheologie din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor, (2000-2008).

Profesorul Petre Gherghe – omul

Ca și istoria, viața ar putea fi definită ca o spirală, în care locuri și oameni revin la un alt moment, pe o altă treaptă a acestei spirale. Sigur, cea mai simplă explicație pentru asemenea întâmplări este că sunt simple coincidențe. Timpul, din ce în ce mai scurt, nu ne permite o privire dincolo de simpla constatare. *Dar oare aceste întâmplări sunt simple coincidențe?*

Azi pentru mine întrebarea invocă amintiri, vechi de la peste trei decenii, la cele din anii trecuți. Între ele sunt două drumuri, care adesea s-au întâlnit, acolo unde pasiunea pentru arheologie a creat puncte de intersecție.

În toamna anului 1982, elev fiind în anul I de liceu la Liceul de Filologie-Istorie din Craiova, eram înrolat în detașamentul de practică agricolă, așa cum se obișnuia în acea perioadă. La un momentdat, m-am depărtat de grupul de colegi pentru a cerceta o mică vale în extravilanul localității Vârtop. Mica mea expediție s-a terminat cu identificarea unui sit arheologic și colectarea unei cantități semnificative de fragmente de vase ceramice, unele cu o vechime de câteva milenii.

A doua zi, mi-am pus problema ce să fac cu materialele, unde să merg să spun ce am găsit și să las dovezile că în acel punct există un sit arheologic. Am fost la Direcția de Cultură a Județului Dolj, unde am spus toată povestea. Un inspector de acolo mi-a spus că trebuie să merg la Filiala Academiei Române, unde sunt arheologi.

M-am îndreptat spre sediul Filialei Academiei Române de pe Strada Unirii. O clădire veche, de secol XIX, cu o fațadă frumoasă, care impunea respectul trecătorilor. Am pășit pragul clădirii oarecum cu sentimentul că duc cu mine un adevărat tezaur pe care îl descoperisem. Am intrat într-un birou mic, cu multe cărți și materiale arheologice. În fața mea era arheologul care trebuia să îmi preia povara descoperirii, lăsându-mi bucuria că am contribui cu ceva la ceva ce încă nu știam ce va fi. Dincolo de profesionalismul și pasiunea evidente, m-au frapat deschiderea cu care mă asculta, un zâmbet pozitiv și o față prietenoasă.

După o discuție ca între vechi cunoștințe, în care m-am simțit luat în serios deși eram un simplu elev la un liceu din Craiova, am lăsat domnului cercetător Petre Gherghe povara mea cu mulțumirea unei misiuni îndeplinite. Ne-am luat rămas bun și eram sceptic că ne vom mai revedea, dată fiind distanța mare dintre mediul academic și cel liceal. Dar, viața a vrut să fie altfel...

La finalul anului II de liceu, nemulțumit de conservatorismul unui foarte bun profesor de istorie de la liceul amintit, căruia îi port un mare respect și azi, am inițiat o mișcare, în egală măsură de revoltă, dar și o de aventură a unor liceeni pasionați peste măsură de istorie. Împreună cu colegii mei, am fondat un cerc de istorie paralel cu cel oficial, coordonat de profesorul nostru. Un cerc de istorie care să fie doar al elevilor, era un proiect utopic într-o lume destul de bine controlată.

În orice caz aveam nevoie de o legitimitate, fie ea și din afara liceului, ca o fundație pentru o întreprindere serioasă, cum se dorea a fi acest cerc al elevilor. Primul nume de invitat la ședința noastră de constituire a fost cercetătorul Petre Gherghe.

Desigur, am avut emoții că domnia sa nu va accepta invitația, care putea fi interpretată ca o susținere a unei mișcări de frondă a unor elevi, de la unul din liceele bune din Craiova. Surpriza plăcută a fost că invitația noastră a fost primită cu plăcere. Mai mult, am fost plăcut impresionați că noi niște elevi am fost luați în serios și chiar entuziasmul nostru a fost sincer împărtășit de domnul cercetător Petre Gherghe.

Povestea aproape ireală a acestei inițiative a mai bine de jumătate din clasa mea a fost cu talent, dar realist, povestită de Adrian Cioroianu în numărul jubiliar din 1984 a revistei liceului. Acesta fiind și debutul său publicistic și istoric, cum își amintea recent.

A treia oară m-am întâlnit cu profesorul Petre Gherghe în anul 2005 pe holurile de la Ministerul Culturii, unde era membru al Comisiei Naționale de Arheologie. Atunci am acceptat cu plăcere invitația domniei sale de a participa la săpăturile arheologice din importantul sit romano-bizantin de la Sucidava, în calitate de membru al echipei de cercetare. A fost una din puținele decizii pe care le-am luat pe loc cu privire la colaborările mele profesionale, deoarece ne lega deja o veche prietenie. În același timp, mi-a făcut plăcere să îl invit în colectivul de cercetare de la Romula.

Când lucrurile păreau a se îndrepta către o fructuoasă colaborare începută cu o participare la un important congres internațional, un accident auto, pe care l-am suferit, a rupt această veche legătură pentru o vreme.

După ce am depășit această încercare, în toamna anul 2015 am beneficiat de o finanțare nesperată pentru cercetări arheologice sistematice la Romula. În acest context, pe lângă tinerii arheologi, aveam nevoie și de cercetători cu experiență, care să coordoneze activitatea din teren. Cu oarecare temere că răspunsul va fi negativ, am apelat din nou la domnul profesor Petre Gherghe. Ca și în urmă cu peste trei decenii, domnul profesor mi-a răspuns din nou pozitiv. Ca și când deceniile trecute ar fi fost ani sau zile, răspunsul său a fost același: *cu plăcere*. Cu bucuria, fără limite de timp, a unui om pasionat de arheologie.

În toamna anul 2016, la lansarea primului volum din seria Romula. Rapoarte arheologice, la care domnia sa a contribuit, profesorul Petre Gherghe și-a amintit cu bucurie, mai degrabă decât cu nostalgie, de prima noastră întâlnire de la Filiala Academiei Române din urmă cu peste trei decenii. Apariția acestei cărți pare să fie o dovadă că drumurile noastre nu s-au întâlnit nici întâmplător și nici în zadar.

În diverse etape ale vieții și carierei mele, profesorul Petre Gherghe a fost un susținător elegant dar hotărât al proiectelor mele ca student, tânăr arheolog și apoi ajuns la maturitate. Oricât de mare poate fi tentația, îmi este greu să cred în simple coincidențe. Așa a fost să fie și mă consider norocos de a-l fi cunoscut.

Azi sunt onorat și bucuros să îi doresc domnului profesor Petre Gherghe ani mulți, cu sănătate și putere de muncă. În continuare, noi colaboratorii domniei sale avem nevoie de gândirea sa pozitivă, de eleganța sa, de un prieten de nădejde care știe când și cum să întindă o mână de ajutor la momentul potrivit.

Conf. Univ. dr. Mircea Negru

Universitatea „Spiru Haret” București

Profesorul Petre Gherghe la 70 de ani

Prietenul și colegul meu în ale preistoriei, profesorul universitar doctor Petre Gherghe, iată-l la frumoasa vârstă de 70 de ani, un moment de mare bilanț, de privire retrospectivă a unei activități prodigioase, de satisfacție a unei cariere împlinite, încununată de realizări deosebite care să definească o importantă personalitate a cercetării preistoriei în România. Începutul carierei sale s-a produs sub semnul entuziasmului, inevitabil pentru o carieră într-o specialitate vocațională cum este arheologia, pentru care pasiunea, dăruirea totală, puterea sacrificiului și disponibilitatea renunțării uneori la cotidianul tentant și normal pentru o viață liniștită. A avut de la început avantajul unui tutore de seamă, profesorul Lucian Roșu, om de mare cultură, format, la rândul său, sub aripa marelui C.S. Nicolăescu-Plopșor. I-am cunoscut pe toți, aş spune că am fost contemporan lor, încât am putut observa rigorile sub care s-a format și tânărul, atunci, Petre Gherghe. Am putea spune că a parcurs firesc fiecare treaptă a desăvârșirii sale ca muzeograf, cercetător și cadru didactic universitar.

Plecat de pe meleaguri mehedintene, de la granița de vest a Olteniei, încet, încet se apropie de inima provinciei căreia îi va rămâne fidel toată viața, găsindu-l absolvent al liceului din Filiași, iar după un periplu la Cluj pentru studiile universitare și la București pentru obținerea titlului de doctor sub îndrumare unui mare preistorician și profesor - Dumitru Berciu, îl descoperim instalat ca muzeograf al încântătorului muzeu gorjean de la Tg. Jiu, apoi chiar Director al prestigiosului Muzeu al Olteniei din Craiova. Cu un astfel de parcurs, evoluția în continuare urmărește etapele formării universitare de la lector, apoi conferențiar și profesor, titular al cursului de Preistorie la tânăra dar ambițioasă Universitate din Craiova. Acest parcurs sigur și ferm nu ar fi fost posibil fără o susținută activitate științifică valoroasă, prin cercetări în nenumărate situri arheologice din Oltenia, o valorificare laborioasă a rezultatelor și contribuții esențiale pentru cunoașterea lumii geto-dace. Mărturie în acest sens stau cele 12 cărți și 160 de articole și studii publicate în reviste de specialitate.

Nu încape nicio îndoială că Prietenul meu, profesorul Petre Gherghe, are toate motivele să fie stăpânit de un puternic sentiment al împlinirii depline din punct de vedere profesional, să se bucure de armonia familiei și satisfacția oamenilor pe care i-a format.

La mulți ani dragă coleg și prieten !

*Prof.univ.dr. Marin Cârciuamaru
Profesor Emerit
Universitatea Valahia Târgoviște*

Un mehedințean de talie națională:

Petre Gherghe la împlinirea vârstei de 70 de ani

La 1 ianuarie 1947 se naștea în localitatea Buicești, comuna Butoiești, județul Mehedinți Petre Gherghe. După absolvirea studiilor primare în localitatea natală, a urmat studiile gimnaziale în localitatea Butoiești și liceul la Filiași, județul Dolj. A urmat cursurile facultății de Istorie din cadrul Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, pe care le-a absolvit în 1974.

Deși sunt mehedințean și eu, nu am avut plăcerea să îl cunosc pe profesorul Petre Gherghe (Puiu, după cum îi spun prietenii) decât în 1977. În acel an Puiu, împreună cu alți colegi de la Muzeul Județean Gorj, au venit într-o vizită de documentare la Muzeul Regiunii Porților de Fier. De la prima întâlnire ne-am înțeles foarte bine și tot de atunci a început o colaborare profesională între noi dublată de o prietenie constantă. Am participat la numeroase simpozioane internaționale, naționale sau regionale, multe din ele desfășurate la Drobeta Turnu Severin.

A lucrat ca arheolog la Muzeul Județean Gorj în intervalul 1968-1981, unde s-a integrat foarte bine în colectivul acestei instituții. A avut ocazia să cunoască realitățile arheologice din nordul Olteniei și s-a îndrăgostit de perioada geto-dacică pe care o va cerceta cu precădere de-a lungul carierei sale.

Între 1981-1988 a fost arheolog și arheolog principal la Academia Română - Centrul de Științe Sociale și Politice, azi Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu-Plopșor” din Craiova. Valurile vieții și pasiunea pentru arheologie l-au adus la Complexul Muzeal Județean Dolj, al cărui director a fost în intervalul 1988-1990.

A urmat o perioadă nouă în cariera colegului Petre Gherghe, când a fost consilier și inspector de specialitate la Inspectoratul pentru Cultură și Artă al Județului Dolj (1990-1991).

Din anul 1991 a început o frumoasă carieră didactică în învățământul superior. În intervalul 1991-1998 a fost Lector universitar, Conferențiar univ. dr. între 1998-2001 și Profesor univ. dr. începând cu anul 2001 la Facultatea de Istorie, Filosofie, Geografie, Universitatea din Craiova. A fost secretar științific al Facultății de Istorie, Filosofie, Geografie între 2000-2008. A ocupat funcția de Prodecan în intervalul 2008-2012.

Din anul 1995 domnul Petre Gherghe este doctor în istorie, titlu obținut cu teza *Contribuție la cunoașterea civilizației geto-dacice din Oltenia*, susținută la Institutul Național de Tracologie din București, având drept conducător științific pe Prof. univ. dr. docent Dumitru Berciu.

A fost membru în colectivul științific al șantierului arheologic-școală de la Sucidava (Corabia, județul Olt) între 1991-1995. Din 1996 până în 2014 a fost responsabilul științific al acestui șantier și în continuare este membru în colectivul științific. A fost responsabil științific al șantierului arheologic de la Desa, jud. Dolj

(2001- 2013) și membru în colectivul științific al șantierului arheologic de la Romula (sat Reșca, comuna Dobrosloveni, județul Olt).

Cariera didactică i-a adus numeroase satisfacții dintre care amintesc poate pe cea mai importantă și anume că mulți dintre studenții pe care i-a modelat în cadrul facultății, sunt astăzi arheologi în cadrul unor instituții de profil nu numai în Craiova dar și în București.

Este membru al Filialei de Tracologie Craiova, a Institutului Național de Tracologie din București, din 1986 până în prezent. În Intervalul 1986-1989 a fost secretarul acestei filiale. Între 2000-2007 a fost membru în Comisia Națională de Arheologie din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor, calitate în care a reprezentat Oltenia.

Ca arheolog a fost responsabil științific și membru în colective de cercetare pe 29 de șantiere arheologice din județele Gorj, Dolj, Mehedinți, Olt și Vâlcea. În țară a participat în colectivele științifice ale șantierelor arheologice de la Adamclisi, Capidava și Sarmizegetusa Regia.

Este autor, coautor și colaborator al unui număr de 12 cărți dintre care amintim câteva:

- *Așezări și cetăți geto-dacice din Oltenia* (Petre Gherghe);
- *Repertoriul informațiilor și descoperirilor arheologice din Oltenia. Epoca Latene* (Petre Gherghe);
- *Istoria Craiovei. Mărturii arheologice și numismatice* (Petre Gherghe, Lucian Amon);
- *Opaițele romane și romano-bizantine descoperite în teritoriul Sucidavei* (Petre Gherghe, Mirela Cojoc);
- *Repertoriul informațiilor și descoperirilor arheologice din județul Mehedinți* (Petre Gherghe, Romeo Popa);
- *Așezarea și necropola geto-dacică de la Spahii-Câmpul Spahiului, județul Gorj* (Petre Gherghe).

A valorificat bogata cercetare arheologică și prin publicarea a 160 de studii și articole apărute în publicații de specialitate (locale, naționale și internaționale), volume colective, reviste culturale. Cercetarea domnului Petre Gherghe s-a axat pe cunoașterea perioadei geto-dacice și în mai mică măsură pe epoca bronzului și cea romană. Exemplific prin câteva articole marea sa pasiune pentru cultura și civilizația geto-dacice:

Cercetări și descoperiri arheologice cu privire la civilizația geto-dacică pe teritoriul județului Gorj, în „Arhivele Olteniei”, serie nouă, 2, 1983, pp. 49-73;

Necropola geto-dacică de la Cernele-Craiova, în „Thraco-Dacica”, V, 1-2, București, 1984, pp. 167-170;

Mărturii ale prezenței scordiscilor și tracilor sud-dunăreni pe teritoriul Olteniei în secolele II-I î.Hr., în „Analele Universității din Craiova”, Seria Științe sociale și economice, nr. 14, Craiova, 1984, p. 69 și urm.;

Locuirea geto-dacică pe teritoriul județului Dolj, în „Oltenia. Studii și comunicări”, VII-VIII, Craiova, 1989, pp. 7-14;

Relațiile economice ale geto-dacilor din Oltenia cu lumea elenistică și

romană, în „Oltenia. Studii și comunicări”, nr. XI, Craiova, 1999, pp. 33-40;

Dovezi arheologice ale prezenței romane la Pelendava (secolele II-III p.Chr.), în „Analele Universității din Craiova. Seria Istorie”, An X, 10, 2006, pp. 53-62.

A participant la 272 sesiuni științifice, colocvii, simpozioane, congrese naționale și internaționale din care amintesc:

- *The Acta of the 16th International Congress of Antique Bronzes - The Antique Bronzes. Typology, Chronology*, organized by the Roumanian National History Museum, Bucharest, May 26-31, 2003.
- *Roman Lamps discovered in Sucidava*, „2nd International Study Congress on Antique Lighting”, Abstracts, organizat la Zalău-Cluj-Napoca, 13-18 mai 2006.
- *Roman amphorae found at Sucidava, Dacia*, „The 25th Congress R.C.R.F.”, Abstracts, pp. 12-13, organizat în Albania, la Dures, 24 sept.-1 oct. 2006.
- *A small deposition of roman weapons discovered at Desa, Dolj County, România*, XVI Romec, 2007, Xanten The Roman Military Equipment Conference. Archäologischer Park/Regional Museum Xanten, Abstracts, pp. 10-11, organizat în Germania la Xanten, 13-16 iunie 2007.
- *La nécropole et l'établissement geto-dace de Turburea-Spahii, dép. De Gorj (IIe-Ier.av. j.-C.)*. International Colloquium, The Iron Gates Region during the Second Iron Age: Settlements, Necropolises, Treasures, Drobeta-Turnu Severin, „Iron Gates” Museum, International Union of the pre-and Protohistoric Sciences 30th Commision (IUPPS), Museum of Brăila.

A fost solicitat să fie membru în colegiile de redacție a unor reviste de arheologie precum „Litua. Studii și cercetări”, publicație a Muzeului Județean Gorj; Drobeta, publicație a Muzeului Regiunii Porților de Fier; Oltenia. Studii și comunicări”, vol. VII-VIII, Craiova, 1989; Membru în Colegiul de redacție al revistei Symposia Thracologica, nr. 1, apărută la Craiova în anul 1983; membru în colegiul de redacție al revistei „Analele Universității din Craiova”, Seria Istorie, între 1996-2012; membru în Colegiul de redacție al revistei „Oltenia. Studii. Documente. Culegeri” (Director fondator C.S. Nicolaescu-Plopșor 1923) de la reparație, (1998 și în prezent); membru în colegiul de redacție al revistei „Analele Universității Spiru Haret”, din București, Seria Istorie, (2007 și în prezent).

Consider că arheologul Petre Gherghe este unul dintre cei mai buni cunoscători ai civilizației geto-dacice din Oltenia, datorită muncii și rezultatelor obținute pe numeroasele șantiere arheologice care au vizat această perioadă a istoriei vechi a României. Este un om deosebit, am rămas în foarte bune relații de prietenie și colaborare profesională cu el. Și nu doar cu mine se află în asemenea relații. Cu colegii de la Muzeul Județean Gorj a păstrat aceleași relații, lucru dovedit, printre altele, de publicarea unui volum care valorifică cercetări mai vechi desfășurate de

domnul Petre Gherghe în județul Gorj. Este vorba despre volumul *Așezarea și necropola geto-dacică de la Spahii-Câmpul Spahiului, județul Gorj*, editată de muzeul din Târgu-Jiu în anul 2015. Este o recunoaștere a valorii și meritelor acestui arheolog. Deoarece chiar înainte de apariția acestui volum au mai fost valorificate și alte lucrări ale unor arheologi, referitoare la istoria veche a Olteniei, este de sperat ca Muzeul Județean Gorj să continue această acțiune benefică din toate punctele de vedere.

În acest an, când colegul și prietenul meu a împlinit frumoasa vârstă de 70 de ani, îi doresc multă sănătate și putere de muncă pentru a putea să valorifice cât mai mult din experiența și cunoștințele căpătate în urma unei vieți de trudă pe tărâmul arheologiei.

*Dr. Gabriel Crăciunescu
Drobeta – Tr. Severin*

Gânduri la ceas aniversar

Trebuie să mărturisesc că am fost surprinsă când am aflat că prof. univ. dr. Petre Gherghe aniversează frumoasa vârstă de 70 de ani. Aveam în minte imaginea cercetătorului și arheologului, pe care l-am cunoscut la diferite manifestări științifice și la care am admirat totdeauna seriozitatea și eleganța cu care se retrăgea din ceea ce am putea numi "tumultul boem al arheologiei contemporane".

Călăuzit de pasiunea pentru arheologie, și-a început activitatea la Muzeul Județean Gorj, din Târgu Jiu, continuând apoi la Academia Română – Centrul de Științe Sociale și Politice, azi Institutul de Cercetări Socio-Umane "C.S. Nicolăescu Plopsor" din Craiova, în perioada 1988-1990 a fost director la Muzeul Olteniei din Craiova, pentru ca, din anul 1991 să se îndrepte spre cariera didactică universitară la Facultatea de Istorie, Filosofie, Geografie, Universitatea din Craiova, al cărei prodecan va fi din anul 2008 până în 2012.

Cercetările arheologice pe care le-a desfășurat au vizat în principal epoca dacică, romană și romano-bizantină, pe șantierele arheologice de la Sucidava (Corabia, jud. Olt), Desa (jud. Dolj) și Romula (com. Dobrosloveni, sat Resca, jud. Olt), ca să enumerăm doar câteva dintre acestea.

Rezultatele cercetărilor au apărut în cele peste 160 de lucrări științifice, dintre care unele sunt elaborate împreună cu colaboratorii sai și au fost publicate în reviste de specialitate, volume colective, reviste culturale.

Dintre cele 12 cărți pe care le-a publicat, sau la care a colaborat aș dori să mă opresc în special asupra celei intitulată *Asezări și cetăți geto-dacice din Oltenia*, Editura Universitaria, Craiova, 1997, prefață (Cuvânt de început) semnat de prof. univ. dr. doc. Dumitru Berciu. În această lucrare autorul a inclus o mare parte din intensă muncă de cercetare desfășurată în vederea obținerii titlului de doctor în istorie cu teza „*Contribuție la cunoașterea civilizației geto-dacice din Oltenia*” (susținută la Institutul Național de Tracologie, București – conducător științific prof. univ. dr. Dumitru Berciu). Este o lucrare de sinteză, bine documentată care ne oferă informații clare și prețioase cu privire la civilizația geto-dacă din Oltenia. Ulterior imaginea asupra acestei perioade a fost întregită de *Repertoriul informațiilor și descoperirilor arheologice din Oltenia. Epoca Latène*, Editura Universitaria, Craiova, 2001, *Așezarea și necropola geto-dacică de la Spahii-Câmpul Spahiului, județul Gorj*, Editura Măiastra, Tg Jiu, 2015, semnate unic autor.

Cunoscând întreaga activitate didactică și de cercetare arheologică a domnului prof. univ. Petre Gherghe am avut plăcerea de a-l solicita să facă parte din Comisia de doctorat cu ocazia susținerii lucrării mele „*Sfârșitul epocii bronzului și începutul epocii fierului în sud-vestul României*”, la Universitatea din București, Facultatea de Istorie sub îndrumarea domnului academician Alexandru

Vulpe. Trebuie să precizez că sugestiile făcute cu această ocazie de domnul prof. Petre Gherghe, au fost foarte utile, lucru pentru care îi mulțumesc.

Ceea ce am prezentat aici reprezintă doar o mică parte din colaborarea pe care am avut-o de-a lungul timpului cu profesorul și arheologul Petre Gherghe.

”La mulți ani” sănătoși și plini de realizări, domnule profesor!

*Dr. Simona Lazăr
Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolănescu-Plopșor”
Craiova*

Recunoștință

În rândurile care urmează, doresc să relievez colaborarea mea și implicit a Muzeului de Arheologie și Etnografie Corabia cu d-l Prof. univ. dr. Petre Gherghe și un prinos de recunoștință adus domniei sale, datorată permanentei deschideri către proiectele culturale inițiate în modestul nostru orașel, în schimb beneficiarul unui bogat tezaur de istorie. De aceea, cuvântul meu nu are ca scop elogiul din punct de vedere științific al d-lui profesor, sunt convinsă că alți colegi de-ai dumnealui au făcut-o, ci evocarea însușirilor sale umane.

Îl știu de mai bine de 20 de ani pe domnul profesor Petre Gherghe, însoțindu-și an de an studenții de la Universitatea din Craiova la practica arheologică, împrăștiind în jur un tonus și o vitalitate debordante. Pentru tinerii care veneau să facă practica obligatorie, condițiile dintr-un șantier arheologic erau vitrege, (să nu uităm soarele arzător de vară) însă, după câteva ceasuri, aceste senzații erau risipite de ambianța destinsă și elegantă creată de domnul profesor alături de ceilalți membri din colectivul de cercetare. Perioada de practică se finaliza de obicei cu o plimbare cu șalupe pe Dunăre, prilej de care profita profesorul Petre Gherghe pentru a le vorbi studenților „pe viu” despre „resturile” pilonilor podului construit de împăratul Constantin cel Mare „indicate” prin rorocoalele de apă care se formau în jurul lor după trecerea șalupei dar și pentru a observa și studia poziționarea siturilor arheologice de pe malul românesc și bulgăresc. În final studenții plecau de la Corabia cu senzația de a reveni cât mai repede în orașul tailor de pe malul Dunării dar și pe șantierul de la Sucidava, dornici de a descoperi în continuare tainele arheologiei de la dascălul lor. Ca și conducător al colectivului de cercetare, domnul profesor Petre Gherghe s-a impus prin rigoare și tenacitate, tratând cu seriozitate și responsabilitate studenții dar și munca de cercetare pe șantier.

Fiindu-i studentă, am avut ocazia să-i audiez cursurile și să-i admir vocația de pedagog și deschiderea pentru a împărți cu generozitate din experiența sa tinerilor studenți.

De asemenea, am apreciat în relația cu autoritățile locale corăbiene, modul său de a aborda problemele legate de bunul mers al șantierului și felul cum știa să sensibilizeze persoanele cu factori de decizie, pentru a obține minimele ajutoare materiale de care aveam nevoie pentru săpăturile arheologice.

Personalitate de seamă în domeniul arheologiei românești, domnul profesor Petre Gherghe și-a adus cu prisosință contribuția la cunoașterea realităților arheologice și istorice de la cetatea Sucidava. Fiind membru în colectivul de cercetare condus de prof. Toropu din anul 1990 și conducătorul colectivului de cercetare a sitului între anii 1996 – 2014, a tratat cu seriozitate și responsabilitate munca de cercetare, publicând singur sau în colective largite articole, studii și realizând în colaborare cu postul TV „Teleuniversitaria” Craiova filme documentare cu descoperirile arheologice de la Sucidava.

De asemenea, începând cu anul 2002, o noutate adusă de domnia sa în tehnica cercetărilor arheologice de la cetatea Sucidava, a fost înlocuirea săpăturii în secțiune magistrală cu săpătura în suprafață bazată pe casete cu laturile de 6x6m. Această nouă abordare de cercetare a permis controlul științific unei suprafețe mai mari din platoul cetății Sucidava și o viziune mai bună din punctul de vedere al stratigrafiei și datării vestigiilor în curs de cercetare.

Printre descoperirile arheologice mai recente și mai importante de la Sucidava, din perioada 2004 – 2009, ale colectivului de cercetare condus de către domnul prof. Petre Gherghe, se numără și pilonii unei pasarele care făcea legătura între Podul lui Constantin cel Mare și Poarta de vest a cetății, pe o distanță de aproximativ 132 m. Potrivit concluziilor arheologice, noua descoperire este unicat în lumea romană din secolul al IV-lea. Între timp s-au efectuat consolidările necesare și acest unicat de epocă romană constantiniană a fost introdus în circuitul de vizitare al cetății Sucidava.

Nu pot să omit colaborarea domniei sale cu muzeul orășenesc corăbian, fiind prezent la majoritatea acțiunilor organizate în cadrul acestei instituții precum comemorări, proiecte culturale, simpozioane. Aniversarea a 400 de ani de atestare documentară a orașului Corabia, a prilejuit domnului profesor Petre Gherghe să precizeze unele momente istorice importante legate de istoria veche a orașului, puncte de vedere care au fost publicate în volumul *Corabia - Patru veacuri de istorie (1598-1998)*, Slatina, 1999. De asemenea, domnul profesor a fost un colaborator de seamă la elaborarea capitolelor legate de istoria orașului, în cartea *Monografia orașului Corabia*, tipărită în două ediții: în anii 2001 și 2007.

Aniversarea celor 70 de ani de viață și binecunoscuta-i onestitate, distincție și jovialitate îmi îngăduie să-i urez domnului prof. Petre Gherghe sănătate și să sper în colaborarea noastră și de acum înainte și ani mulți pe șantierul de la Sucidava!

*Prof. Mirela Cojoc,
Șef Serviciul Cultural, Primăria Corabia*

Petre Gherghe la 70 de ani. Virtutea simțului măsurii

Fiecare dintre noi, în timpul formării noastre, sau în general, pe timpul vieții, am cunoscut persoane care ne-au instruit pentru prima dată într-o anumită disciplină sau doar ne-au deprins cu ceva nou. Învățătorii și învățătoarele care ne-au învățat pentru prima dată scris-cititul, profesorii care mai târziu ne-au predat materiile preferate, maistrul care ne-a format într-o anumită profesie, unchiul pescar împătimit care ne-a dăruit prima undiță, tuturor acestora le păstrăm o amintire vie. Constat acum, la câteva zile după ce am primit cu onoare și bucurie nedisimulate solicitarea de a întocmi un omagiu pentru profesorul Petre Gherghe la cea de-a șaptezecă a aniversare, că este dificil să scriu ceva despre acești învățători. Căci profesorul Petre Gherghe este cel care m-a instruit, timp de patru ani, pe șantierul Sucidava pentru a deveni arheolog.

Pe de altă parte, în acest gen de omagii cu o lungă istorie, devenite consacrate de multă vreme și în tradiția academică, s-au conturat două stiluri: primul dintre acestea pune accentul pe prezentarea elementelor definitorii din viața, cariera profesională și opera celor omagiați; cel de-al doilea a fost cultivat de colaboratorii și prietenii apropiați ai sărbătoritului, care au prezentat cu simpatie nedisimulată, sinceritate și de cele mai multe ori cu umor, momente și întâmplări petrecute de-a lungul relației lor personale cu cel omagiat. Din motivul expus la început am ales să îmbin cele două stiluri de mai sus, adăugând, după priceperea mea, la prezentarea carierei, activității și operei profesorului Petre Gherghe, povestirea unor momente ale relației mele cu domnia sa și notarea în cuvinte puține a unor impresii de fost student.

Petre Gherghe s-a născut odată cu un an dificil pentru istoria noastră, la 1 ianuarie 1947, în localitatea Buicești, comuna Butoiești, județul Mehedinți. Studiile preuniversitare le-a urmat la Liceul din Filiași, județul Dolj. Urmează apoi cursurile Facultății de Istorie-Filosofie, specializarea Istorie, a Universității Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, o facultate cunoscută la acea vreme nu doar prin excelența sa academică, dar și prin duritatea examenului de admitere și a programei de învățământ, lucruri pe care colegii mai vârstnici din Ardeal și le amintesc bine și despre care ne povestesc și nouă, celor mai tineri. Aici urmează în aceea perioadă cursurile susținute de Constantin și Hadrian Daicoviciu, Ioan I. Russu și Ioan Horațiu Crișan, șefii școlii clujene de arheologie și istorie veche, profesori despre care aceiași colegi ardeleni vorbesc până astăzi cu un respect aproape mistic. Deceniul al șaptelea al secolului trecut este perioada în care colective largi de cercetători, sub conducerea lui Constantin Daicoviciu, investighează sistematic fortificațiile și așezările din centrul ariei de dezvoltare a statului dac: Grădiștea Muncelului, Blidaru sau Costești. La școala de la Cluj, Petre Gherghe își conturează interesul pentru studiul civilizației La Tène geto-dacice, o direcție de cercetare căreia îi va rămâne fidel timp de cinci decenii.

După absolvirea facultății, Petre Gherghe se întoarce în Oltenia, fiind angajat muzeograf la Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu” din Târgu Jiu. Muzeul gorjean a format în acea perioadă o echipă de arheologi tineri, pasionați de cercetarea antichităților nordului Olteniei, în care Petre Gherghe i-a avut colegi și prieteni de durată pe Gheorghe Calotoiu și Vasile Marinoiu, o echipă care acoperea ca arie de competență întregul domeniu al istoriei vechi, așa cum puține muzee reușeau să relizeze la acea vreme. Aici, profesorul Gherghe întreprinde cercetări pe 13 șantiere arheologice de pe teritoriul județului Gorj. Dintre acestea menționez aici pe cele de la Socu – Bărbătești și Turburea – Spahii, nu doar pentru că au devenit cele mai cunoscute prin rezultatele obținute, ci și pentru a evidenția faptul că, într-o perioadă în care cercetările asupra civilizației La Tène se concentrău asupra fortificațiilor geto-dacice, Petre Gherghe își îndreaptă interesul spre cunoașterea așezărilor civile, fiind unul dintre cei dintâi arheologi care au adus contribuții în această direcție. În paralel cu activitatea de cercetare sistematică, în perioada în care a activat ca muzeograf la Târgu Jiu, Petre Gherghe s-a implicat și în cercetări de suprafață, periegezele sale acoperind metodic bazinele hidrografice ale județului, iar rezultatele acestora stând și astăzi la baza datelor din repertoriul arheologic al județului Gorj.

În 1981, Petre Gherghe se transferă la Craiova, oraș în care va rămâne până astăzi, ca arheolog și apoi arheolog principal la Academia Română – Centrul de Științe Sociale și Politice, în prezent Institutul de Cercetări Socio – Umane „C. S. Nicolăescu Plopșor”. La acea dată, la Sectorul de Arheologie al acestei instituții mai lucrau Gheorghe Popilian și Marin Nica, cei trei constituind astfel fără îndoială cel mai bun colectiv de arheologi pe care prestigiosul institut l-a avut la un moment dat. Odată cu transferul la Craiova, Petre Gherghe începe și o nouă etapă în cariera sa științifică. Rămânând fidel studiului Epocii La Tène, se alătură colectivului de cercetare al așezării fortificate de la Coțofenii din Dos, județul Dolj, colectiv care, sub conducerea lui Vlad Zirra îi mai cuprindea, alături de Petre Gherghe, pe Nicolae Conovici și Vlad Vintilă Zirra (de la Institutul de Arheologie „Vasile Pârvan”, București) și pe Gheorghe Trohani (de la Muzeul Național de Istorie a României). Așezarea de aici, cunoscută în literatură încă din prima jumătate a secolului XX, a fost cercetată sistematic de către colectivul de mai sus în perioada 1980 – 1991. Ea s-a dovedit a fi unul dintre cele mai importante centre ale civilizației geto-dacice din Oltenia, alături de Sprâncenata și Bâzdâna, iar publicarea rezultatelor acestor cercetări a devenit un punct de referință în literatura de specialitate pentru această epocă.

Petre Gherghe nu își abandonează nici în această perioadă interesul pentru cercetarea așezărilor rurale, conducând săpături în asemenea obiective la Căciulătești și Cernele, ambele în județul Dolj, dar nici interesul pentru cercetările de suprafață. Tot acum participă ca membru în colectiv la săpăturile din importanta așezare daco-romană de la Săcelu din județul Gorj.

În 1988 părăsește Institutul Academiei pentru a prelua conducerea Complexului Muzeal Dolj, care reunea la acea dată toate instituțiile muzeale din județ. Îl recomandau pentru această responsabilitate nu doar cariera profesională de

până în acel moment, dar și spiritul organizatoric și mai ales caracterul său echilibrat, care știe să medieze în orice situație. Foștii subalterni cu care am reușit să discut pentru rândurile de față îi păstrează o amintire cu totul pozitivă.

După reorganizarea Complexului Muzeal Județean Dolj, petrece doar o scurtă perioadă (1990-1991) în funcțiile de consilier și inspector la Inspectoratul pentru Cultură și Artă Dolj (în prezent Direcția Județeană pentru Cultură), perioadă suficientă însă pentru el în demersul de a proteja un mare număr de situri arheologice de interes prioritar din județul Dolj prin înscrierea acestora în Lista Monumentelor Istorice, înscrieri valabile până în prezent fără modificări.

Anul 1991 a marcat o nouă etapă pentru Petre Gherghe, atât în plan profesional, cât și științific. Profesional, el își începe cariera universitară; științific, își lărgeste aria domeniilor de interes și expertiză. În 1990, în bună măsură datorită eforturilor lui Octavian Toropu, la Universitatea din Craiova s-a înființat o Secție de Istorie, inițial în cadrul Facultății de Litere. Profesorul Gherghe a fost cooptat la Catedra de Arheologie și Istorie Veche, din care mai făceau parte, în afară de el și Octavian Toropu, Corneliu Mărgărit Tătulea și Lucian Amon. La Facultatea de Istorie parcurge toate treptele carierei universitare: este mai întâi lector, în 1998 conferențiar, iar din anul 2001 profesor universitar. În activitatea facultății, profesorul Petre Gherghe nu se implică doar în procesul didactic, ci își demonstrează calitățile organizatorice și în funcția de secretar științific al facultății, pe care a îndeplinit-o timp de 8 ani începând din 2000 până în 2008, dată la care a fost ales prodecan.

În 1995 susține, sub coordonarea lui Dumitru Berciu, teza de doctorat cu titlul „*Contribuție la cunoașterea civilizației geto-dacice din Oltenia*”. Lucrarea, așa cum se poate vedea din volumele în care a fost publicată ulterior: *Așezări și cetăți geto-dacice din Oltenia* (1997) și *Repertoriul informațiilor și descoperirilor arheologice din Oltenia. Epoca La Tène* (2001), reprezintă mult mai mult decât sugerează titlul inițial al tezei, titlu în care cei care îl cunosc pe profesorul Petre Gherghe mai îndeaproape recunosc cu ușurință simțul măsurii și modestia care îl caracterizează. Ea constituie de fapt prima – și singura până azi – sinteză dedicată culturii La Tène din sud-vestul României, o zonă în care civilizația geto-dacică s-a dezvoltat în contact cu popoarele din sudul Dunării, dar și cu civilizațiile elenistică și romană, creând o foarte interesantă sinteză culturală. Nu este locul sau momentul pentru a recenza aici cele două volume, dar nu este fără de folos a menționa câteva caracteristici ale lor, care definesc de fapt întreaga operă științifică a lui Petre Gherghe. Materialul este admirabil structurat, o calitate care îl caracterizează pe profesorul Gherghe și asupra căreia voi mai reveni, rigoarea metodologică face ca cititorul să găsească aproape imediat ceea ce îl interesează în mod special, scriitura este clară, sobră și curată, concluziile sunt de fiecare dată pertinente, reieșind aproape de la sine după expunerile care le precedă. În sfârșit, fiind vorba despre o perioadă istorică a cărei cercetare a generat multe controverse, se cuvine remarcat și stilul elegant în care profesorul Gherghe știe să își exprime punctul de vedere, întotdeauna documentat solid, fără să facă polemică.

Tot în anul 1991, Petre Gherghe devine membru al colectivului șantierului arheologic Sucidava, județul Olt, alături de Octavian Toropu și Florea Bâciu, șantier al cărui responsabil științific va fi începând din 1996. Noul colectiv a impus pentru prima dată o metodă de cercetare cu adevărat sistematică într-un sit săpat încă din perioada „arheologiei romantice”, metodă urmată cu rigoare până astăzi. La Sucidava, care este poate situl cel mai important al Olteniei, cu o stratigrafie care se întinde de la Neolitic până în Evul Mediu dezvoltat, Petre Gherghe și-a probat maturitatea profesională la care ajunsese în ultimul deceniu al secolului trecut. Dar mai ales a dovedit și că și-a asumat pe deplin rolul de profesor. Aici, pe șantierul școală al Facultății de Istorie din Craiova, sub îndrumarea directă a profesorului Gherghe s-au format Dorel Bondoc, cel care avea să-și croiască apoi propriul său drum în arheologia romană, Irina Maria Popescu, Marius Cristian Bâsceanu și alții, toți în prezent la Muzeul Olteniei Craiova, dar și Doru Liciu și semnatarul acestor rânduri, chiar dacă ultimii doi au ales ulterior alte direcții. Dar profesorul Gherghe nu s-a preocupat doar de formarea unor specialiști care să activeze în centrul universitar de la Craiova. A avut grijă ca și la Muzeul din Corabia să formeze specialiști în arheologie, care să continue munca inimosului Florea Bâciu și astfel au devenit membrii în colectivul de cercetare al Sucidavei Mirela Cojoc și Marius Bâciu. Concomitent cu formarea tinerilor arheologi, sub conducerea lui, Sucidava devine un șantier deschis, în colectiv fiind cooptați la date diferite și pentru diferite perioade Lucian Amon, Constantin C. Petolescu, Liviu Petculescu, Mircea Negru, Onoriu Stoica, Cristina Mitar, Ștefan Vasiliță și Alina Uță, dar și specialiști de la universitățile spaniole din Madrid și Leon: Miguel García Figuerola, Blanca Ester Fernandez și M. Txamin del Paz Sainz. Căci profesionistul care își cunoaște valoarea nu se teme de nicio concurență. Mai mult decât atât, pe linia aceleiași deschideri, profesorul Gherghe devine din 2007 membru al colectivului de cercetare de la Romula, alături de Mircea Negru, Lucian Amon, vechiul său colaborator și coleg și de George Mihai de la Muzeul Romanațiului, unificând într-un fel colectivele celor mai importante obiective de epocă romană din Oltenia. În anul 2002 își găsește timp să se alăture din nou colectivului Muzeului din Târgu-Jiu pentru săpăturile de la Săcelu, județul Gorj.

În 2001, fie din inspirație, fie mai degrabă ca rezultat al deceniilor de experiență acumulate în direcția cercetărilor de suprafață, Petre Gherghe deschide șantierul arheologic de la Desa, în județul Dolj, pe malul Dunării, al cărui responsabil științific a fost timp de peste un deceniu. Aici îi are drept colegi – așa cum îi numește Petre Gherghe întotdeauna pe colaboratorii al căror coordonator este – pe neuitatul Marin Nica, pe Florin Ridiche, dar și pe foștii săi studenți de la Sucidava: Irina Maria Popescu, Marius Cristian Bâsceanu și alții. Rezultatele campaniilor, tot mai spectaculoase de la an la an, au evidențiat o extrem de interesantă zonă de contact între civilizațiile La Tène geto-dacică și celtică. În privința epocii romane, complexul de locuire de la Desa, așa cum arată chiar descoperirile întâmplătoare realizate tot mai frecvent în zonă, reprezintă o arie despre care cu siguranță se va vorbi tot mai mult în viitor.

Profesorul Petre Gherghe și-a concretizat rezultatele cercetărilor pe lângă volumele de autor prezentate în lista sa de lucrări, în numeroase lucrări științifice. Menționez aici mai întâi cele peste 100 de studii apărute în reviste de specialitate sau volume colective în care a publicat cu claritate, concizie, dar mai ales cu onestitate întreg materialul descoperit. Cu același spirit de echipă dovedit și în activitatea de pe șantierele arheologice, a contribuit la volume colective, așa cum sunt *Monumentele Craiovei* sau *Monografia orașului Corabia*, sau la lucrări de mai mare întindere, așa cum sunt *Dicționarul istoric al localităților din județul Dolj, Filiași. Istorie și cultură*, *Piemontul Bălăciței*, *Calafat. Vadul Diului*. La toate aceste volume colective a redactat capitole sau articole care priveau istoria veche și arheologia.

Am lăsat la sfârșitul acestei poate prea rapid întocmite secțiuni dedicate publicațiilor profesorului Petre Gherghe un volum apărut relativ recent, scris în colaborare cu Lucian Amon: *Istoria Craiovei. Mărturii arheologice și numismatice. (Mileniul VII a. Chr. - secolul XV p. Chr.)*, Editura Universitaria, Craiova, 2010. În ultima sută de ani, fiecare generație de istorici craioveni a ambiționat să realizeze o monografie istorică generală a Craiovei. Din varii motive, proiectul nu s-a realizat niciodată într-o formă mulțumitoare, care să depășească formatul unor volume omagiale. Probabil acum este mai ușor pentru cercetătorii celorlalte epoci istorice, căci primul volum, care cuprinde toate datele pe care le poate oferi arheologia despre zona orașului nostru a fost deja redactat de cei doi foști profesori ai mei, care au dovedit și cu această ocazie aceeași metodă riguroasă, arătând în același timp încă o dată că profesionistului îi este proprie limitarea la domeniul său de competență.

În partea a doua, voi încerca să arăt modul în care l-am cunoscut eu și colegii mei pe profesorul Gherghe. La Facultatea de Istorie din Craiova, a fost titularul cursurilor de *Istorie Veche a României*, *Arheologie* și *Preistorie generală*, cursuri publicate cu promptitudine la editura Universității din Craiova. Pe lângă acestea, în perioade diferite a susținut în timpul activității sale la catedră mai multe cursuri și seminarii speciale de Istorie Veche și Arheologie, la Facultatea de Istorie, dar și la Facultatea de Sociologie și la Facultatea de Litere, atât pentru ciclul de licență, cât și pentru cel de master.

Eu i-am fost student în intervalul 1991-1995. Într-o perioadă în care multe planuri de învățământ pentru disciplinele istorice se găseau într-o etapă evidentă de reformare, redefinire și căutarea unui drum nou, cu toții am remarcat și apreciat la profesorul Petre Gherghe claritatea expunerii, sistematizarea materiei și eleganța discursului construit prin simplitate și armonie. A înțeles încă de la început că un curs universitar nu este un tratat, ci un fundament pe care să se poată construi în viitor și, de asemenea, că este esențial ca studenții să deprindă metodele disciplinei și să învețe să le aplice. Ca profesor, se numără printre aceia despre care se spune că elevul sau studentul „învață de la ei lecția încă din clasă”. Acest lucru își arată importanță în perioadele aglomerate de sesiune. Când în sfârșit începeam pregătirea examenului, în cazul cursurilor lui constatam de fiecare dată că regăseam subiectele clar enunțate în materia predată, ca subcapitole sau capitole bine conturate. Nu îmi

amintesc ca vreun coleg să se fi pus vreodată la îndoială evaluarea profesorului Gherghe, fie considerând că ar fi meritat o notă mai mare, fie să se întrebe uimit de ce a primit o notă bună pentru o lucrare destul de slabă.

Cursul de arheologie mi-l amintesc ca fiind bazat exclusiv pe deprinderea folosirii metodelor acestei științe în situații practice și cred că nu sunt singurul dintre studenții săi care revede în minte imaginea sa desenând pe tablă traseul ideal al perieghezei unui bazin hidrografic, sistemele de caroiaj ale diferitelor tipuri de situri, sau clasică triangulație, uitată azi de mult în era GPS-ului pentru toți. Aveam să aflăm cu surprindere plăcută mai devreme sau mai târziu, că nu doar noi eram în anul I de studenție, ci și profesorul nostru era în primul său an la catedră, deși dădea impresia că face asta din totdeauna.

Cursul de arheologie era continuat în componenta sa practică pe șantierul Sucidava. Trebuie spus că profesorul Gherghe nu forța nota, adică aici, pe șantier, studenții erau liberi, nu aveau sarcini impuse. Era conștient că doar o parte dintre noi suntem interesați de istoria veche, ceilalți fiind desigur înclinați spre cercetarea altor epoci istorice și erau prezenți aici doar pentru că programa prevedea practică arheologică. Pe cei pe care ne-a văzut revenind și în afara practicii obligatorii ne-a tratat cu mare atenție. Am învățat de la el să desenăm planul și profilul secțiunii, să facem descrierea săpăturii, să colectăm și să inventariem materialele arheologice. Cu riscul de a părea refractar la nou, consider că fraza de mai sus cuprinde în ceea ce astăzi este normat în peste o sută de pagini de standarde și proceduri anexate unui ordin al ministrului și descrie cu exactitate activitățile de bază ale unui arheolog pe șantier. La început nu a fost ușor pentru noi. Se lucra o secțiune magistrală, profilul ei îl „citeam” urcați cu scara, deoarece adâncimea săpăturii ajungea uneori la peste 3 metri, iar secțiunea surprinsese cred aproape toate nivelurile arheologice din cetate. Ne-a îndrumat cu multă răbdare, ne-a corectat întotdeauna prin cuvinte pozitive, fără să spună „*nu e bine acolo*”, ci folosind exprimări aluzive atunci când trebuia să facem modificări. La sfârșit, ne-a condus să prezentăm colectivului de cercetare rezultatul nostru, ocazie cu care a subliniat de mai multe ori că desenele ne aparțin, arătând că un profesor se bucură mai mult de rezultatul elevului decât de propriile sale realizări.

Nu pot să nu aduc aminte aici despre două momente care ilustrează relația mea cu profesorul Petre Gherghe. În 1994 mă aflam la Sucidava în a patra campanie ca student, alături de colegii din anul I. După ce activitatea pe șantier se încheia, ne deplasam în orașul Corabia, unde eram cazați prin bunăvoința conducerii Liceului Teoretic în căminul acestuia. Aveam așadar, începând de după amiaza și până dimineața, prea mult timp liber ca să nu îl folosim în mod constructiv. Și astfel, într-o noapte, ușa camerei mele nu a putut rezista impetuozității unui vajnic centurion din anul I, de altfel un competent și pasionat cunoscător al luptelor aeriene din cel de-al doilea război mondial și în prezent director performant al unui liceu transilvan. Administratorul liceului a adus a doua zi la cunoștința profesorilor noștri întâmplarea. Petre Gherghe, care considera, fără prea mult temei de altfel, că eu ar fi trebuit să fiu cumva „*învechit în lucruri bune*” după patru ani la Sucidava, un fel de exemplu pentru cei mai tineri, sau doar spera

că așa este, m-a luat de pe șantier și am mers împreună să discutăm problema la Corabia cu conducerea liceului. Acolo a vorbit între patru ochi cu administratorul, cred că și cu directorul și totul s-a rezolvat. Nu știu dacă a plătit el ușa ruptă sau doar a pledat pentru conciliere și înțelegere față de avântul nostru tineresc.

Înainte de aceasta, pe drumul spre Corabia, mi-a spus ceea ce a avut de spus, în cuvinte puține, a roșit și a tăcut tot restul drumului. I s-a făcut, cum se spune, „*rușine de rușinea noastră*”, iar rușinea este prima trăsătură prin care Biblia definește starea de umanitate.

Am crezut că s-a supărat pe mine, dar puțin după întâmplare m-a căutat și m-a recomandat lui Gheorghe Popilian, care căuta în acea perioadă un tânăr absolvent pe care să-l angajeze la sectorul Arheologie al Institutului „C. S. Nicolăescu – Plopșor”, pe care îl conducea. Gheorghe Popilian, cel care mi-a completat instrucția, îl caracteriza pe Petre Gherghe ca pe un profesionist „*meticulos și ordonat*”. Cei care l-au cunoscut pe Gheorghe Popilian vor ști să aprecieze cum se cuvine cele două epitețe de mai sus.

L-am întâlnit anul trecut, după mulți ani, pe profesorul Petre Gherghe. M-am bucurat să văd că și-a păstrat neschimbate zâmbetul natural și eleganța exprimării din totdeauna. Pentru că mă decisesem să mă întorc, fie și în sectorul „administrativ” al arheologiei, i-am cerut o recomandare pentru Comisia Națională de Arheologie. Mi-a acordat-o cu promptitudine și naturalețe și nu am văzut la el nicio urmă a vreunei dezamăgiri justificate în privința mea. În zilele noastre mai sunt puțini oameni care să acorde o a doua șansă.

Nu aș insista în mod special la final, mai mult decât s-a făcut în prezentarea de mai sus în stilul unui *curriculum vitae*, asupra evoluției profesionale a profesorului Gherghe, dacă nu ar fi împrejurările prezente în care trăim. În epoca în care, sub sloganul de a da o șansă tuturor vedem promovați poate prea mulți oameni despre care ne întrebăm apoi de ce sunt acolo, cariera lui Petre Gherghe se cuvine remarcată. A promovat întodeauna prin muncă și cu răbdare: prima funcție de conducere a ocupat-o după mulți ani de experiență în domeniu; a devenit după două decenii de carieră cadru didactic universitar; a fost însărcinat, după peste 25 de ani de cercetare să conducă un șantier arheologic de importanță națională, iar membru în Comisia Națională de Arheologie a fost ales, pentru două legislaturi după alți câțiva ani de la acest din urmă moment. Nu și-a depășit niciodată aria de competență, nu a concurat pentru funcții administrative altele decât cele pe care le poate ocupa prin natura profesiei un arheolog și cadru didactic universitar. Nu a fost niciodată omul potrivit în momentul potrivit, ci doar om.

Răbdarea, înțelegerea lucrurilor, judecata dreaptă, îndrăzneala sunt trăsăturile pe care oricine l-a cunoscut i le poate atribui lui Petre Gherghe, arătându-se astfel că valorile și virtuțile omului bun nu s-au schimbat din perioada care constituie obiectul de studiu al arheologiei și până astăzi.

Identitatea a devenit, în anii din urmă, așa cum spunea un spirit mare plecat recent dintre noi, „*cel mai jucat joc din oraș*”. Națională, locală, profesională, religioasă, rasială, de micro-grup social de cele mai variate origini sau de sex, identitatea este studiată în prezent de cercetători din numeroase discipline

științifice, de la istorie la sociologie și de la lingvistică la antropologie, este neînțeleasă de mulți dintre subiecții ei și folosită pe scară largă de politicieni, ca să parafrzez un clasic. Cu mult înainte ca fenomenul să devină generalizat, în arheologia română, ca și în toate celelalte țări și discipline științifice, s-a vorbit despre Școala de la Cluj, Școala de la București – ca centre universitare – sau Școlile de la Ulpia Traiana, Sarmizegetusa Regia și Histria – ca locuri de formare profesională, dar și morală. Cei care s-au instruit la aceste școli, au fost ulterior pe bună dreptate mândrii de profesorii lor. Recunosc fără modestie disimulată că centrul de la Craiova nu poate să rivalizeze cu cele de mai sus. În timp s-a format totuși în zona noastră o tradiție, anume ca arheologi olteni, mai experimentați și mai vârstnici, să instruiască alți olteni pentru a săpa în Oltenia. Și astfel, după neobosiții pionieri ai arheologiei C. S. Nicolăescu – Plopșor și Dumitru Berciu, au urmat în ordine Dumitru Tudor, care a știut să transmită discipolilor săi doar calitățile, apoi Gheorghe Popilian, care din vina vremurilor nu a putut să-și manifeste pe deplin talentul didactic și să-și împărtășească experiența decât pentru prea puțini. Astfel, fiecare generație și-a avut maestrul său. Generația mea și cele următoare l-au avut ca profesor și îndrumător în disciplina arheologiei pe Petre Gherghe. Închei în stilul unui raport de săpătură: la data de astăzi, Registrul Arheologilor din România înregistrează opt arheologi în centrul universitar Craiova. Unul este cel sărbătorit acum; din ceilalți șapte, patru i-au fost studenți la cursul de arheologie și practicanți pe șantierul Sucidava; alți doi, formați în alte centre și la alte școli, au lucrat ani în șir pe șantiere al căror responsabil a fost profesorul Petre Gherghe. Rezistând tentațiilor de a extinde căutarea și de a exprima aceste cifre și în procente, vă doresc, Domnule Profesor,

La Mulți Ani!

Dan Bălțeanu
Arheolog, Direcția Județeană pentru Cultură Dolj

Amintiri dezvăluite cu Prof. univ. dr. Petre Gherghe

Arheologia este știința care ne dezvăluie istoria antică a unei societăți, prin analiza culturilor materiale descoperite în pământ. Pentru acesta îți trebuie o formare specială, pentru a diferenția arheologii științifici de scormonitorii prin pământ sau, așa-numiții, căutătorii de comori. Sărbătoritul acestui volum omagial, Prof. univ. dr. Petre Gherghe, este unul din reputații arheologi români, cu o prodigioasă activitate, adunată în decenii de practică. Este o plăcere să relatez, la ceas aniversar, câteva amintiri cu domnia sa, amintiri peste care s-a pus colbul vremii. Dar, așa cum un arheolog dezvăluie părți din istorie prin descoperiri din situri, voi încerca să dezvălui și eu câte ceva din personalitatea complexă a domnului profesor, prin amintirile personale pe care le am cu domnia sa.

Pe domnul profesor îl cunosc de zece ani, începându-mi anii de studenție la Universitatea din Craiova în 2007. Providența a făcut ca tocmai domnia sa să fie decanul de an al promoției mele. Așadar nu a fost doar un simplu profesor la catedră, ci și un îndrumător al nostru și persoana la care apelam în caz de nevoie. Își făcea timp pentru noi, în pofida multor responsabilități, dat fiind că, în acei ani, era și prodecan al Facultății de Istorie-Filosofie-Geografie. Am admirat întotdeauna ținuta vestimentară a dumnealui. Eleganța cu care se purta, preda sau vorbea îl recomandau ca un veritabil universitar. Întotdeauna era cel mai prezentabil. Am avut astfel ocazia, ca în acest prim an, să îl cunosc în dublă calitate, pedagogică și științifică.

În calitate de **profesor** ne-a predat *Istoria veche a României*. Un domeniu abstract, dacă ne referim la culturile arheologice, și fascinant totodată, dacă ne referim la istoria dacilor în toate aspectele ei. Într-o zi de curs, la sala 418, din corpul central al Universității din Craiova, ne-a uimit prin abilitățile dobândite în timp. Acolo fiind și laboratorul de arheologie, cu vitrine ce dețineau artefacte de pe teritoriul României, din profesor a devenit ghid. Și nu doar că ne-a spus ce deținea laboratorul, ci ne-a luat și ne-a explicat obiecte pe rând, cu particularitățile fiecăruia. Se vedea pasiunea cu care vorbea despre cioburi de vase și obiecte din silex sau metale, pentru noi poate nesemnificative. Apoi, la examenele dumnealui, pe lângă cele două subiecte pe care le dădea, obligatoriu trebuia să scriem cinci cărți din bibliografie pe care le-am consultat. Astfel, domnul profesor nu se limita la cele câteva pagini de curs, ci ne provoca la a descoperi singuri mai multe detalii istorice, punându-ne la dispoziție o amplă bibliografie. Dar avea și pretenția ca aceasta să fie consultată. Deși se auzea că era un profesor exigent, zvonistica studențească, nu numai că eu am primit 9 și 10, dar mi-a și apreciat lucrarea în fața

clasei după examenul din semestrul II, fiind o încurajare pentru mine, și dând imbold unui tânăr la început de drum.

La încheierea anului întâi, în timpul vacanței de vară l-am descoperit ca **arheolog**. În iulie 2008, am petrecut trei săptămâni de practică arheologică la Sucidava (Corabia, județul Olt), cetate romano-bizantină de secol IV p.Cr., unde, sub îndrumarea dumnealui și-a domnului profesor Lucian Amon, un alt universitar craiovean, am fost introduși în tainele acestei ramuri istorice. În fiecare zi, de luni până sâmbătă, de la 7 la 13 eram pe șantierul arheologic, unde i-am întâlnit și pe domnul Gică Șapcă (descendent al lui Popa Radu Șapcă de la revoluția pașoptistă din Țara Românească), ghidul cetății, și doamna Mirela Cojoc, directoarea Muzeului din Corabia. Primele zile au fost încărcate de emoția pe care ne-o crease domnul profesor Gherghe prin afirmația „puneți mâna pe lucruri vechi de 2000 de ani”. Mie mi-a încredințat, pe mai toată perioada practicii, sarcina de a spăla și a cota obiectele găsite, pentru inventariere și depunere la muzeu. O muncă minuțioasă și cu răspundere, de care m-am achitat, sper, cu seriozitate. După-amiezile ni le petreceam liber fiecare, de obicei la căminul Liceului „A.I. Cuza” unde eram cazați, iar serile la o terasă unde domnii profesori ne povesteau din experiența dumnealor. Niciodată nu am simțit din partea domniei sale, sau a domnului profesor Amon, atitudinea aceea arogantă pe care o pot căpăta oamenii ajunși în poziții de conducere. Din contră, aveau timp pentru toți.

Ne-am întâlnit, apoi, cu diverse împrejurări, la manifestări științifice sau lansări de carte. Aș puncta două semnificative. În octombrie 2010, cu prilejul Zilelor Municipiului Craiova, am fost prezent, student fiind în anul I la master, la două lansări de carte care l-au avut în prim plan. La prima era în calitate de coautor, alături de profesorului Lucian Amon, a unui volum despre istoria Craiovei. La cea de-a doua, în calitate de soț al doamnei Otilia Gherghe, coautoare împreună cu Luchian Deaconu, a unui volum despre ofițerii craioveni prizonieri în primul război mondial. Să nu uităm că soția domnului profesor este, la rândul-i, o cunoscută profesionistă a istoriei.

Ar fi prea multe de povestit, într-un spațiu prea restrâns. Dar, dacă pot afirma ceva cu tărie despre domnul profesor Petre Gherghe, este faptul că a făcut din arheologie nu doar o pasiune sau profesie, ci un mod de viață. Și-a dedicat zeci de ani pentru cercetări arheologice, călcând cu seriozitate pe urmele înaintașilor dumnealui, ca Dumitru Tudor, Dumitru Berciu, Gheorghe Popilian ș.a. Deși personal sunt istoric contemporanist, nu am uitat ceea ce am învățat la cursurile pe care le predă. Dumnealui a pus bazele istorice a ceea ce am învățat mai târziu despre istoria națională. Iar câteva din cărțile scrise de dumnealui ocupă un loc special în biblioteca mea personală.

Pe această cale, domnule profesor Petre Gherghe, doresc să vă mulțumesc pentru ceea ce am învățat de la dumneavoastră, asigurându-vă de toată considerația mea. Iar acum, la ceas aniversar, cu prilejul împlinirii a 70 de ani de viață, vă doresc viață liniștită și putere de muncă în continuare!

Să ne trăiți întru mulți ani! Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Bogdan Emanuel Răduț

Istoric

Craiova

Profesorului Petre Gherghe la ceas aniversar

De o desăvârșită eleganță, cu o generozitate umană și intelectuală remarcabilă, cu o imensă bucurie a împărtășirii, Profesorul Petre Gherghe a avut înalta știință a modelării unor generații succesive de studenți care au dorit să cunoască Istoria încă din cele mai vechi timpuri. Cursurile predate de domnul profesor erau o sărbătoare a cunoașterii și a descoperirii universului fascinant și atât de fertil al Istoriei.

De la Profesorul Petre Gherghe am învățat că Istoria nu este abstractă, ci o realitate pe care o regăsim și în prezent, mărturiile arheologice, nu puține la număr, fiind descoperite an de an. Aceste lucruri au putut fi observate de noi, cei care i-am fost studenți, pe șantierul-școală de la Sucidava (Celei, județul Olt), în cele câteva săptămâni de practică arheologică. Astfel am descoperit Istoria „in situ” și nu doar din cărți, cum eram obișnuiți. Experiența trăită la săpăturile arheologice de la Sucidava a fost una din cele mai pregnante din toți cei patru ani de facultate, iar figura celui care ne-a călăuzit pașii în tainele arheologiei va rămâne mereu vie în mintea noastră.

La cei 70 de ani, pe care i-a împlinit la începutul anului 2017, Profesorul Petre Gherghe se poate mândri că a contribuit din plin la consolidarea rezultatelor științifice atât prin cercetările proprii cât și prin formarea de tineri care în prezent sunt profesori, muzeografi sau cercetători. Prin această contribuție Domnia Sa și-a desăvârșit menirea de Profesor.

Parcursul intelectual al Profesorului Petre Gherghe se declină, pe lângă munca de la catedră, în cele 12 volume publicate, 6 cursuri universitare, circa 160 de studii și articole apărute în publicații de specialitate, volume colective, presă sau reviste culturale și participarea la peste 270 de sesiuni științifice, simpozioane, congrese naționale și internaționale. De asemenea, cercetările arheologice în domeniul epocii dacice, romane și romano-bizantine pe șantierele de la Turburea-Spahii, Socu-Bărbătești, Stoina, Săcelu (județul Gorj), Cernele-Craiova, Coțofenii din Dos, Desa (județul Dolj), Sucidava și Romula (județul Olt) au reprezentat repere în cariera Domnului Profesor.

Așadar, la ceas aniversar, nu putem decât să-i dorim Domnului Profesor Universitar Petre Gherghe mulți ani cu sănătate și noi împliniri pe plan istoriografic.

*Carmen Dumitrescu,
Redactor la Media Sud Europa
Radu Gabriel Dumitrescu,
Șef Secția Istorie-Arheologie, Muzeul Olteniei Craiova*

Profesorul Petre Gherghe - un om de sărbătoare!

Bucuria de a scrie despre oamenii frumoși și buni pe care i-ai întâlnit în viață este o trăire aleasă a eu-lui tău, care nu poate depăși în intensitate emoția dată de onoarea de a face acest lucru. Memoria mă ajută să scormonesc prin timp și să aflu că l-am întâlnit pe domnul profesor Petre Gherghe cu mai bine de trei decenii în urmă, pe când era muzeograf la Muzeul Județean Gorj – „Alexandru Ștefulescu”, din Târgu-Jiu. Mi-au rămas memorabile, de neuitat, primele evenimente ale întâlnirii noastre, acele conferințe științifice ale instituției amintite mai înainte, în care erau prezentate cele mai noi dintre descoperirile grăitoare despre străvechimea locuirii noastre ca români pe aceste pământuri, mărturii rezultate prin săpăturile efectuate în siturile arheologice din județ, la Castrul roman de la Bumbești-Jiu, Ansamblul „Cornea Brăiloiu” din Târgu-Jiu, Telești – „Livezile Mari”, Topești – „Cetate”, Târgu-Cărbunești – „Geminele”, Stoina (Toiaga) – „Curături”, activități la care domnul profesor era „sufletul acțiunii exploratorii”.

Acestea s-au constituit pentru mine și alți tineri preocupați de cunoașterea și explorarea realităților Județului Gorj în prilejuri de certă ținută academică în care s-au remarcat prin calitățile profesionale și acelea de cercetători avizați ai trecutului istoric specialiștii muzeului – Petre Gherghe, Vasile Marinoiu și Gheorghe Calotoiu, alte personalități din țară invitate la întrunirile de la Gorj. Îmi amintesc cu plăcere întâlnirile cu tematică artistică pe domenii de literatură, pictură și fotografie pe care le aveam deseori în spațiul Cercului foto „Clio” al muzeului. Au fost suficiente aceste evenimente pentru a-l cunoaște și a-l aprecia pe domnul Petre Gherghe, ca specialist în domeniul său de activitate. Seriozitatea, responsabilitatea și voința sa neprețuită pentru a-și continua dezvoltarea profesională și a se implica în problematica educației prin cunoașterea științelor istorice îl determină să își îmbogățească traseul profesional cu Muzeul Olteniei și, în cele din urmă, cu titlul de profesor și prodecan al Facultății de Istorie, Filozofie și Geografie din cadrul Universității din Craiova.

Și în această calitate, domnul profesor a continuat să exploreze siturile arheologice din Gorj și Oltenia, pentru a găsi noi dovezi ale existenței noastre în spațiul geto-dacic, dovezi care luau calea laboratoarelor de identificare, apoi intrau în atelierele de restaurare și conservare, pentru a fi expuse în sălile de muzeu, devenind în acest fel accesibile fiecărui român interesat și pasionat de cunoașterea istoriei neamului său. În postura de cercetător pe șantierele arheologice l-am reîntâlnit pe profesorul universitar Petre Gherghe acum aproape douăzeci de ani. Era o vară neobișnuit de toridă și domnul profesor se afla cu studenții craioveni de la istorie la săpăturile de pe șantierul din Buha, undeva în preajma stațiunii Săcelu.

Profitănd de prezența dumnealui aici, într-o zi de repaus, l-am invitat să urcăm sus, în munte, la Rânca, mai aproape de frunțile Carpaților noștri și în imperiul aerului răcoros și pur al pădurilor de brad. A fost ziua în care am avut fericirea de a mă întâlni cu frumusețea cracterului său exemplar și sensibilitatea spirituală ale unui reputat reprezentant al mediului academic universitar. Priveam

împreună spre semeția Parângului, comunicând cu sinceritate și admirând totodată limpezimea cerului și framecul peisajului montan, cutezanța celor care au inițiat dezvoltarea primelor amplasamente pentru cea mai înaltă stațiune a sporturilor de iarnă din România. Dialogul nostru era extrem de flexibil și interesant, simțeam că am în preajmă un om bogat spiritual, plin de umanism și înțelegere, deschis la provocările timpului, un om care îți umple inima cu bucurie și sufletul de sărbătoare.

Aveam lângă mine pe profesorul responsabil și generos, care știe să-i formeze pe studenți prin rigoarea și conținutul demersului său științific și pedagogic, convins fiind de principiile și valorile morale la care se raportează domnia sa. Convingerile, atitudinile și voința moral-organizată din acțiunile sale profesionale, științifice și sociale sunt dimensiuni care dau soliditate și trăinicie unui caracter frumos, dinamic și constructiv.

Trecuseră zece ani de când domnul profesor intrase în galeria prietenilor mei, o perioadă bună de timp care să-mi întărească încrederea, respectul, simpatia și prețuirea pentru conduita, conștiința și valoarea omului și specialistului care, împreună cu mine, se bucura de toate minunile pe care ni le scosese în cale universul miraculos al muntelui. În acea zi petrecută pe înălțimile de la Râncea, am admirat la profesorul dăruit cu toată ființa sa științei și educației prin știință a tinerilor calități pe care mi-aș dori să le întâlnesc la întregul corp profesoral din mediile educaționale de nivel universitar și preuniversitar ale învățământului românesc.

Este vorba despre: sinceritate, cinste, corectitudine, tact, delicatețe, modestie, optimism, altruism, bunătate, sociabilitate, ajutorare dezinteresată, spiritul responsabilității civice. Toate acestea vorbesc despre caracterul special al profesorului universitar Petre Gherghe, exprimă gradul de apreciere de care domnia sa se bucură, sentimentul demnității personale, prețuirea, stima și dragostea față de om din partea celui preocupat să dezvolte relații interumane de simpatie, intrajutorare reciprocă și competiție constructivă.

Acea zi a fost pentru mine o zi de neuitat, pentru că am avut în apropiere un om de sărbătoare. De atunci, m-am mai întâlnit de multe ori cu domnul profesor, la Craiova sau Târgu-Jiu, și am constatat că a rămas același, în constanța dinamicii sale personale și în frumusețea trăsăturilor caracteriale. Sunt onorat că am un astfel de prieten și sunt fericit că profesorul Petre Gherghe este și acum, la 70 de ani și la final de carieră didactică academică, același spirit tânăr, animat de aceleași sentimente și idealuri, un om înzestrat cu puterea de a înfrumuseța viața celorlalți și de a-i ajuta în facerea binelui.

La mulți ani sănătoși și frumoși, domnule profesor! Vă mulțumesc că existați! Să trăiți întru mulți ani fericiți!

*Prof. Ion Elena,
Târgu-Jiu*

Laudatio

Aș putea să spun că mi-e ușor, dar în același timp și foarte greu, însă simt mai întâi de toate o cinste și o onoare deosebită când scriu aceste rânduri, deoarece sunt adresate profesorului meu de suflet și mentorului carierei mele.

Parcă a fost ieri, când, în octombrie 1991, asistând la primul meu curs în calitate de student al Facultății de Litere și Istorie din Craiova, un om făcea să pară arheologia o știință accesibilă oricui iubește istoria. Din primele momente, distinsul domn profesor a reușit să mă îndemne a visa că poate odată și odată voi lucra într-un muzeu, că voi avea propriul meu șantier arheologic să împărtășesc și eu satisfacția unor descoperiri remarcabile, despre care dânsul relata atât de frumos la orele de curs.

Dar, viața a făcut ca într-un final să am locul meu la catedră, iar acum, după atâta timp scurs de la absolvire în 1996, când le vorbesc elevilor despre preistoria neamului meu, ori despre istoria antică, pot spune că nu am alte imagini decât cele formate în cadrul cursurilor ținute de domnul profesor. Pasiunea pentru istoria veche o dătez domniei sale și, și acum, mi-aduc aminte când am fost primit voluntar pe șantierul de la Sucidava în anul III de facultate, ori am făcut periegheza de la Govora alături de domnia sa și de profesorul Dumitru Berciu. Nimic din toate acestea nu poate fi uitat, marcându-mă în suflet cu o mare bucurie, iar eu le tratez cu cinstea cuvenită, căci reprezintă momente când am fost alături de oameni mari.

Odată cu scurgerea timpului aveam să primesc din partea distinsului domn profesor onorante dovezi de prietenie și, chiar acum când scriu aceste rânduri, afirm cu toată responsabilitatea că m-am simțit pe deplin împlinit ca om, în primul rând, dar și ca dascăl. Pentru două din lucrările mele, domnul profesor a acceptat să-și spună cuvântul de început, însă n-am să uit niciodată onoarea ce m-i s-a făcut atunci când domnia sa a afirmat că am fost singurul student al cărui nume a consimțit să și-l alăture pe o carte.

Pentru toate acestea și pentru multe altele, nespuse datorită lipsei spațiului, sunt pe deplin recunoscător!

Vă mulțumesc mult, stimate domnule profesor universitar doctor Petre Gherghe și vă sunt profund îndatorat pentru felul în care mi-ați marcat cariera.

La mulți ani!

*Prof. dr. Romeo A. Popa,
Drobeta Turnu Severin*